

[1st April 1955]

The motion was by leave of the House withdrawn.

The words 'highly turbulent' ruled as parliamentary.

SRI S. PANCHAKSHARAM :—“ Mr. Speaker, Sir, I want to know whether the word 'turbulent' is parliamentary. The hon. Member Vinayakam said that the Hon. Minister was 'highly turbulent'.”

SRI K. VINAYAKAM :—“ It is parliamentary.”

MR. SPEAKER :—“ Who should say whether it is parliamentary or not? It is not the hon. Member.”

SRI K. VINAYAKAM :—“ You are the competent authority Sir. I am only giving my opinion about it.”

MR. SPEAKER :—“ It is parliamentary.”

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM :—“ Who is turbulent in the House is very well known. I need not press the point further, Sir.”

(2) MOTION UNDER RULE 21 (3) OF THE ASSEMBLY RULES *re*
CHANGE IN THE ORDER OF BUSINESS.

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM :—“ With reference to the business of the House, I would like to suggest a small change in the order. The hon. Members on the other side have agreed to that change, namely, to take the Madras Cinemas (Regulation) Bill, 1954, first and then the Presidency Small Cause Courts (Madras Amendment) Bill, 1954. Therefore, I move, Sir—

‘ That under Rule 21 (3) of the Madras Assembly Rules the Madras Cinemas (Regulation) Bill, 1954, be taken up first and then the Presidency Small Cause Courts (Madras Amendment) Bill, 1954. ’”

The motion was put and carried.

IV.—GOVERNMENT BILLS.

(1) THE MADRAS CINEMAS (REGULATION) BILL, 1954.

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM :—“ Mr. Speaker, Sir, I beg to present the Report of the Select Committee on the Madras Cinemas (Regulation) Bill, 1954 (L.A. Bill No. 52 of 1954) and move—

‘ That the Bill as amended by the Select Committee be taken into consideration. ’

“ Sir, the hon. Members are aware that the Select Committee which was constituted by this House to scrutinize this Bill and submit its report went into the Bill thoroughly and they have submitted a report containing various amendments to the provisions contained in the Bill as originally drafted. The Committee

1st April 1955]

[Sri C. Subramaniam]

also heard evidence from parties interested in the cinema industry and also exhibitors of cinema films. After taking into consideration the various representations which were made to the Select Committee, the Committee has made certain vital changes in the draft Bill, particularly with reference to clause 5 which deals with the powers of the licensing authority and criteria that should govern the grant or otherwise of licences. In the Bill as originally drafted the entire discretion was given to the licensing authority in the matter without laying down any principles which should govern the grant or refusal of a licence. Even recently the High Court observed that unrestricted powers were given to the licence issuing authorities and no basis or principle was laid down for the purpose of issuing licences or refusing licences and that power was almost arbitrary and may not be valid. Taking all these into consideration we have amended clause 5 and in the Bill as amended we have laid down certain principle which should guide the licensing authority in the issue of licences. In amending this clause, the Select Committee was particularly guided by the provisions contained in the Motor Vehicles Act wherein the issue of licences are regulated. We have laid down certain important considerations in sub-clauses (a) to (f), all of which should be taken into consideration by the licensing authority in coming to a decision.

“ As far as the appellate power is concerned, the provision in the original Bill was that Government should be the appellate authority. After further consideration, the Committee came to the conclusion that instead of the Government being the appellate authority, the Government may prescribe such authority as the Government may specify. That authority shall be competent to pass such orders on appeals as it thinks fit. Therefore the authority to be specified by Government will be the appellate authority.

“ Then, Sir, the other important clause is, clause 6. I do agree that it is rather a controversial clause which led to the matter being taken to a court of law under the existing provisions of law. A decision of the Supreme Court is also available on the subject. Taking all these into consideration we have redrafted the clause in a way which would be acceptable to courts, that is, not only making it legal, but also acceptable to the exhibitors. The hon. Members will find there that as far as approved films are concerned, this Government is the authority which will have to approve the films for the purpose of exhibition. There will be an advisory board for the purpose of advising the Government in this matter. Government by itself may not mean anything. Therefore there will be this advisory board and Government will take the advice of this board and pass necessary orders. Ultimately, this Government representing this Assembly and representing the people, they would decide what are the approved films that would be necessarily and compulsorily shown in the theatres. That is an important change and I am sure the House would agree to that change. With reference to the provision as it stood in the Bill as originally drafted,

[Sri C. Subramaniam]

[1st April 1955]

there were some objections. Even though my view was that these were based on a wrong basis altogether, still we had to remove the misconceptions and misunderstandings in the minds of the people. That is why we have redrafted the clause to a certain extent.

10-30
a.m.

“ Then, we have given power to the District Collector and also to the Government to suspend exhibition of films in certain cases, and that is clause 7. All the other things are routine matters. Therefore, I hope the House would accept the Report of the Select Committee and pass this Bill.”

MR. SPEAKER :—“ Motion moved—

‘ That the Madras Cinemas (Regulation) Bill, 1954 (L.A. Bill No. 52 of 1954), as amended by the Select Committee be taken into consideration.’ ”

* SRI P. SELVARAJ :—“ On a point of information, Sir. May I know for the benefit of us all, as to when the curtain is going to fall down for the present session? ”

MR. SPEAKER :—“ I have called a meeting of the Business Advisory Committee and they will decide it. The Hon. the Leader of the House will communicate it to hon. Members of this House.”

10-32
a.m.

SRI M. PALANIYANDI :—“ கனம் சபாநாயகர் அவர்களே, சினிமா (ரெகுலேஷன்) மசோதாவானது பொறுக்குக் கமிட்டியின் பரிசீலனைக்குப் பின் இப்பொழுது சபை முன் வந்திருக்கிறது. பொறுக்குக் கமிட்டியின் முன்னால் சினிமாப் படம் காண்பிப்போர்களும், சினிமாப் படம் பிடிப்போர்களும் தங்களுடைய கருத்துக்களைத் தெரிவித்திருக்கிறார்கள். அங்கீகரிக்கப்பட்ட படங்களை (அப்ரூவட் பிலிம்) கட்டாயமாகக் காட்டவேண்டும் என்று சொல்லி, அதற்கு கொட்டகை சொந்தக்காரர்கள் ஒத்துக்கொண்டால்தான் அவர்களுக்கு லைசென்ஸ் வழங்கப்படும் என்று அரசாங்கம் வற்புறுத்துவது கூடாது என்று பொறுக்குக் கமிட்டியில் சாட்சியம் கொடுத்தவர்கள், அதாவது கொட்டகை சொந்தக்காரர்களும் பட முதலாளிகளும் தெரிவித்திருக்கிறார்கள். அங்கீகரிக்கப்பட்ட படங்களை சர்க்கார் கொட்டகைக்காரர்களுக்கு இலாமாகக் கொடுத்தால் அதாவது அங்கீகரிக்கப்பட்ட படங்களுக்காக கொட்டகைக்காரர்கள் புணம் கட்டவேண்டுமென்று நிர்ப்பந்தம் இல்லாமல் செய்தால் அவர்கள் படங்களை கொட்டகைகளில் காட்டுவதற்குத் தயாராக இருப்பதாக சினிமாத் தொழிலில் சம்பந்தப்பட்டவர்கள் அபிப்பிராயம் தெரிவித்திருக்கிறார்கள். அதற்கு அவர்கள் ஒத்துக்கொண்டிருக்கிறார்கள். ஆனால், நமது அரசாங்கம் விடாப்பிடியாக இருக்கிறது. ராஜ்ய அரசாங்கம் சினிமாக் கொட்டகைகளுக்கு லைசென்ஸ் வழங்குவதற்கு முன் ‘ அங்கீகரிக்கப்பட்ட சர்க்கார் படங்களைக் காட்டவேண்டும் ’ என்று வற்புறுத்துகிறார்கள். அதற்கு முதலாளிகள் ஒத்துக்கொண்டால்தான் அவர்களுக்கு லைசென்ஸ் வழங்கப்படுகிறது. உண்மையாகப் பார்க்கப்போனால், அங்கீகரிக்கப்பட்ட படங்களைப் போடும்போது நல்ல படங்களாக இருந்தால் அதைப் போடுவதற்கு கொட்டகைக்காரர்கள் தயாராயிருக்கிறார்கள். நல்ல படங்களைப் போட்டால்தான் கூட்டம் நிறைய வரும், அப்பொழுதுதான் கொட்டகைக்காரர்களுக்கு நிறைய வருமானம் வரும் என்பதை அவர்கள் உணர்ந்திருக்கிறார்கள். ஆகவே, நல்ல படங்களைப் போடுவதற்கு அவர்கள் ஆட்சேபிக்கமாட்டார்கள். நல்ல படங்களாக இருந்தால் அவைகளை வாங்கிப் போட்டுக்கொண்டுதான் இருக்கிறார்கள். அரசாங்கம் தனக்கென ஒரு ஸ்தாபனத்தை வைத்துக்கொண்டு அந்த ஸ்தாபனத்தாரை கொடுக்கும் படங்களைத் தான் கொட்டகைக்காரர்கள் திரையிடவேண்டுமென்று வற்புறுத்துகிறார்கள். அந்தப் படங்களைக் காட்டினால்தான் லைசென்ஸ் கொடுக்கப்படும் என்று சொல்வது மிகவும் தவறு. அப்படி வற்புறுத்தக்கூடாதென்று கொட்டகை

1st April 1955]

[Sri M. Palaniyandi]

முதலாளிகளும், சினிமாத் தொழில் சம்பந்தப்பட்டவர்களும் சொல்லுகிறார்கள், நாங்களும் அதைத்தான் சொல்லுகிறோம். லைசென்ஸ் விஷயத்தில் இப்படி வற்புறுத்தல் கூடாது, என்று சொல்லியிருக்கிறார்கள். நூறு பில்லிகள்தான் அந்த ஸ்தாபனத்தின் மூலமாக எடுத்திருக்கிறார்கள். அவைகளில் நல்ல படங்களும் உள்ளன. அந்தப் படங்களை வைத்துக் கொண்டு மாதிரம் ராஜ்யம் பூராவும் காண்பிக்கவேண்டியிருக்கிறது. நல்ல படங்களையும் அப்படியில்லாத படங்களையும் கொட்டகைகளில் காண்பிக்கும்போது கொட்டகை முதலாளிகள் அங்கீகரிக்கப்பட்ட படங்களைக் கொடுக்கும் அந்த ஸ்தாபனத்திற்குப் பணமும் கொடுக்கவேண்டுமென்று இருப்பது தவறான விஷயம். ஜனங்கள் என்ன நினைக்கிறார்கள் என்றால், கொட்டகை முதலாளிகள் பணம் சம்பாதிக்கின்றார்களே, ஏன் அங்கீகரிக்கப்பட்ட சர்க்கார் படங்களை காட்டக்கூடாது என்று நினைக்கிறார்கள். படத்தைப் போட கொட்டகை முதலாளிகள் தயாராய் இருக்கிறார்கள். ஆனால், லைசென்ஸ் வாங்குவதற்கு முன்னேயே வற்புறுத்துவதைதான் அவர்கள் விரும்பவில்லை. கட்டாயம் செய்யப்படக்கூடாதென்று எல்லோரும் அபிப்பிராயம் படுகிறார்கள்.

(Deputy Speaker in the Chair.)

“செய்தித்தாள்களில் அரசாங்கத்தினுடைய விளம்பரங்கள் வருகின்றன. அவைகளுக்கு அரசாங்கம் பணம் கொடுக்கிறது. அதேபோல் மற்ற எல்லாக் காரியங்களுக்கும் விளம்பரத்திற்காகப் பணம் கொடுக்கிறார்கள். சர்க்கார் கட்டாயப்படுத்தும் படங்களையும் போட்டு, அதற்காக கொட்டகைக்காரர்கள் சர்க்கார் ஸ்தாபனத்திற்கு பணமும் கட்டவேண்டுமென்று சொல்வது தவறு. 10, 20 நிமிஷங்கள் படம் திரையிடுவதற்கு கொட்டகைக்காரர்களுக்கு 200 முதல் 300 ரூபாய் வரையில் செலவழிக்கவேண்டியிருக்கிறது. எப்படியென்றால், மின்சாரத்திற்காகும் செலவு, கார்பன் செலவு, மூலதனச் செலவு, சிப்பந்திகள் செலவு, ஆதீயவைகளுக்காக மாதத்திற்கு 300 ரூபாய் வரையில் அங்கீகரிக்கப்பட்ட படங்களுக்காகச் செலவாகும். சர்க்காரின் அங்கீகரிக்கப்பட்ட படங்கள் கல்வி சம்பந்தமான படங்களாகவும் இருக்கலாம், விஞ்ஞானம் சம்பந்தமான படங்களாகவும் இருக்கலாம். அப்படிப்பட்ட படங்களைப் போடுவதற்கு கொட்டகைக்காரர்களுக்கு யாதொரு ஆட்சேபமையும் இல்லை. ஆனால், படமும் இவ்வசமாகப் போடவேண்டும், அதேசமயத்தில் கொட்டகைக்காரர்கள் பணமும் கொடுக்கவேண்டுமென்று சொல்வது இருக்கிறதே, அதிலும் லைசென்ஸ் பெறுவதற்கு முன்பாகவே சர்க்கார் படங்களைக் கட்டாயமாகப் போடவேண்டுமென்று வற்புறுத்தப்படுவது இருக்கிறதே அதைத்தான் அவர்கள் ஆட்சேபிக்கிறார்கள். மக்களுக்கு, கல்வி புகட்டக்கூடிய சர்க்கார் படங்களை கொட்டகைக்காரர்களிடம் இனாமாக வழங்கட்டும். இந்தியா பூராவிலும், இதற்காக 20 முதல் 25 லட்சம் ரூபாய் வரையில் செலவழிக்கப்படுகிறது. மூவாயிரம் சினிமாக்க் கொட்டகைக்காரர்கள் மாதா மாதம் இம்மாதிரி 300, 400 ரூபாய் வரையில் செலவழிக்கிறார்கள். மக்களுக்கு கல்வி புகட்டக்கூடிய படங்களை சினிமாக்க் கொட்டகையில் காட்டவேண்டியது நல்லதென்றாலும், அந்தப் படங்களை சர்க்கார் இனாமாக விநியோகித்தால்தான் மக்களுக்கு நல்லதோர் முறையில் அறிவு புகட்டுவதற்கு முடியும். இனாமாகப் படத்தைக் கொடுத்தால் போடுவதற்கு கொட்டகைக்காரர்கள் தயாராயிருக்கிறார்கள். சினிமாத் தொழிலில் சம்பந்தப்பட்ட ஸ்ரீ வாசன் அவர்களும் செலக் கமிட்டியில், அரசாங்கத்தின் அங்கீகரிக்கப்பட்ட படங்களைக் காட்டுவதற்கு சம்பந்தப்பட்டவர்கள் தயாராயிருக்கிறார்கள், சர்க்காருடன் ஒத்துழைக்கத் தயாராயிருக்கிறார்கள் என்று சொல்லியிருக்கிறார்கள். இந்தப் படங்களுக்கு மாதம் 300 முதல் 500 ரூபாய் வரையில்கூட செலவழிக்க வேண்டியிருக்க கொட்டகைக்காரர்கள் சர்க்கார் ஸ்தாபனத்திற்கு ஏன் பணம் கட்டவேண்டுமென்று கேட்கிறார்கள்.

“அங்கீகரிக்கப்பட்ட படங்கள் நம்முடைய சென்னை அரசாங்கத்தின் கையில் இல்லை. அப்படியிருக்கும்போது மத்திய சர்க்காரின் ஸ்தாபனம் கொடுக்கக்கூடிய படங்களைப் போடவேண்டுமென்று மட்டும் ராஜ்ய சர்க்கார் லைசென்ஸ் வழங்கும்போது கொட்டகைக்காரர்களை கட்டாயப்படுத்துகிறார்கள். லைசென்ஸ் வாங்கும்போது சர்க்காரின் நிபந்தனைக்கு உட்பட்டு லைசென்ஸ் வாங்கிக்கொண்டாலும், பிறகு படங்களை மத்திய சர்க்காரின் ஸ்தாபனத்தி

[Sri M. Palaniyandi]

[1st April 1955]

லிருந்து வாங்கும்போது அவர்கள் எவ்வளவு பணம் கட்டச்சொல்லுகிறார்களோ அந்தப் பணத்தைக் கட்டியாகவேண்டும். அந்த முறையில் 'அக்ரிமென்ட்' இருக்கிறது. மறுத்துச் சொல்லுவதற்கு இடம் கிடையாது. லேசென்ஸ் பெறுவதற்கு முன் சர்க்காரின் அங்கீகரிக்கப்பட்ட படத்தைப் போடுவதாக கண்டிராக்ட் செய்துகொள்ளவேண்டிய நிலைமை இருக்கிறது. கொட்டகைக்காரர்களுக்கு யாதொரு விதமான 'டிஸ்கிரிஷனு' கிடையாது. அவர்கள் மிகவும் சிக்கலான நிலைமையில் வைக்கப்பட்டிருக்கிறார்கள். மத்திய சர்க்காரின் ஸ்தாபனம் கொடுக்கிற படத்தைப் போடவேண்டும், நல்லதானாலும் சரி இல்லாவிட்டாலும் சரி. இந்த மாதிரியான நிலைமையில் கொட்டகைக்காரர்களை வைப்பது சரியல்ல.

“சர்க்காரின் அங்கீகரிக்கப்பட்ட படங்களுக்கு மத்திய சர்க்காரின் ஸ்தாபனம் மிகவும் அதிகமாக கட்டணம் வசூல் செய்கிறார்கள் என்று சொல்லப் படுகிறது. சென்ற ஆண்டின் வசூலை வைத்துக்கொண்டு, ஒரு வாரத்திற்கு ஆயிரம் ரூபாய் வசூல் ஆனால், வசூலான தொகையில் 1 சத விதம், அதாவது பத்து ரூபாய், வாங்குகிறார்கள். சென்ற வருஷம் ஒரு வாரத்தில் ரூ. 1,001 வசூலாகியிருந்தாலும் வசூலான தொகை ரூ. 2,000 என்று கணக்கெடுத்துக்கொண்டு 1 சதவிகித அடிப்படையில் இருபது ரூபாய் கட்டணம் வாங்குகிறார்கள். படம் போடும் விஷயத்தில் நமது அரசாங்கத்திற்கு ஒருவிதமான அதிகாரமும் கிடையாது. மத்திய அரசாங்கத்தின் படம் ஏதுவானாலும் அதை போட்டுவிடவேண்டியதுதான். அதைப்பற்றி நம்முடைய அரசாங்கம் கலந்துகொள்ளப்படுவது கிடையாது. அப்படியிருக்கும்போது ராஜ்ய சர்க்கார் படத்தைப் போடும்படி கொட்டகைக்காரர்களை நிர்ப்பந்திக்கிறார்கள். “முதலில் அங்கீகரிக்கப்பட்ட படத்தைப் போடுவோம் என்று சொல்லுவார்கள், பிறகு லேசென்ஸ் கொடுப்போம்” என்ற முறை தான் இருக்கிறது. கொட்டகைக்காரர்களுக்கு படம் இனாமாகக் கொடுக்கப் படவேண்டும். அப்படியில்லாமல் இருக்கும்போது ஏன் கொட்டகைக்காரர்களை கட்டாயப்படுத்தவேண்டும்? லேசென்ஸ் கொடுப்பதற்கு முன்னால் இம் மாதிரி கட்டாயப்படுத்துவது தவறு.

“லேசென்ஸ் எதற்காக கொடுக்கப்படுகிறது? ஒரு இடத்தில் ஆயிரக் கணக்கான மக்கள் சினிமா பார்ப்பதற்காக கூடுகிறார்கள். அவர்களுக்கு வேண்டிய சுகாதார வசதிகள் செய்யப்பட்டிருக்கின்றனவா என்றும் இன்னும் மற்ற சௌகரியங்களும் செய்யப்பட்டிருக்கின்றனவா என்றும் பார்க்க வேண்டும். P.P.R. சட்டத்திற்கெல்லாம் உட்படவேண்டியிருக்கிறது. லேசென்ஸ் கட்டுப்பாடுகள் இருக்கின்றன. இப்பொழுது பிலிம்கள் நெருப்பு பிடிக்காத தன்மையுள்ளவாக இருக்கின்றன. நெருப்புணக்கும் சாதனங்கள் போன்ற வசதிகளெல்லாம் அவசியமே கிடையாது. 1918-ம் ஆண்டில் செய்த சட்டத்தை இன்னும் வைத்துக்கொண்டிருக்கிறார்கள். விஞ்ஞான முறைகள் நாளுக்கு நாள் முன்னேறிகொண்டிருக்கும் நேரத்தில் சினிமாப் பிலிம்களை நெருப்பு பிடிப்பதே கிடையாது. நெருப்புக் குச்சியைக் கிழித்து அதன்மேல் வைத்தாலும் நெருப்பு பிடிக்காது. அப்படியிருக்கும்போது இன்னும் அந்தச் சட்டத்தை ஏன் வைத்துக் கொண்டிருக்கவேண்டும்? அதை இன்னும் வைத்திருக்கவேண்டுமா என்பதையும் பரிசீலனை செய்யவேண்டும். உதாரணமாக முன்பெல்லாம் சினிமா பிலிமை ரயிலில் ஏற்றிச் செல்லவேண்டுமானால் அதற்காக அதிக சார்ஜ் கட்டவேண்டும். ஆனால், இப்பொழுது குறைக்கப்பட்டுவிட்டது. காரணம் என்னவென்றால் முன்பெல்லாம் இருந்த பிலிம்கள் நெருப்புப் பிடிக்கக் கூடியவையாயிருந்தன. இப்பொழுது நெருப்புப் பிடிக்காதவையாக இருப்பதால் அவைகளுக்கு அதிகமான சார்ஜ் செய்யப்படுவது கிடையாது. அப்படியிருக்கும்பொழுது ஏன் 1918-ல் இருந்த சட்டத்தை இன்னும் வைத்திருக்கவேண்டும்? சினிமா பிலிம்களை ரயிலில் ஏற்றிச் செல்லும்போது 100 ரூபாய்க்கு இன்ஷூர் செய்யவேண்டுமானால் 32 அணு பிரிமியம் கட்டவேண்டும் என்றிருந்தது. இது உலகம் பூராவும் ஒத்துக் கொண்ட உண்மை. முன்பு 32 அணு கட்டவேண்டும் என்றிருந்தது. ஆனால், இப்பொழுது மூன்றணு கட்டினால் போதும் என்று இருக்கிறது. நெருப்புப் பிடிக்கும் தன்மை குறைந்துவிட்டது என்று இருந்தும் பழைய

1st April 1955]

[Sri M. Palaniyandi]

சட்டத்தையே இன்னும் கொண்டுசெலுத்துகிறார்கள். அதை மாற்றிக் கொள்ளவேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்ளுகிறேன். லேசென்ஸ் வாங்குவதற்குப் பணம் கட்டவேண்டும்; அதைத்தவிர தமாஷா வரி கட்டுகிறார்கள். அப்படியெல்லாம் இருக்கும்போது அவர்கள் சலபமாக லேசென்ஸ் வாங்கிக் கொள்ளுவதற்கு வேண்டிய வசதி செய்துதரவேண்டியது அரசாங்கத்தின் கடமையாகும். மேலும் அதிலும் தொந்தரவு கொடுக்கிறார்கள். பல கொட்டகை முதலாளிகள் செலக் கமிட்டியின் முன்பு சாட்சியம் சொல்லவந்த போது லேசென்ஸ் வாங்குவதில் என்ன தொந்தரவுகள் இருக்கின்றன என்று சொன்னார்கள். கஷ்டங்கள் குறைக்கப்படவேண்டும். கஷ்டங்கள் குறைக்கப்படவேண்டியிருக்க 5-வது ஷரத்தின்படி கஷ்டங்கள் ஜாஸ்தியாகியிருக்கின்றன.

“ஐந்தாவது ஷரத்தில் ‘லேசென்ஸிங்க் அதிகாரிகள்’ அதைக் கொடுக்கும்போது என்னென்ன கவனிக்கவேண்டும் என்று சொல்லப் பட்டிருக்கிறது. Status and previous experience எப்படி நிர்ணயிக்கப்படும் என்று தெரியவில்லை. தியேட்டர் வைத்திருப்பதற்கு ஏராளமான செல்வாக்கு இருக்கவேண்டாமா என்பது தெரியவில்லை. முன்பே கலெக்டருக்கு அதிகமான அதிகாரங்கள் இருக்கின்றன. இந்த மசோதாவின் மூலமாக இன்னும் அதிகமான அதிகாரங்கள் கொடுக்கப் படுகின்றன. அதனால் தொந்தரவுகள் அதிகமாக இருக்கும் தவிர, ஒன்றும் குறைந்ததுவிடாது. வருமானவரி, ஷோ பாக்ஸ் போன்றவைகளை கொட்டகைக்காரர்கள் கொடுக்கிறார்கள். அப்படிப்பட்டவர்களுக்கு ஒரு சில நன்மைகளைச் செய்யாவிட்டாலும் தீமைகள்தான் அதிகமாக இருக்கின்றன. குறிப்பாகச் சொல்லவேண்டுமானால் ரேங் சினிமாக்கள் இந்த ராஜ்யத்தில் 400 முதல் 500 வரையில் இருக்கின்றன. அவர்கள் லேசென்ஸ் வாங்குவதில் தொந்தரவுகள் இருக்கின்றன. தஞ்சை ஜில்லாவில் ஒருவிதமான சிரமம் இருக்கலாம், திருநெல்வேலி ஜில்லாவில் வேறுவிதமான சிரமம் இருக்கலாம்.

“அடுத்தபடியாக இந்த சினிமா தொழிலைப்பற்றி சில வார்த்தைகள் சொல்ல விரும்புகிறேன். கிராமங்களுக்கு இன்னும் அதிகமான சினிமாக்கள் வேண்டும். இந்த லேசென்ஸ் கொடுப்பதில் தொந்தரவு அதிகமாக இருப்பதால் தொழிலும் பாதிக்கப்படுகிறது. அங்குள்ள தொழிலாளர்களும் பாதிக்கப்படுகிறார்கள். இதையெல்லாம் யோசித்து நமது அரசாங்கம் ஒரு நல்ல முறையைக் கையாளவேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்ளுகிறேன்.”

* SRI C. RAJAM RAMASWAMY :—“ Mr. Deputy Speaker, 10-41
Sir, I wholeheartedly welcome this measure. This is long over- a.m.
due; people are very much dissatisfied and disappointed at the attitude taken by most of the exhibitors; they miss very much these documentaries and newsreels during cinema shows. I am a fairly frequent goer to the cinema and I know how the people who attend these shows feel the absence of documentaries and newsreels. The stand taken by the exhibitors is untenable. They say that the exhibition of these documentaries and newsreels cut into their time, that Government productions are very bad and that people do not like them. I totally disagree with their statement. We have producers, distributors, exhibitors, and owners of theatres. The producers take the lion's share of the gain, and the exhibitors and distributors share between themselves the proceeds of each show, after paying the rent to the theatre owner. The exhibitors of English films, in addition to the films they get from the producers, hire documentaries and newsreels and pay for them separately. I cannot understand why the exhibitors should grudge to put the documentaries produced by Government on show, when the public want them. There can be some justification in their asking

[Sri C. Rajam Ramaswamy]

[1st April 1955]

for some charges, but to flatly refuse to show these documentaries is understandable. The so-called public opinion which they say is behind them is baseless. If a gallop poll is taken to-day, the public would more than justify the fact that they need these documentaries and newsreels, even in preference to some of the films on show. The producers cannot claim that all they have produced are good. In more than 50 per cent of the cases, they have been a failure, and such films did not have an effective box office. For them to make a sweeping statement that Government productions are not likely to be popular is uncalled for.

“ Let us take the Indian newsreels. The only drawback in the Government newsreels is that we do not have them in the regional languages. If newsreels can be produced in the various regional languages and exhibited throughout the State, then they will become popular and people will follow them and appreciate them fully. That is perhaps the only grouse that the producers and the exhibitors can have against the Government. But to say that newsreels and documentaries are very bad and are not popular is a kind of propaganda which should be refuted very strongly on the floor of this House.

“ Further, the Government are allowing the building of cinema theatres only in selected areas. They are virtually conferring a monopoly on certain people, by restricting the growth of cinemas in each area. For instance, let us take the City of Madras. Only a certain number of cinemas can be built in a particular area and the Government give the licence and also confer an indirect monopoly. Have not the Government then a right to impose a condition that films which are of educative value, should be exhibited in these theatres? The argument of the producers that such a condition is inconsistent with the requirements of the cinema trade is untenable. I strongly feel that the power which the Government have decided to take upon themselves is absolutely necessary and it is a power which will be welcomed by a very wide section of the people. The stand taken by the Cinema Proprietors can never be sustained. On the contrary, I feel that the private producers should come forward and produce certain good documentaries and exhibit them. In Western Countries, we have film products like the M.G.M., the R.K.O. and the Twentieth Century Fox, who produce valuable documentaries and people love to see them. People are anxious to see interesting documentaries even more than pictures. Our producers, who are all very responsible men, should try to produce documentaries in regional languages, which would interest the public and show to the Government that they can produce something better than what the Government themselves are producing. They should compete with the Government. They must prove to the Government that private enterprise can produce something better if they want to catch the imagination of the people. Instead they take the lopsided stand that the films produced by the Government are very bad and are not appreciated by the people and that they should be completely banned from

1st April 1955] [Sri C. Rajam Ramaswamy]

be completely banned from public exhibition. This is a stand which nobody will accept. The cinema-going population and so many organisations in the City are really sorry that during the last year these films have been banned from public exhibition. I wholeheartedly support this Bill and I welcome the power that is being taken by the Government to impose a condition in the licence that every exhibitor shall exhibit some form of documentaries or news reel everytime a film is shown."

SRI K. T. RAJU :—"கனம் உதவி சபாநாயகர் அவர்களே, இப் 10-48
பொழுது கொண்டுவந்திருக்கும் இந்த மசோதாவின் நோக்கம் சர்க்கார் a.m.
கொடுக்கிற செய்திப் படத்தை சினிமா கொட்டகையிலே காண்பிக்க வேண்டும் என்பது பிரசித்தமானது. நம்முடைய நாட்டில் லட்சக்கணக்கான மக்கள் தங்கள் கவலையைப் போக்கிக்கொள்வதற்கு ஒரு பொழுது போக்காக இருக்கிறது. நம் நாட்டு மக்களின் அறியாமையைப் போக்கி அறிவை வளர்ப்பதற்கு ஒரு பெரிய பிரசாரக் கருவியாக இருக்கிறது. உலகத்தில் மற்ற எல்லா தேசங்களிலும் நடக்கக்கூடிய அற்புதமான நிகழ்ச்சிகளையும் இந்தச் செய்திப்படங்களின் மூலம் பொதுமக்கள் தெரிந்துக் கொள்ள எதுவாக இருக்கிறது. மேல் நாடுகளில், நடக்கிற கல்வி அபிவிருத்தி, சுகாதார அபிவிருத்தி, விஞ்ஞான அபிவிருத்தி போன்ற விஷயங்கள் எல்லாம் இந்தச் செய்திப்படங்கள் மூலமாக பொது மக்களுக்குக் காட்டப்படவேண்டும்.

"குறிப்பாக நம் நாட்டை எடுத்துக்கொண்டால் பெரும்பாலும் எழுதப் படிக்கத் தெரியாதவர்கள்தான் இருக்கிறார்கள். பெரிய அறிவாளிகள் எழுதிய கருத்துகளையும் அவர்கள் படித்துத் தெரிந்துகொள்ள முடியாது. ஆதலால் அவர்களுக்கு இந்தச் சினிமா படங்கள் மூலமாகத்தான் இவைகளையெல்லாம் தெரிந்துகொள்ளும்படிச் செய்யவேண்டும். நம் நாட்டின் ஜனத்தொகையில் 80 சதவீதற்கு மேல் எழுதப்படிக்கத் தெரியாதவர்களாக இருக்கிறார்கள். அவர்களுக்கு நல்ல விஷயங்களைக் காண்பிப்பதன் மூலம் நல்லறிவைப் புகட்டலாம். கும்பமேளா போன்ற காட்சிகளைக் காண்பிக்கவேண்டிய அவசியமே கிடையாது. இதுமாதிரியான கோரக்காட்சிகளைக் காணும்போது கண்ணை மூடிக்கொண்டு காதைப் பொத்திக்கொண்டு இருக்க வேண்டியதாக இருக்கிறது.

"மேலும் நம் ராஜ்யத்தில் மலையாளிகளும், கன்னடியர்களும் இருந்த போதிலும் அவர்களெல்லாம் தமிழ் புரிந்துகொள்ளக்கூடியவர்களாக இருக்கிறபடியால் இந்தச் செய்திப் படங்கள் தமிழிலேயே வந்தால் நலமாக இருக்கும். சித்தராஞ்சன் தொழிற்சாலைப்பற்றியும், பெரிய பெரிய அண்ணதிட்டங்களைப்பற்றியும் படங்கள் எடுக்கப்பட்டு காண்பிக்கப்படுகின்றன. ஆனால் அதைப் புரிந்துகொள்ளாதபடிக்கு அதன் விளக்கம் எல்லாம் ஹிந்தி பாஷையில் இருக்கிறது. பெரும்பான்மையான படங்கள் ஹிந்தியிலேயே இருப்பதனால் அவைகளை பொதுமக்கள் புரிந்துகொள்ள முடிய தில்லை. அவைகள் பேசும்படமாக இருந்தபோதிலும், ஜனங்களுக்கு ஊமைப்படமாகக் காட்சி அளிக்கின்றன. இது முக்கியமான விஷயமாதலால் இதை அரசாங்கம் கவனித்து இந்தச் செய்திப் படங்களெல்லாம் தாய் பாஷையிலேயே இருக்கவேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்ளுகிறேன். அப்படியிருந்தால்தான் ஜனங்கள் அதில் வருகின்ற முக்கியமான விஷயங்களை யெல்லாம் புரிந்துகொள்ளமுடியும். புரியாத பாஷையில் பொது மக்களுக்கு, குறிப்பாக கிராமாந்திரங்களில் வாழும் மக்களுக்கு காண்பித்தால் வெறுப்புதான் ஏற்படும்.

"நம் நாட்டில் நடக்கும் நல்ல காரியங்களையெல்லாம் எந்த விதமாகக் கட்சி கண்ணோட்டம் இல்லாமல் செய்திப்படமாக எடுத்துக் காட்டலாம். பொது மக்கள் எல்லாரும் பயனடையக்கூடிய விஞ்ஞானத்துறையிலும் கல்வித்துறையிலும் ஏற்படும் வளர்ச்சியை மக்களுக்குக் காண்பிக்க அரசாங்கம் முன்வரவேண்டும். இதில் கட்சி மனப்பான்மை எதுவும் இல்லாமல் இருந்தால் மக்கள் எல்லோரும் ஆதரிப்பார்கள்.

[Sri K. T. Raju]

[1st April 1955]

“கிராமாந்திரப்பகுதியிலே சாதாரணமாக ஜனத் தொகை அதிகம். இன்றைக்கு ஜனங்கள் தங்கள் கவலையைப் போக்கிக்கொள்ள சினிமா பார்க்கிறார்கள். காரணம் அவர்களுக்குத் தொல்லைகள் அதிகம். வேலையில்லாமல் மிகவும் கஷ்டப்படுகிறார்கள். அவர்களின் மனக் கவலையைப் போக்கிக்கொள்வதற்கு ஒரு 4 அணு கொடுத்துவிட்டு மூன்று மணி நேரத்தை சினிமாவில் கழிக்கப்போகிறார்கள். அப்படி இருக்கும்போது அவர்களுக்கு நல்ல படங்களைக் காண்பிக்கவேண்டும்.

“கிராமாந்திரங்களில் இருக்கும் டிரீங் சினிமாவின் நிலைமை மிகவும் மோசமாக இருக்கிறது. இந்த டிரீங் சினிமா சொந்தக்காரர்கள் லைசென்ஸ் வாங்குவதற்கு மிகவும் கஷ்டப்படுகிறார்கள். இதைப்பற்றியெல்லாம் செலக்ட் கமிட்டியில் நன்கு விவாதிக்கப்பட்டிருக்கிறது. சினிமா சொந்தக்காரர்களும் சாட்சியங்கள் கொடுக்கும்போது இந்த லைசென்ஸ் வாங்குவதிலுள்ள கஷ்டங்களை எல்லாம் எடுத்துரைத்தார்கள். ஆதலால் டிரீங் டாக்கில் லைசென்ஸ் பெற சலபமான வழிகளை அரசாங்கம் ஏற்படுத்தவேண்டும் என்று கேட்டுக் கொள்ளுகிறேன். அப்படி இருந்தால் கொட்டைக்காரர்கள் பல நல்ல படங்களை காண்பிப்பதற்கு ஒரு வசதி ஏற்படும்.

“நம் ராஜ்யத்தில் காண்பிக்கப்படும் செய்திப்படங்கள் பிரதேச பாவையிலேயே இருக்கவேண்டும். அப்பொழுதுதான் பொது மக்கள் அதைப் புரிந்து கொள்ளமுடியும். நாட்டில் நடக்கும் நல்ல நிகழ்ச்சிகளையெல்லாம் மக்களுக்கு படம் பிடித்து காண்பிக்கவேண்டும். இன்னும் கொட்டைக்காரர்களுக்கு லைசென்ஸ் கொடுப்பதில் பல கஷ்டங்கள் இருப்பதாகச் சொன்னார்கள். சுகாதார வசதிகள் செய்துகொடுக்க வேண்டுமென்று நிர்ப்பந்தம் இருக்கவேண்டியது அவசியம்தான். ஆனால் நிர்ப்பந்தம் கஷ்டமாக இருக்கக்கூடாது, தொந்தரவு தரக்கூடியதாக இருக்கக்கூடாது என்பதுதான் என்னுடைய அபிப்பிராயம். ஆதலால் மேற்கூறிய விஷயங்களை அரசாங்கம் நன்கு கவனித்து அதிலுள்ள குறைபாடுகளை நீக்கி, லைசென்ஸ் கொடுப்பதில் கஷ்டம் எதுவுமில்லாமல் சலபமான முறையைக் கையாள் வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொண்டு என் பேச்சை முடித்துக்கொள்ளுகிறேன்.”

10-55
a.m.

* SRI B. K. NALLASWAMI:—“கனம் உதவி சபாநாயகர் அவர்களே, உணவுக்கு அடுத்தபடியாக மக்கள் சினிமாப் பார்ப்பதில் தான் இப்பொழுது அதிக கவனம் செலுத்தி வருகிறார்கள் என்று சொன்னால் மிகையாகாது. காரணம் இது கண்களுக்கு, காதுகளுக்கும் உணவளிக்கின்றது. சினிமாப் பார்ப்பதாலே பல தீமைகள் ஏற்படுகின்றது என்று ஒருபுறமிருந்தாலும்கூட, படங்கள் சரியான முறையில் தயாரிக்கப்படாது இதற்கு குற்றம்தவிர, தியேட்டர்களால் ஏற்படக்கூடிய தீமைகள் அல்ல. அதைப்பற்றி பேசுவதற்கு இப்போது சந்தர்ப்பம் இல்லை. ஆனால் எங்கள் ஊரைப் போன்று கிராமத்திலும் சேராமல், பட்டணத்திலும் சேராமல் இருக்கின்ற ஊர்களிலே சினிமா நடக்கிற விதங்களைப்பற்றி சிறிது செல்ல விரும்புகின்றேன்.

“முதன் முதலாக எங்கள் ஊரை எடுத்துக்கொண்டால், ஜனங்களுக்கு ஏற்பட்டிருக்கின்ற உபத்திரவம் தாங்கமுடியாது. காரணம் என்னவென்றால், இரவு முழுவதும் ஓயாமல் ஒலிபெருக்கி கத்திக்கொண்டே இருக்கும். 13 ஆயிரம் ஜனத் தொகை இருக்கக்கூடிய எங்கள் ஊருக்கு, 2 சினிமா இருக்கிறது. இந்த சினிமாக்களில் இரவு முழுவதும் 10 11 மணிக்கும் இரண்டு மணிக்கும் கூட ஒலி பெருக்கி கத்திக்கொண்டே இருக்கும். பொதுவாக எங்கள் ஊரிலே இருந்து பழகியவர்கள்தான் இதைத் தாங்கிக் கொள்ள முடியுமே தவிர, புதியதாக வரக்கூடியவர்களுக்கு இந்த உபத்திரவம் தாங்கமுடியாது. ஆனால் நாம் செய்திருக்கிற சட்டத்திலே இதையெல்லாம் தடுக்க விதி எதுவுமில்லை. இதைத் தடுக்க, சர்க்கார் ஏதாவது விதி செய்யவேண்டும்.

“எல்லாத் தியேட்டர்களிலும் குறைந்த கட்டணத்தில் சினிமாவுக்குச் செல்லும் இடமானது திரைக்கு வெகு சமீபத்திலே அமைக்கப்பட்டு இருக்கிறது. இது பெரிய தவறாகும். கண் வைத்தியர்கள் யாரைக் கேட்பாலும்

1st April 1955]

[Sri B. K. Nallaswami]

கண் கெட்டுவிடுமென்று சொல்வார்கள். சினிமாப் பார்ப்பவர்களுையே கேட்டால் திரைக்கு சமீபத்தில் உட்கார்ந்துகொண்டு சினிமாப் பார்த்தால் கண் கெட்டுவிடுமென்பதை அவர்களே ஒப்புக் கொள்வார்கள். ஆகவே குறைந்த கட்டணம் கொடுத்து சினிமாப் பார்த்தாலும், அந்த இடமானது திரைக்கு சற்று தூரத்தில் இருக்கவேண்டுமென்று நிபந்தனை இருக்க வேண்டும். பால்கனி போன்றவைகள் ஏற்படுத்தி, அதிகப் பேர்கள் உட்காருவதற்கான வசதிகளைச் செய்து, குறைந்த கட்டணம் கொடுத்துப் பார்ப்பவர்களுைய இடத்தை அதிக தூரத்தில் அமைக்க வசதி செய்யவேண்டும். இப்போது இருக்கிறபடி இருந்தால் கண் கெட்டுவிடுமாயினால், கண் பாக்களிகளைக் கலந்துகொண்டு, எவ்வளவு தூரத்தில் திரையை அமைக்கலாம் என்று தெரிந்து, அதன்படி இடத்தை அமைக்க வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்ளுகிறேன்.

“இன்னொரு விஷயமென்னவென்றால், நகரங்களிலேகூட ரூ. 1-4-0 கொடுத்து சினிமாவுக்குச் சென்றால் கூட நல்ல முறையில் உட்கார்ந்து சினிமாப் பார்க்கக்கூடிய அளவிற்கு ஆசனங்கள் அமைக்கப்படவில்லை. 3 மணி நேரம் உட்கார்ந்து பார்க்கக்கூடிய அளவிற்கு எந்தத் தியேட்டரிலும் உட்காரும் வசதி செய்யப்படவில்லை. குறிப்பாக, சட்டபைக்கு எதிரிலுள்ள தியேட்டரை எடுத்துக்கொண்டால், இந்த வசதி மிகக் குறைவு. ஒரே மூட்டைப் பூச்சி உபத்திரவம். ஒரு சமயம் நானும் நண்பர்களும் சென்று, படம் பார்க்க முடியாமல் எழுந்து வரவேண்டியிருந்தது. இம்மாதிரியான குறைகள் சென்னை போன்ற நகரங்களிலேகூட இருப்பது ரொம்பவும் வருந்தத்தக்கதாகும். கிராமத்திலேதான் மக்கள் எங்கே ஒண்ணுக்கு போவது என்றுகூட தெரியாமல் இருக்கிறார்கள் என்றால், இங்கேயும் அந்த நிலையைத்தான் பார்க்கின்றோம். இதையெல்லாம் ஒழுங்கு செய்வதற்கு ஆட்களை நியமிக்க உத்திரவு இட வேண்டும். கனம் நிதி மந்திரி அவர்கள் அதிகமாக சினிமாவுக்குச் செல்வதில்லை என்றாலும், இரண்டொரு சினிமாக்களுக்குச் சென்று, அங்கு நிலைமைகள் எப்படியிருக்கின்றன என்பதை கவனிக்கும்படி நோட்டீஸ் இல்லாமல் கேட்டுக்கொள்ளுகிறேன்.

“இந்த சினிமாக்களுக்கு லைசென்ஸ் கொடுப்பதில், சமீபத்தில் இருக்கக் கூடிய சினிமாக்களுக்கும் லைசென்ஸ் கொடுத்துவிடுகிறார்கள். குறைந்தது ஒரு சினிமாத் தியேட்டருக்கும், மற்றொன்றிற்கும் இடையே அரை மைல் தொலைவாவது இடைவெளி இருக்கவேண்டும். 50 கஜம், 100 கஜம் இடை வெளி உள்ள இடங்களுக்கெல்லாம் கிராமங்களிலே லைசென்ஸ் கொடுக்கப்படுகிறது. இதிலே இன்னொரு குறை என்னவென்றால், கிராமங்களில் முதல் சினிமா 7 மணிக்கு ஆரம்பிக்கப்பட்டு 11 மணிக்கு முடியும். இரண்டாவது சினிமா முடிய 3 மணியாகும். காரணம் தக்க புரொஜக்டர் போடுவதிலே அதிக செலவாகும் என்ற காரணத்திற்காக, அங்கெல்லாம் சிங்கில் புரொஜக்டர் போட்டு காண்பிக்கிறார்கள். அதனால் நேரம் அதிகமாகிறது. அதைத் தடுத்தாகவேண்டும். இப்படி நேரத்தை அதிகமாக எடுத்துக்கொள்ளும் தியேட்டர்களுக்கு லைசென்ஸ் கொடுக்கக் கூடாது. அதற்கு ஒரு அதிகாரியை நியமித்து குறிப்பிட்ட காலத்தில், அதாவது 2½ அல்லது 3 மணி நேரத்திற்குள் இப்படங்கள் காண்பிக்கப்படுகின்றனவா என்பதைப்பார்த்து, பின்னர்தான் லைசென்ஸ் கொடுக்கப்பட வேண்டுமென்று விதி செய்யவேண்டும். அப்படி செய்யாவிட்டால், இப்படித்தான் 6½ மணிக்கு ஆரம்பித்து 10½ மணிக்கு முதல் ஆட்டமும், இரண்டாவது படம் முடிய 2 மணி அல்லது 3 மணி ஆகும். இந்த நிலைமையான் இன்று கிராமங்களில் இருந்து வருகிறது. இதைத் தவிர இன்னும் டெண்ட் சினிமாக்களை எடுத்துக்கொண்டால் அதைப்பற்றி ஒன்றும் சொல்லவே வேண்டியதில்லை. ஆகவே இதையெல்லாம் முக்கியமாக கவனிக்கவேண்டுமென்று கேட்டுக்கொண்டு, அதிக நேரத்தை எடுத்துக் கொள்ளாமல் இத்துடன் சுருக்கமாக முடித்துக்கொள்ளுகிறேன்.”

* SRI O. KORAN :—“ മിസ്റ്റർ സ്പീക്കർ, സർ, സിനിമയിൽ നന്നായിട്ടുള്ള ചെറിയൊരു വനിതികളെ ഈ സാമ്പത്തിക ചില കാര്യങ്ങൾ വാഷിങ്ടണിൽ പ്രവേശിച്ച് കൊണ്ടുവന്നു ഓൻ ആഗ്രഹിക്കുന്നു. ജനാധിപത്യഭരണം നിലവിൽ

[Sri O. Koran]

[1st April 1955]

പന്നിരിക്കുന്ന ഈ കാലത്ത് ജനങ്ങളിൽ പെരുംബോധവും ജനാധിപത്യബോധവും വളരുന്ന ഉപയോഗപ്പെടുന്ന ഒരു ഉപാധിയാണ് സിനിമ. വിദ്യാഭ്യാസപരമായി സിനിമയ്ക്കു വമ്പിച്ച കഴിവുകളുണ്ട്. പരിഷ്കൃതരാജ്യങ്ങളിലെല്ലാം സിനിമ വെറും വിനോദത്തിനുള്ള ഒരു കലയായിട്ടല്ല കണക്കാക്കപ്പെട്ടിരിക്കുന്നത്. പ്രത്യേക ജനങ്ങളുടെ പെരുംബോധം വളർത്തുന്നതിനും ലോകവിജ്ഞാനം വീപുലപ്പെടുത്തുന്നതിനും കഴിവുള്ള ഒരു പ്രചരണാധിപതിയുടെ ഓയിട്ടാണ്. സിനിമയെ സംബന്ധിച്ചിടത്തോളം അങ്ങനെയൊരു മാനം നമ്മുടെ നാട്ടിലും ആവശ്യമാണ്. നമ്മുടെ രാജ്യത്തെ സിനിമാവ്യവസായികളുടെ ഉദ്ദേശം അതാണോ എന്നു പരിശോധിച്ചാൽ അല്ലെന്നാണ് കാണുന്നത്. ജനങ്ങളുടെ ബലഹീനതയ്ക്കേയും വികാരങ്ങളേയും ചൂഷണംചെയ്തു വരുമാനം വർദ്ധിപ്പിക്കുന്ന കാര്യത്തിലാണ് നമ്മുടെ സിനിമാവ്യവസായികളുടെ മുഴുവൻ ശ്രദ്ധയും. വമ്പിച്ച കഴിവുകളുള്ള ഈ സിനിമയെ ജനങ്ങൾക്കു ഉപയോഗപ്രദമായ ഒരു പന്ഥാവിലേക്കു തിരിച്ചുവിടാൻ നമ്മുടെ നാട്ടിലെ സിനിമാവ്യവസായികൾ ശ്രദ്ധിച്ചിട്ടില്ലെന്നുള്ളതു് ഖേദകരമായ ഒരു വസ്തുതയാണ്. സിനിമാവ്യവസായത്തിൽ അത്തരം ഒരു പരിവർത്തനം വരുത്താനാകുന്ന നിയമനിർമ്മാണം ഗവണ്മെന്റ് നടത്തുകയാണെങ്കിൽ അതു സാധാരണമാണെന്നാണ് എന്റെ അഭിപ്രായം.

“സെലക്ട് കമ്മിറ്റിയിൽ തെളിവു കൊടുപ്പാൻ വന്ന എല്ലാ സിനിമാവ്യവസായികളും സമ്മതിച്ചിട്ടുള്ള ഒരു കാര്യമാണ് സിനിമ സാധാരണ വ്യവസായങ്ങളെപ്പോലെയല്ല ജനങ്ങളെ നന്നാക്കാനും ചിന്തയുടേതും കഴിവുള്ള ഒരു കലയാണ് സിനിമയെന്നും അതുകൊണ്ട് ആ വ്യവസായം ജനങ്ങൾക്കു ദോഷമുണ്ടാകാത്ത വിധത്തിൽ നല്ലനിലയിൽ നടത്തേണ്ടതു് അത്യന്താപേക്ഷ്യമാണെന്നുമുള്ള വസ്തുത. സാമൂഹ്യസമ്പത്തികവിദ്യാഭ്യാസാഗമത്തിൽ ജനങ്ങളുടെ അഭിവൃദ്ധിപ്പെടുന്ന രംഗത്തിൽ സിനിമാവ്യവസായത്തെ നിയന്ത്രിക്കുന്നതിനുള്ള ഒരു ശ്രമം നല്ലതാണെന്നു അതിൽ നിന്നുതന്നെ സിദ്ധമാണ്.

“നമ്മുടെ രാജ്യത്തു എഴുതാനോ വായിക്കാനോ അറിയാവുന്നവരുടെ ശതമാനം വെറും 18 മാത്രമാണ്. ദുരിപക്ഷവും നിരക്ഷരരായ ഒരു രാജ്യത്തു സിനിമയുടെ വിദ്യാഭ്യാസപരമായ മൂല്യം വളരെ ഉന്നതമാണെന്നു പ്രത്യേകം പറയേണ്ടതില്ലല്ലോ.

“കൂടുതൽ ലൈസൻസ് ഫീസ്സ് മറ്റു നിയന്ത്രണങ്ങളും ഏല്പിക്കുന്നതിൽ സിനിമാവ്യവസായികളെ ഗവണ്മെന്റ് സംബന്ധിക്കുമായി ഒരുങ്ങുകയെന്നാണ് സിനിമാ മുതലാളികൾക്കു പ്രധാന ആക്ഷേപം. ജനങ്ങളുടെ വിദ്യാഭ്യാസപരവും സാംസ്കാരികവുമായ നയോത്തമനത്തിനു ഉപകരിക്കുന്ന ഒരു കലയെന്ന നിലയിൽ സിനിമാവ്യവസായം പ്രോത്സാഹനം അർഹിക്കുന്ന ഒരു പ്രസ്ഥാനമാണെന്നുള്ളതു് അവിശ്കീർതമാണ്. ജനങ്ങളെ ഉത്തമപെരുംബോധരാക്കിത്തീർക്കുന്നതിന്നു സിനിമയിലൂടെ പ്രയോജനം നൽകാൻ സാധിക്കും. ഒരു പെരുംബോധ പുരസ്കാരങ്ങളെന്തെല്ലാം, സമുദായത്തോടു് രാഷ്ട്രത്തോടു് അവരുള്ള പുരസ്കാരം എന്തു്, മറ്റുള്ളവയോടു് അവൻ എങ്ങനെ പെരുമാറണം എന്നെല്ലാം പഠിപ്പിക്കുന്നതിന്നു സിനിമ വളരെ പറ്റിയ ഒരു ഉപാധിയാണ്. ശുചീകരണം, ആരോഗ്യപരിപാലനം മുതലായ കാര്യങ്ങളിലും ജനങ്ങൾക്കു വേണ്ട പരിജ്ഞാനം നൽകുന്നതിന്നു സിനിമയെ ഉപയോഗപ്പെടുത്താം. പരിഷ്കൃതരാജ്യങ്ങളിലെ ജനങ്ങൾക്കു എങ്ങനെ ജീവിക്കണം, എങ്ങനെ പെരുമാറണം എന്നെല്ലാം ഉദാഹരിച്ചു കാണിച്ചുകൊണ്ട് ജനങ്ങളെ ഉത്തമപെരുംബോധരാക്കുന്നതിനുള്ള പ്രയോജനം സിനിമവഴികൾ നൽകാൻ സാധിക്കും.

“സെലക്ട് കമ്മിറ്റിയിൽ സിനിമാമുതലാളികൾ അവരുടെ ബുദ്ധിമുട്ടുകളെപ്പറ്റിയും ആവശ്യങ്ങളെപ്പറ്റിയും വാദിക്കുകയുണ്ടായി. എന്നാൽ ഒരു കാര്യം അവരാരും പറയുകയുണ്ടായില്ല. അതായതു് ഈ സിനിമാശാസികളിൽ പണിയെടുക്കുന്ന തൊഴിലാളികളുടെ കാര്യം. സിനിമാമുതലാളികൾക്കു തൊഴിലാളികൾക്കു പല ബുദ്ധിമുട്ടുകളുമുണ്ട്. കന്നാമുതലാളികൾക്കു ഉദ്യോഗസ്ഥിരതയില്ല. തൊഴിലാളികൾക്കു അനുകൂലമായ യാതൊരു തൊഴിൽനിഷ്ഠയുമില്ലാത്തതും സിനിമാമുതലാളികളിൽ നടപ്പിൽവരുത്തിയിട്ടില്ല. തൊഴിലാളികളോടു കടുത്ത ദോഷമാണ് സിനിമാമുതലാളികൾ ചെയ്യുകൊണ്ടിരിക്കുന്നതു്. സിനിമാശാലയ്ക്കു ലൈസൻസ് കൊടുക്കുന്നതു് ഡിസ്ട്രിക്ട് കലക്ടറാണ്. ലൈസൻസ് കൊടുക്കുന്നതിന്നു പല നിബന്ധനകളും വച്ചിട്ടുണ്ട്. പക്ഷെ തൊഴിലാളികളെ സംബന്ധിക്കുന്ന നിബന്ധനകളൊന്നും ഇന്നു നിലവിലില്ല. ലൈസൻസ്

1st April 1955]

[Sri O. Koran]

കൊടുക്കുന്നതിന്നു മുമ്പായി അവിടത്തെ തൊഴിലാളികളുടെ നിലയെപ്പറ്റി ലേബർ ആഫീസരുടെ ഒരു സർട്ടിഫിക്കറ്റുകൂടെ ഹാജരാക്കണമെന്ന നിബന്ധന വയ്ക്കുന്നതു നന്നായിരിക്കും. എത്ര തൊഴിലാളികളുണ്ട്, അവർക്കു ജോലിനഗ്നരായുണ്ടോ, എത്ര ശമ്പളം കൊടുക്കുന്നു, മറ്റു ആനുകൂല്യങ്ങൾ ഏതെല്ലാം കൊടുക്കുന്നു എന്തിനെയെല്ലാ കാര്യങ്ങളെപ്പറ്റി ലേബർ ആഫീസരുടെ ഒരു സർട്ടിഫിക്കറ്റുകൂടി ഹാജരാക്കണമെന്ന നിബന്ധന വയ്ക്കണം. ലൈസൻസ് കൊടുക്കുന്ന അധികാരിയെ സംബന്ധിച്ചു എനിക്കു ഒരു നിർദ്ദേശമുണ്ട്. ലൈസൻസ് കൊടുക്കുന്നതിനുള്ള അധികാരം കലക്ടറെ ഏല്പിക്കാതെ ഇസ്റ്റേറ്റ് റൂട്ടുകൾക്കു പെർമിറ്റ് കൊടുക്കാൻ രൂപീകരിച്ചിട്ടുള്ളതുപോലെ ഒരു ബോഡി രൂപീകരിക്കുന്നത് കൂടുതൽ നന്നായിരിക്കുമെന്നാണ് എനിക്കു തോന്നുന്നത്. ലൈസൻസ് നൽകുന്നതു സംബന്ധിച്ചുള്ള കഴിപ്പങ്ങൾ ഒഴിവാക്കുന്നതിന്നും ജനങ്ങളുടെ ആവശ്യങ്ങൾ വേണ്ടവിധം കണക്കിലെടുത്തുകൊണ്ട് ലൈസൻസ്സുകൾ അനുവദിക്കാനും ഒരു ബോഡിനു കൂടുതൽ കഴിവുണ്ടായിരിക്കും. അക്കാര്യവും സിനിമാതൊഴിലാളികളുടെ കാര്യവും ഗവണ്മെന്റ് പ്രത്യേകം ഗൗരവിക്കുകൊണ്ടു ഒരു നിശ്ചയം നിർമ്മിക്കുമെന്നു ഞാൻ പ്രത്യാശിക്കുന്നു."

* SRI K. PARTHASARATHY :—" Mr. Deputy Speaker, Sir, 11-08 a.m.
I wish to welcome the Bill that has emerged from the Select Committee. We know, Sir, that when the Bill was originally published it closely followed the provisions relating to a Part C State, contained in the Cinematograph Act passed by the Parliament in 1952. Even though it closely followed the Parliament Act, it was found that there were some defects and the members of our House wanted to effect some improvements. I am glad that the Bill that has emerged from the Select Committee is very much improved and we can congratulate ourselves on what we have been able to improve upon similar provisions contained in the Central Act.

" Now, Sir, while on the subject I wish to state that at the present moment, the rules and regulations regulating the cinema industry, especially the touring cinema exhibitors, operate to discourage them and we know from the materials supplied to us that when there were 900 touring cinemas in the War years, now they have reduced themselves to only a hundred. The principal cause for the reduction in the number of touring cinemas to my mind appears to be the rule or direction which restricts the pitching of touring cinema tents on a land which has not been under cultivation of foodgrains for five years. I submit that this rule has operated to the detriment of touring cinemas; it has also in fact worked to the detriment of foodgrain cultivation. While it should have encouraged cultivation of foodgrains, this rule has led the owners of lands to leave their lands fallow so that their lands may satisfy the rule in respect of pitching touring cinema tents. So, the object of the rule restricting the pitching of touring cinema tents in such lands is defeated. So, Sir, in view of the provisions 11-10 a.m.
now contained in clause 5, I think the Government will cancel that direction and will give permission to the licensing authority to deal with every case on its merits.

" There are very many good provisions in the Bill as amended by the Select Committee. But I find that in clause 5 one among the matters that the licensing authority has to take into consideration is the status of the applicant. 'Status' is defined as state, condition or rank in dictionaries. I do not know whether rank is

[Sri K. Parthasarathy] [1st April 1955]

a thing which a licensing authority can be asked to consider. Rank may mean social rank or any other rank. I think the word 'status' is not happy and I have a serious doubt whether it will be in conformity with the provisions of our Constitution. So, Sir, I think that instead of the word 'status' in order to achieve the object the word 'solvency' may be there, if what is intended is that the licensing authority has to be satisfied that the person has the capacity to undertake the business successfully. For that purpose I think the word 'status' is not the proper word.

"As regards the exhibition of information films and other films of educative nature, I think the exhibitors in our State will co-operate with the Government and will continue to exhibit such films in all theatres. The public desire that such films should continue to be exhibited. Even if in spite of this Act it is not constitutionally proper, I hope the exhibitors in our State will co-operate and fulfil the desire of the public.

"Once again I congratulate the Select Committee on having produced a Bill that is very much improved upon the original Bill."

11-15
a.m.

SRI C. H. KANARAN:—“മിസ്റ്റർ സെക്രട്ടറി, സർ, ഈ ബില്ലിനെ സംബന്ധിച്ചിടത്തോളം ഏറ്റവും പ്രധാനമായ വാക്കായ ഡാക്ടറേൻറി ഫിലിമുകൾ പ്രദർശിപ്പിക്കുന്ന കാര്യമാണ്. ഗവണ്മെന്റ് വളരെ ശക്തിയായി നിയമം കൊണ്ടുവന്ന് ഡാക്ടറേൻറി ഫിലിമുകൾ കാണിച്ചാൽ മാത്രമേ സിനിമകൊട്ടകം ചെലവുനശ്ശു കൊടുക്കുകയുള്ളൂവെന്ന് നിബന്ധിക്കുന്നു. ജനങ്ങൾക്ക് കൂടുതൽ വിദ്യാഭ്യാസം നൽകുന്നതിനു വേണ്ടിയാണ് ഇങ്ങനെ നിബന്ധന വയ്ക്കുന്നതെന്ന് ഗവണ്മെന്റ് പറയുന്നത്. ജനങ്ങൾക്ക് അറിവു വർദ്ധിപ്പിക്കുന്ന ഫിലിമുകൾക്ക് ഈ നിബന്ധന: ആവശ്യമായിത്തീർന്നിരിക്കുന്നുവെന്നു കണ്ടാണെന്ന് അല്ല. ആലോചിക്കേണ്ടതുണ്ട്. നിബന്ധന കൂടാതെ, ഈ ഡാക്ടറേൻറി ഫിലിമുകൾ പ്രദർശിപ്പിക്കാൻ എന്തുകൊണ്ട് നിയമം റദ്ദ് ചെയ്യാൻ കഴിയാനില്ല? ഒരു ഭാഗത്ത് ഗവണ്മെന്റ് നിബന്ധന പിടിക്കുന്നു. മറുഭാഗത്ത് സിനിമശാലകാർ അതിനെ അങ്ങേ അറസ്റ്റ് എതിർക്കുന്നു. ഗവണ്മെന്റ് എന്നും സിനിമശാലകാർക്കെതിരെ രണ്ട് കൂട്ടരെ കൂടാതെ വെറുത്തുനോക്കുന്നു. ഒരു കൂട്ടർ കൂടി ഈ രാജ്യത്തുണ്ട്, അവരുടെ അഭിപ്രായമെന്താണ്, നിലവാട് എന്താണ് എന്നു അന്വേഷിക്കേണ്ടതു് വളരെ ആവശ്യമാണ്. ന്യൂസ് റീൾ എന്ന പദത്താൽ സിനിമ കാണാൻ പോകുന്നവരെ സംബന്ധിച്ചിടത്തോളം അതൊരു ഒഴിവുസമയമാണ്. അധികമാളുകൾക്കും പുറത്തുപോയി ഒരു ഫീഡ്ബാക്കു സിഗ്നലാ വെച്ചിട്ടു വരാനും ഒരു ചായ കട്ടിച്ചിട്ടു് വരാനും മറ്റുമുള്ള സമയമാണ് അതു്. തുടക്കത്തിൽ തന്നെ ന്യൂസ് റീലായിരിക്കും. കറുപ്പു താമസിച്ച് കേറിയൊലും മരിയെന്നുള്ള വിചാരത്തിലാണ് ആളുകൾ വരുന്നതു്. ജനങ്ങൾക്ക് യാതൊരു കരുതുകവുമില്ലാത്ത ന്യൂസ് റീലുകൾ ജനങ്ങൾ കാണാനിഷ്ടപ്പെടാത്ത, വെറുക്കുന്ന ന്യൂസ് റീലുകൾ കാണിക്കാൻ സാധ്യമല്ലെന്നാണ് സിനിമശാലകാർ പറയുന്നതു്. അതല്ല, നിങ്ങൾ കാണിച്ചുതന്നെ തീർന്നു എന്ന് ഗവണ്മെന്റ് ശാബ്ദം പിടിക്കുന്നു. കാണാൻ കൊള്ളാവുന്ന, ജനങ്ങൾകാണാൻ കൊതിക്കുന്ന നല്ല ഡാക്ടറേൻറി ഫിലിമുകൾ നിർമ്മിക്കാൻ ഗവണ്മെന്റ് ശ്രമിച്ചിരുന്നുവെങ്കിൽ ഇങ്ങനെ ഒരു നിബന്ധന ആവശ്യമാകുമായിരുന്നില്ല. ഇന്നത്തെ ഡാക്ടറേൻറി ഫിലിമുകളുടെ സ്വഭാവമെന്താണെന്ന് ഒരു പരിശോധിക്കേണ്ടതാണ്. മന്ത്രി കിടക്കത്തു വന്നിറങ്ങുന്നു. ഒരു നേതാവു് മന്ത്രിയെ ഹാജരണിയിടുന്നു. മന്ത്രി ഒരു കക്കൂസാ ചായക്കടയോ ഉദ്ഘാടനം ചെയ്യുന്നു. ഇതൊക്കെയാണ് ഇന്നത്തെ ഡാക്ടറേൻറികൾ. ഇതെല്ലാം വിദ്യാഭ്യാസപ്രധാനമായ ഫിലിമുകളാണെന്ന് പറയുന്നതിന്റെ അർത്ഥമെന്തെന്ന് മനസ്സിലാക്കാൻ പ്രയാസമായിരിക്കുന്നു. ഇതെല്ലാം കാണിക്കുന്നതുകൊണ്ടാണ് ആളുകൾ തീയേറ്ററിനു പുറത്തുപോയി നില്ക്കുന്നതു്. നേരെ മറിച്ചു് ജനങ്ങൾ കാണാൻ കൊതിക്കുന്ന എത്രയോ സ്ഥലങ്ങളും കാര്യങ്ങളും ഈ ലോകത്തുണ്ട്. ഈ രാജ്യത്തുതന്നെയുണ്ട്. ആയിരക്കണക്കിൽ ഉറപ്പിക ചെലവുചെയ്തു്

1st April 1955]

[Sri C. H. Kanaran]

ആളുകൾ സ്ഥലങ്ങൾ കാണാൻ പോകുന്നുണ്ട്. ആ സ്ഥലങ്ങൾ കാണാൻ ആളുകൾക്ക് അത്രയും ആഗ്രഹമുള്ളതുകൊണ്ടാണ് വമ്പിച്ച തുകകൾ ചെലവു ചെയ്യു് യാത്ര ക്ലേശമെന്നും വകവയ്ക്കാതെ പോയ്ക്കൊണ്ടിരിക്കുന്നത്. കണ്ടാലും പണം ചെലവുചെയ്യു ചുറ്റിക്കറങ്ങി സ്ഥലങ്ങൾ കാണാൻ കഴിവില്ലാത്ത ആളുകൾക്കു അങ്ങനെയും പടത്തിലെങ്കിലും ഒരു കണ്ടാൽ മതിയെന്നു ആഗ്രഹമുണ്ടാകും. അത്തരം പടങ്ങൾ നിർമ്മിക്കുകയാണെങ്കിൽ അത്ര കാണിക്കാതെ കാണാതെ ആരേയും നിർബന്ധിക്കേണ്ടിവരികയില്ല. അതൊന്നും ചെയ്യാതെ തിയേറ്ററിനു അകത്തിരിക്കുന്ന ആളുകളെ പുറത്തേക്കോടിക്കുന്ന ഫിലിമുകൾ നിർമ്മിച്ചിട്ട് വിദ്യാഭ്യാസത്തിന്റെ പേരിൽ സിനിമാശാലകൾക്കു കൊടുക്കുന്നതിന്റെ ന്യായം മനസ്സിലാക്കാൻ വിഷമമായിരിക്കുന്നു. ഇങ്ങനെ നിർബന്ധം വയ്ക്കുന്നതിനു മുമ്പ് ഇന്നത്തെ ഡാക്യുമെന്ററി ഫിലിമുകളുടെ സ്വഭാവം ഒരു പരിശോധിച്ചു നോക്കേണ്ടതായിരുന്നുവെന്നാണ് ഞാൻ പറയുന്നത്. ഡാക്യുമെന്ററി കളേ ആവശ്യമില്ലെന്നു അഭിപ്രായപ്പെടാൻ നല്ല ഞാൻ. നല്ലതരം ഡാക്യുമെന്ററി ഫിലിമുകൾ ഉണ്ടാകിയാൽ ജനങ്ങൾക്ക് വളരെ ഗുണകരമായിരിക്കും. ജനങ്ങൾ ഇക്കുറച്ചുകയും ചെയ്യും. സിനിമാശാലകൾ യാതൊരു നടസ്സാഹസ്യംകൂടാതെ അവ പ്രദർശിപ്പിക്കുകയും ചെയ്യും. അല്ലാത്തപക്ഷം ഡാക്യുമെന്ററികൾ പ്രദർശിപ്പിക്കുന്നതിനെ തീർന്നെങ്കെന്ന് നിർബന്ധം പിടിക്കുന്നതു തെറ്റാണ്. അതുകൊണ്ട് എനിക്ക് പറയാനുള്ളത് ആകും വേണ്ടാത്ത പടങ്ങൾ നിർമ്മിച്ചു ബോൾ പ്രദർശിക്കാൻ ഉൾപ്പെടെ കൊടുത്തിട്ട് ആളുകൾ ഇക്കുറച്ചെന്നു നല്ല പടങ്ങൾ നിർമ്മിക്കുന്ന കാര്യത്തിൽ ശ്രദ്ധവയ്ക്കണമെന്നാണ്. ഈ സന്ദർഭത്തിൽ ഒരു കാര്യം പ്രത്യേകം ഏല്പിക്കണമെന്നായിരിക്കുന്നു. ഭരണകക്ഷിയുടെ പാർട്ടിപ്രചരണത്തിനു വേണ്ടിയായിരിക്കരുത് ഡാക്യുമെന്ററികൾ നിർമ്മിക്കുന്നത്. ചൈം മിനിസ്റ്റർ പ്രസംഗമോ വരുന്നതിനേയും പോകുന്നതിനേയും മറ്റും കാണിക്കുന്ന പടങ്ങളെയല്ല ഞാൻ അക്ഷേപിക്കുന്നത്. അതല്ല കാണിക്കുമ്പോൾ അതിന്റെ വിദ്യാഭ്യാസപരമായ മൂല്യം എന്തെന്നുകൂടി നോക്കേണ്ടതുണ്ട്. ചൈം മിനിസ്റ്റർ കോൺഗ്രസ് പ്രചരണ നടത്തുന്നതിനെയെല്ലാം വിദ്യാഭ്യാസത്തിന്റെ പേരിൽ ആളുകളുടെ തലയ്ക്കുകുട്ടിയെന്നു നോക്കരുത്. ഇന്ന് ഗവണ്മെന്റ് നിർമ്മിക്കുകൊണ്ടിരിക്കുന്ന ഡാക്യുമെന്ററികളെന്ററി പറയുകയാണെങ്കിൽ അധികവും ഗുണമില്ലാത്തവയാണ്. വിദ്യാഭ്യാസപരമായ മൂല്യം വകവെച്ചു കൊടുക്കുന്ന ഫിലിമുകൾ വളരെ വളരെ കുറവു. അധികവും പ്രചരണത്തിനുള്ള ഫിലിമുകളാണ്. ഭരണകക്ഷിയുടെ പാർട്ടിപ്രചരണത്തിനുള്ള ഫിലിമുകൾ, അതാണ് ആളുകൾ ഇക്കുറച്ചാത്തത്, തിയേറ്റർ ടോക്കു പ്രദർശിപ്പിക്കാൻ വിസമ്മതിക്കുന്നത്. കൃത്യത്തിൽ എനിക്ക് പറയാനുള്ളത് ഈ നിർബന്ധം ഉപേക്ഷിച്ചിട്ട് നിർബന്ധം ആവശ്യമായിവന്ന സാഹചര്യങ്ങൾ ഏതെല്ലാമെന്ന് അന്വേഷിച്ചു അതിനു പരിഹാരം കാണാൻ ഗവണ്മെന്റ് ശ്രമിക്കുന്നത് നന്നായിരിക്കുമെന്നാണ്.

“ലൈസൻസ് കൊടുക്കുന്ന സമ്പ്രദായത്തെപ്പറ്റിയാണ് ഇനി പറയാനുള്ളത്. അതിനെപ്പറ്റി സെലക്ട് കമ്മിറ്റിയിൽ വലിയ വാദപ്രതിവാദമുണ്ടായി. അപ്പോൾ ബഹുമാനപ്പെട്ട മന്ത്രി റൂളുകളുണ്ടാക്കുമ്പോൾ കഴുപ്പമൊന്നുമുണ്ടാകാതെ ശ്രദ്ധിച്ചുകൊണ്ടാണെന്നു ഉറപ്പുകൊടുത്തിട്ടുണ്ട്. നിലവിലിരിക്കുന്ന റൂളുകളിൽ പല സ്തനകളുമുണ്ട്. അത് മറുപറഞ്ഞു വളരെ അസ്വാഭാവികമാണ്. രീതിപിടിക്കാത്ത ഫിലിമുകളാണ് ഇപ്പോൾ ഉണ്ടാക്കിക്കൊണ്ടിരിക്കുന്നത്. പഴയ റൂളുകളിൽ ഫിലിമുകളുള്ള രീതിപിടിക്കുന്ന സാധനമായി പരിഗണിച്ചിട്ടുള്ളത് മററിച്ചിട്ടില്ലാത്തതിനാലാണ് ഇന്ന് വലിയ ബുദ്ധിമുട്ടിനു കാരണമായിരിക്കുന്നു. രീതിപിടിക്കാത്ത സാധനങ്ങൾ നടപ്പിൽ വന്നതിനു ശേഷവും രീതിപിടിക്കാത്ത സംബന്ധിച്ച് സട്ടിഫിക്കററ് വാങ്ങുന്നതിന് സിനിമാശാലകൾ ഉദ്യോഗസ്ഥന്മാരുടെ കാലുപിടിക്കണമെന്നാണ് വച്ചിരിക്കുന്നത്. ചില സ്ഥലങ്ങളിൽ സിനിമാശാലകൾ മുഴുവൻ ചില കത്തകക്കാരുടെ കൈവശമാണ്. മറ്റൊരും സിനിമാശാലകൾ തുറക്കാതിരിക്കാൻ അവർ കിണഞ്ഞ് പരിശ്രമിക്കും. എന്റെ സ്ഥലത്തിന്റെ കാര്യം പറയുകയാണെങ്കിൽ മുപ്പതിനായിരം ആളുകളുള്ള നാട്ടിൽ ഒരു ഒരു സിനിമാശാലയേ ഉള്ളൂ. പ്രബലനായ ഒരു കോൺഗ്രസ്സുകാരനാണ് അതിന്റെ ഉടമസ്ഥൻ. മറ്റു പലരും പുതിയ തിയേറ്ററുകൾ തുറക്കാൻ ശ്രമം നടത്തിയിട്ടുണ്ടെങ്കിലും അതിനെയെല്ലാം ഈ കോൺഗ്രസ്സുമതലാളി തന്റെ സാധിനം ഉപയോഗിച്ച് തകർക്കുകയാണ് ചെയ്തിട്ടുള്ളത്. ആ നാട്ടിൽ വേറെ ആരും സിനിമാശാല തുറക്കാൻ സാധ്യമല്ലാത്ത ഒരു നിലയാണ് ഇന്നുള്ളത്. ലൈസൻസ് കൊടുക്കുമ്പോൾ മുൻപരിചയം വേണമെന്ന് വ്യവസ്ഥയുണ്ടാക്കിയിട്ടുണ്ടെന്ന് കത്തകമതലാളിമാരുടെ

[1st April 1955

“സിനിമ രാജ്യത്തിലെ ജനങ്ങളുടെ വിദ്യാഭ്യാസപരവും കലാപരവും സാമൂഹ്യമായ പുരോഗതിക്കു ഉപകരിക്കുന്ന ഒരു ഉത്തമമാധ്യമമാണെന്നുള്ളതിന് സങ്കീർണ്ണമായ പൂർവ്വസമയങ്ങളിൽ ചിന്തകാത്മങ്ങളിലേപ്പെട്ട് നശിക്കാനിടയാക്കുന്ന നല്ല നല്ല കാഴ്ചങ്ങൾ കണ്ടുപിടിക്കുന്നതിനും അതിൽ അഭിവൃദ്ധി വരുത്തുന്നതിനും പ്രയോജനപ്പെടുന്ന ലിതമെവിത്രങ്ങൾ നിർമ്മിക്കുകയാണെങ്കിൽ അവ പ്രശ്നീകരിക്കുന്നതിനും നിഷ്പന്ധനത്തിന്റെ ആവശ്യമുണ്ടാവുകയില്ല. അതല്ലെങ്കിൽ സിനിമാശാലക്കാരെ നിർബന്ധിക്കാതെ മറ്റു കാഴ്ചങ്ങളിലും തൃപ്തികരമായൊന്നു എന്ന മാത്രം പരിശോധിച്ചുകൊണ്ട് സൈന്യസംഗം കൊടുക്കണം. ഇവിടെ പല നല്ല ഭേദഗതികളും കെണ്ടുവന്നിട്ടുണ്ട്. അവ സ്വീകരിച്ചുകൊണ്ട് ഈ ബില്ലു പാസ്സാക്കണമെന്ന് അപേക്ഷിക്കുന്നു.”

SRI P. G. MANICKAM :—“ மதிப்பிற்குரிய உதவி சபா

SRI P. G. MANICKAM :—“ மதிப்பிற்குரிய உதவி சபாநாயகர் அவர்களே, சினிமா ரெகுலேஷன் மசோதாவை ஆதரித்து சில வார்த்தைகள் சொல்ல விரும்புகின்றேன். எனக்கு முன்பு பேசிய அநேக அங்கத்தினர்கள் தெரிவித்தபடி சினிமாவானது மேல்நாடுகளிலே பிரசாரத்திற்காகத் தான் உபயோகிக்கப்பட்டு வருகிறது. ஆனால் நமது இந்தியாவிலே அது ஒரு வியாபாரமாக உபயோகப்பட்டு வருகிறது. அதுவும் எப்படிப்பட்ட வியாபாரம் என்றால், காதல் உணர்ச்சிகளை உண்டாக்கக்கூடிய வியாபாரமாகத் தான் நடைபெற்று வருகிறது. இந்தக் காலத்திலே சினிமாப் பார்ப்பவர்களை எடுத்துக்கொண்டால், அது கிராமமாக இருந்தாலும் சரி, நகரமாக யிருந்தாலும் சரி ஒவ்வொரு குடும்பத்திலும்

1st April 1955] [Sri P. G. Manickam]

மாதம் குறைந்தது ஒரு ரூபாய், இரண்டு ரூபாய் சராசரியாக இதற்கு வரியாகக் கொடுக்கப்பட்டு வருகிறது. அந்த அளவில்தான் இன்று இந்த சினிமா வளர்ச்சியானது ஆதரிக்கப்பட்டு வருகின்றது. ஆகவே அரசாங்கத்தார் என்ன செய்யவேண்டுமென்றால் இப்பொழுதுதெல்லாம் நடைபெறும் சினிமாப் படங்களில் அநேகமாக காதல் உணர்ச்சியை உண்டாக்கக்கூடிய கதைகளை அதிகம் இல்லாதபடிக்கும், கூடுமான அளவு அறிவு வளர்ச்சியை உண்டாக்கக்கூடிய சினிமாப் படங்களைத் தயாரிப்பதற்குமான விதிகளை அமைக்கவேண்டும். இதில் சென்ஸார் போர்டும் பொறுப்பெடுத்துக் கொள்ளும்படி செய்யவேண்டும். மற்ற நாடுகளில் வேறு சில துறைகளில் இதை உபயோகித்தாலும்கூட, நம் இந்தியாவைப் பொறுத்தவரையில் அறிவு வளர்ச்சிக்கானத் துறையில் ஈடுபடுவதற்கான முறைகளைச் சர்க்கார் செய்யவேண்டும். அதற்கான நடவடிக்கைகளை எடுக்கும்படியும் சர்க்காரைக் கேட்டுக் கொள்ளுகிறேன்.

“சினிமாக்களை சர்க்காரே எடுத்து நடத்துவது நல்லது. அப்படி எடுத்து நடத்துவதற்கு முடியவில்லையானாலும், சினிமாப் படங்களை உற்பத்திச் செய்பவர்களை இம்மாதிரியான அறிவு வளர்ச்சியை உண்டாக்கக்கூடிய படங்களையாவது எடுக்கும்படியாகச் செய்வதற்கு சர்க்கார் நடவடிக்கை எடுக்கும்படி கேட்டுக் கொள்ளுகிறேன்.

“அடுத்ததாக, கிராமங்களிலே இந்த சினிமா நடக்கும் விதத்தைப் பற்றி சில முக்கியமான விஷயங்களைத் தெரிவிக்க விரும்புகிறேன். அதாவது கிராமங்களிலே சினிமா நடக்கிறதில், ஒரு அரைமணி நேரத்திற்கு அறிவு வளர்ச்சிக்கான அல்லது நாட்டின் அபிவிருத்தியைத் தெரிவிப்பதற்கான படங்களை சர்க்கார் எடுத்து, அதை முன்னர் காண்பிக்க வசதி செய்ய வேண்டும். அப்படி எடுக்கக்கூடிய படங்களில் முக்கியமாக சர்க்கார் ஐந்து வருஷத் திட்ட சாத்தன்களைக் காண்பிக்கலாம். அப்படியும் இல்லாவிட்டால், இப்போது கிராமங்களிலே விஸ்தரிக்கப்பட்டுள்ள சமுதாய நலத்திட்டம், தேசிய விஸ்தரிப்புத் திட்டம் ஆகியவைகளை காண்பிக்க முயற்சி எடுக்கலாம். இதற்கு முக்கியமாக அரசாங்கம் நடவடிக்கை எடுக்கவேண்டும். இதைப்பற்றி யெல்லாம் இப்பொழுது விஸ்தாரமாகத் தெரிவிப்பதில்லை. இப்படியெல்லாம் விஸ்தாரமாக அரை மணி நேரப் படங்கள் எடுத்தால் ஜனங்களும் ஐந்து வருஷத் திட்டமென்றால் என்ன என்பதை நன்கு தெரிந்துக் கொள்ளுவார்கள். இப்போது இம்மாதிரியான திட்டங்களுக்கு மக்கள் சரியான ஆதரவு கொடுக்கவில்லை என்று சில இடங்களில் கூறப்படும் குறைகளும் இருக்காது. ஜனங்களும் ஆதரவுக்கு தகுந்தபடி பிரசாரத்திற்கான படங்களை நாம் எடுக்கவேண்டும்.

“அடுத்ததாக, நம்முடைய சுகாதார வசதிகளைக் கவனிக்கவேண்டும். கிராமத்திலே உள்ள மக்கள் சுகாதார வசதியில்லாமல் மிகவும் கஷ்டப்படுகின்றனர். அவர்களுக்கு சுகாதார அபிவிருத்திக்கான பிரசாரப் படங்களை காண்பிக்கலாம். மேல்நாடுகளில் சுகாதார வசதி அதிகரித்திருப்பதால், ஒவ்வொருவரும் சராசரியாக 40 வயது, 60 வயது வரையில் உயிருடன் இருக்கிறார்கள் என்று சொல்லப்படுகிறது. நம்முடைய நாட்டிலே சராசரி 22 வயது என்றுதான் சொல்லப்படுகிறது. இதற்குக் காரணம் என்ன? சுகாதார வசதிக் குறைவு என்பது நன்கு விளங்கும். ஆகவே மக்கள் சுகாதாரமாக எந்த முறையில் இருக்கவேண்டும், எப்படி வாழ்ந்தால் அதிக நாட்கள் உயிருடன் வாழலாம் என்பதைப் போன்ற சுகாதார அபிவிருத்திப் படங்கள்மூலம் கிராமங்களில் பிரசாரம் செய்வதற்கான வசதிகளை உண்டாக்க வேண்டும்.

“அடுத்தபடியாக ஹரிஜன முன்னேற்றத்தைப் பற்றி எவ்வளவோ பேசுகிறோம். அதற்காக இப்போது ஒரு Department கூட ஏற்படுத்தியிருக்கிறார்கள். இந்திய சர்க்காரும் கூட தீண்டாமையை வேரூரு ஒழிக்கவேண்டுமென்று சொல்லுகிறார்கள். தீண்டாமையை ஒழிக்க, ஆலயப் பிரவேச சட்டம், தீண்டாமை ஒழிப்புச் சட்டம் ஆகியவை கொண்டு வரப்பட்டிருக்கின்றன. ஆனால் இவற்றைப்பற்றி மக்களிடையே தகுந்த பிரசாரம் செய்யப்பட்டதா என்றால் ஒன்றுமில்லை. ஆகவே, சினிமா மூலமாக

[Sri P. G. Manickam]

[1st April 1955]

அதற்குரிய பிரசாரங்கள் நடத்தினால், தீண்டாமை ஒழிய மிகச் சாதகமாகவும், அதனே ஒரு முக்கியமான சாதனமாகவும் இருக்குமென்பதை தெரிவித்துக் கொள்ள விரும்புகிறேன்.

“ இப்போது முதியோர் கல்விக்காக பல் லட்சக்கணக்கான ரூபாய்கள் செலவழிக்கப்படுகிறது. அப்படியிருந்தும் அதனால் முதியோருக்கு யாதொரு பிரயோஜனமும் ஏற்படவில்லை. ஆங்காங்கு பார்த்தால் இந்த முதியோர் பள்ளிக்கூடங்கள் தூங்கிக்கொண்டிருக்கின்றன. ஆகவே, இதற்கு செலவிறும் பணத்தை, சர்க்கார், film எடுக்க செலவழித்து, அந்த film-களின் மூலமாக முதியோர் அறிவு வளர்ச்சிக்கான வசதிகள் செய்வார்களேயானால், அதாவது நான் முன்பு சொன்ன பிரகாரம், இந்த film-களை சினிமாக்களில் அரை மணி நேரம், கிராமப்புறங்களில் காண்பிப்பதற்கு வசதி செய்வார்களேயானால், நல்ல விதத்தில் பணம் செலவழித்ததாகும் என்று தெரிவித்துக் கொண்டு, இந்த மசோதாவை ஆதரித்து என் சொற்பொழிவை முடித்துக் கொள்ளுகிறேன்.”

11-30
a.m.

* SRI V. R. NAGARAJAN :—“ Mr. Deputy Speaker, Sir, I am not much of a cinema-goer nor am I a hater of cinemas. So, I have no bias this way or that way. I am not either on the side of the cinema proprietors or exactly on the side of the Government. I would only attempt to say a few words about my own thoughts about the matter.

“ Sir, the nature of the films exhibited has more or less changed now as we see many things are changing in the country. With the advent of freedom and with our schemes for all round development of the country's resources, there is specific need for ensuring that only quality films are shown in the land. Generally in our cinemas, we see love stories take the upper hand. This fact has been pointed out by one of my hon. Friends. That is true. Love has a place in life. But it is not the whole of our life and, therefore, it should not be necessary for 75 or 80 per cent of the films that we see to-day to be based on love stories. Then, scenes showing dacoities committed by armed gangs and scenes of shooting by men armed with guns and revolvers and other kinds of horrible scenes are being shown. At times they make the conscience of people who see them rebel; some people shed tears as they are not able to control their emotions. Of course, this may be attributed to weakness on the part of the cinema-goer himself. But still we will have to see that cinemas do not go to the extent of spoiling or agitating the minds of persons who are just normal or slightly below normal and who cannot maintain their balance of mind. Sir, one of my friends, Mr. K. T. Raju was saying that many of the documentaries merely showed pictures of leaders of countries, their visits, etc. He took exception to this. But I think the other way. It is only persons and personalities that are more important than mere natural scenery and landscapes. If anything is going to remain permanent in life and if anything is going to be really useful to mankind for centuries, it is the good work done by men and women and not merely pictures depicting the beauties of Nature. Our documentary films show the visits of our great leaders to places of importance. We see pictures of our President and our Prime Minister and our Chief Ministers of States. There is nothing wrong in it. Such films will have to be

1st April 1955]

[Sri V. R. Nagarajan]

shown more and more to the people, especially to those who live in the countryside. Our people are most illiterate. They are so ignorant that they do not know who our rulers are. For example, if we go to the countryside and ask the people who our rulers are, I am sure 95 per cent of them will make a mistake. I had myself some experience of these during the war-time. During the war years, I was in charge of war propaganda and I used to put such questions to the villagers whom I had occasion to visit. I used to ask, just to know how far they had understood the work of the administration, who were ruling us then—whether they were the English or the German or the French. As I expected, they said it was the Germans that were ruling us. In my taluk at least that was the typical answer. I used to tell them that it was anticipating things, that it was not so and that the English were ruling us. I also used to tell them that we were thirsting for our own freedom and that it would come very soon. It was one of our slogans in those days that we could get peace only through Victory and also freedom only through Victory. Now we are free. The common people must know who our rulers are. They must know our great men. There is need to show them pictures of scientists, great dramatists and men who are great in other walks of life.

“ Then, Sir, documentary films need not be shown for long. Those who go to cinemas go with a definite object. They want to see the film that has been advertised. They want to see the advertised film and they will be yearning to see it the moment they reach the theatre. So, the maximum may be fixed at half hour and it is not necessary to show them for more than thirty minutes.

“ Sir, some hon. Members were saying that no conditions should be laid down for the exhibition of such documentaries, that people must be given full discretion to show them or not to show them and so on. If that is done, Sir, we will be encouraging the profit motive in men. The cinema proprietors would enrich at our expense. The documentaries must be compulsorily exhibited. As far as our country is concerned, films need to be morally toned up. The nature of films has considerably changed and it is not so as it was in former times. I am quite in agreement with the principles underlying the present Bill and I commend it to the House for its acceptance.”

SRI M. KALYANASUNDARAM :—“ Sir, before we proceed with further discussion on the motion, I would request the Hon. the Leader of the House to give the programme of the House for to-day and tomorrow.”

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM :—“ Sir, the Business Advisory Committee has just met and its suggestion is that we may finish consideration of this Bill and also the Presidency Small Cause Courts (Amendment) Bill to-day. Tomorrow, we shall take up first the Sales Tax (Amendment) Bill relating to tobacco and then the resolution regarding inclusion of agricultural property also for the purpose of calculating the estate duty and

[Sri C. Subramaniam]

[1st April 1955]

finally the Chatram Funds Diversion Bill. I hope we will finish consideration of all these and pass them tomorrow itself. We shall sit tomorrow from 8-30 a.m. to 1-30 p.m. and then in the evening from 3 to 6. That is all the business for this sitting and after finishing it we adjourn. I hope I shall have the co-operation of hon. Members in pushing through this business in time."

11-37
a.m.

* SRI T. SHANMUGAM :—"கனம் சபாநாயகர் அவர்களே, இந்த சினிமா மசோதாவைப்பற்றி இரண்டொரு வார்த்தைகள் சொல்ல விரும்புகிறேன். சினிமாக்களிலே News reel காட்டுவேண்டியது கட்டாயம் இல்லை என்று சுப்ரீம் கோர்ட்டார் தீர்மானித்து விட்ட பிறகு, இந்த Bill இந்த சபையில் கொண்டு வரப்பட்டிருக்கிறது. இந்த சினிமாக்களில் காடப்படும் News reel-களில் எப்போது பார்த்தாலும் காங்கிரஸ் பிரசாரமாகவே இருக்கிறது. இது எல்லோருக்கும் தெரிந்த விஷயம் தான். தினமும் நேரு வருவது, ராஜேந்திரபிரசாத், ராஜகோபாலாச்சாரியார் போன்றவர்கள் தோன்றுகிற News reel-தான் காடப்படுகிறது. இந்த News reel-ஐ சினிமாப் படம் முடிந்த பிறகு கடைசியில் காட்டுவார்களேயானால், இந்தப் படங்களை பார்க்க ஒரு ஆள்கூட இருக்க மாட்டான் (சிரிப்பு). ஆகவே தான், சினிமா மாலை 6½ மணிக்கு ஆரம்பிக்கிறார்கள் என்றால், 6½ மணியிலிருந்து ஒரு அரைமணி நேரம் இந்த News-ஐ காட்டி விடுகிறார்கள். News காட்டும் வேண்டாம் என்று சொல்லவில்லை. ஆனால் எல்லா கட்சிகளுடைய News-ம் காடப்பட வேண்டும். இப்போதோ, காடப்படுவதெல்லாம் காங்கிரஸ் கட்சி News-ஐ தவிர, வேறென்றும் காண்பிப்பதில்லை. அரசியல் கட்சிகள் எத்தனையோ இருக்கின்றன. அந்த கட்சிகளைப் பற்றிய News எத்தனையோ இருக்கின்றன. குறிப்பாக திராவிட முன்னேற்றக் கழகத்தை எடுத்துக் கொண்டால், எத்தனையோ மகாநாடுகள் நடந்திருக்கின்றன. அவற்றைப் பார்த்தால் மிகவும் பிரமாமாக இருக்கும். லட்சக்கணக்கான மக்கள் அதை விரும்புகிறார்கள். இப்போது நடுக்கப்போகிற மகாநாட்டிற்கு நமது நிதி மந்திரி அவர்கள் வந்து பார்க்கவேண்டும். அவர் வந்து பார்த்தால் நிச்சயமாக அந்த காட்சிகளை திரையிடும்படி செய்வார்கள் என்ற நம்பிக்கை எனக்கு உண்டு (சிரிப்பு). இதையப்போல் மற்றும் பல கட்சிகளின் மகாநாடுகள் நடைபெறுகின்றன. அவைகளும் News ஐடங்களில் காடப்படவேண்டும். இந்த மாதிரியாக News சம்பந்தப்பட்ட வரையில், பொதுவாக எல்லா கட்சி News-ம் காடப்படவேண்டுமே தவிர, ஒரே ஒரு கட்சி News மட்டும் காட்டுவது என்பதாக வைத்துக்கொள்ளக்கூடாது.

"அடுத்தபடியாக இந்த Censor Board-ல் வெட்டுபவர்கள் மிகவும் மோசமாகயிருக்கிறார்கள். நல்ல கருத்துக்களையெல்லாம் வெட்டிவிடுகிறார்கள். குறிப்பாக ஒன்று பாருங்கள். ஏதோ ஒரு படத்தில் 'ஆஸ்திகம் எது, நாஸ்திகம் எது' என்ற பாட்டை, அந்த சினிமா கதை எழுதியவர்கள் கொண்டுவந்தார்கள். ஆஸ்திகம் எது, நாஸ்திகம் எது என்று மக்களுக்கு தெரியவேண்டுமா, வேண்டாமா? நீங்களே யோசித்துப் பாருங்கள். ஆஸ்திகமெது, நாஸ்திகமெது என்று சொல்வது தப் பாம். ஆகையினால் அங்கே வெட்டுபவர்கள் அந்தப் பாட்டை சினிமாவில் வெட்டிவிட்டார்கள். சினிமாவில் வெட்டினார்களே ஒழிய, அந்தப் பாட்டு ஊரெல்லாம் பாடப்படுகிறது. Gramophone record-களில் வந்திருக்கிறது. இதையெல்லாம் தடுக்கவில்லை. சொர்க்கவாசல் என்ற படத்தில் அந்தப் பாட்டு வரக்கூடாது என்று வெட்டியிருப்பதில் ஏதாவது பொருள் இருக்கிறதா என்பதை நீங்களே யோசித்துப்பாருங்கள்."

THE HO N. SRI C. SUBRAMANIAM :—"இது எல்லாம் ரொம்ப முக்கியமானதாக இருக்கலாம். ஆனால் அது நாம் செய்யக்கூடிய வேலையல்ல. Parliament சட்டம் செய்து இந்திய அரசாங்கம் நியமிக்கிற Censor Board செய்யவேண்டிய விஷயம். ஆகவே அதைப் பற்றிப் பேசி பிரயோஜனமில்லை. பேசுவதும் பொருத்தமாக இருக்காது.

1st April 1955] [Sri C. Subramaniam]

இந்த Bill-ஐ பொருத்தவரையிலும், நமது சட்ட சபைக்கு இருக்கக் கூடிய அதிகாரத்தை வைத்து என்ன செய்யவேண்டுமோ, அதைத்தான் பரிசீலனை செய்யலாம்.”

SRI T. SHANMUGAM :—“கனம் நிதி மந்திரி அவர்கள் விளக்கத்திற்கு நான் மிகவும் நன்றி செலுத்துகிறேன். நமக்கு, நம் நாட்டில் நடக்கிற சினிமாவில், இதைக் காட்டாலாம், இதைக் காட்டக் கூடாது என்று சொல்லுவதற்கு அதிகாரமில்லையே என்றுதான் வருந்துகிறேன். இதற்காகத்தான் நம்முடைய நாடு நமக்கு வேண்டும். பிறர் வந்து நாம் என்ன செய்யவேண்டுமென்று சொல்லக்கூடாது என்று சொல்லுகிறோம். நமக்கு சரி என்று பருவதை நாம் செய்ய முடிய வில்லையே என்றுதான் நான் வருந்திச் சொல்லுகிறேன்.”

THE HON SRI C. SUBRAMANIAM :—“மத்திய சர்க்காரை ‘பிறர்’ என்று நினைப்பதுதான் தவறு என்பது எங்களுடைய கருத்து. ஆகவே அந்த எண்ணத்தை மாற்றிக்கொள்ளவேண்டுமென்று அங்கத்தினரைக் கேட்டுக்கொள்ளுகிறேன்.”

SRI T. SHANMUGAM :—“நாம் நமது நாட்டில் என்ன செய்ய வேண்டும் என்பதைச் சொல்ல அதிகாரம் இல்லையே என்பதற்காக வருந்துகிறேன் என்றுதான் முன்னமே சொன்னேன். கனம் நிதி மந்திரி அவர்களுக்கும் அந்த உரிமை வேண்டும் என்பதுதான் என்னுடைய விருப்பம். இந்த சின்ன சினிமா விவகாரத்தில்கூட நமக்கு உரிமை இல்லாமல், மத்திய சர்க்கார் தலையிடுவது என்றால் இது ஒரு வெட்கப்படவேண்டிய சமாசாரம்தான். ஆகவே மத்திய சர்க்கார் இதில் எல்லாம் தலையிடக்கூடாது என்று இனிமேலாவது நம் அரசாங்கம் ஒரு தீர்மானம் போட்டு, அவர்களுக்கு அனுப்பி, ‘எங்களுக்கு வேண்டியதை எல்லாம் நாங்கள் பார்த்துக்கொள்ளுகிறோம். நீங்கள்தான் அனேக வரிக்களை எடுத்துக்கொண்டு போகின்றீர்கள்’ என்று எடுத்துச்சொல்ல வேண்டும் என்று கேட்டுக்கொள்ளுகிறேன். அத்துடன் இனிமேலாவது, சினிமாவில் எல்லா கட்சிகளின் News-ம் காட்டவேண்டும். காங்கிரஸ் கட்சிக்கே News reel உரியதாக கருதக்கூடாது என்று கேட்டுக்கொண்டு என் பேச்சை முடித்துக்கொள்ளுகிறேன்.”

* **SRI S. RAMALINGAM** :—“கனம் சபாநாயகர் அவர்களே, 11-44 a.m.
பொறுக்கு கமிட்டி நியமித்து, விவாதிக்கப்பட்ட பிறகு, சபையின் முன்பு இந்த மசோதா கொண்டுவரப்பட்டிருக்கிறது. பொறுக்கு கமிட்டியின் முன்பாக, சில சினிமா கொட்டகை நடத்துபவர்களும், படம் பிடிப்பவர்களும் கூட, இந்த மசோதா சம்பந்தமாக சாட்சியம் அளித்தார்கள். கொட்டகை நடத்தக்கூடியவர்கள், அவர்கள் சாட்சியத்தில் தாங்கள் லைசென்சு வாங்குவதற்கு வருஷா வருஷம் அதிகாரிகளிடம் எவ்வளவு கஷ்டப்படவேண்டியிருக்கிறது. எத்தனை அதிகாரிகளிடம் தாங்கள் செல்லவேண்டியிருக்கிறது என்பதைப்பற்றியெல்லாம் எடுத்துச்சொல்லி அவைகளுக்கு சர்க்கார் பரிகாரம் காணவேண்டுமென்றும், தாங்கள் அதிக சிரமமில்லாமல் கொட்டகை நடத்த வசதி செய்து கொடுக்கவேண்டுமென்றும் கேட்டுக்கொண்டார்கள். இந்த கஷ்டங்களுக்கு சர்க்கார் செவிசாய்ப்பதாகச் சொன்னார்கள். ஆனால் இப்போது இந்த மசோதா இருக்கக்கூடிய அளவில் பார்த்தால் அதற்கு நேர் முறையை இருக்கிறது என்று அஞ்சவேண்டிய நிலைமையில் இருக்கிறது என்பதை சபையின் கவனத்திற்குக் கொண்டுவர ஆசைப்படுகிறேன். நிதி மந்திரி அவர்கள் இந்த மசோதாவை சபையின்முன் சமர்ப்பிக்கும்போது, மோட்டார் சட்டத்தில், மோட்டார் லைசென்சுகள் வழங்க என்னென்ன விதிகள் அனுஷ்டிக்கப் படுகின்றனவோ, அவற்றை அனுஷ்டித்து இந்த மசோதாவை திருத்தியிருக்கிறோம் என்று சொன்னார்கள்.

“நமக்கு நன்றாகத் தெரியும், மோட்டார் லைசென்ஸ் வாங்கவேண்டும் என்றால் அதில் எவ்வளவோ சிரமம் இருக்கிறது என்று. சர்க்கார் தங்களுடைய கொள்கைகள் சட்டத்தில் வரையறுக்கப்படாமலிருப்பதால்

[Sri S. Ramalingam]

[1st April 1955]

அந்தச் சட்டத்தை அடிக்கடி மாற்றிக்கொண்டிருக்கிறார்கள். உதாரணமாக யுத்த காலத்தில் மோட்டார் ப்ளீட் ஒன்றை அதாவது 15 அல்லது 20 பஸ் வைத்துக்கொண்டிருப்பவர்களுக்கு லைசென்ஸ் கொடுக்கவேண்டும் என்றும் அவர்களைத்தான் ஆதரிக்கவேண்டும் என்றும் திட்டம் வைத்திருந்தார்கள். அதன் பிறகு தனி நபர்களுக்கும் சிறிய பஸ் முதலாளிகளுக்கும் சலுகைகள் காட்டவேண்டும் என்றும் ஒன்றிரண்டு பஸ்களை வைத்துக்கொண்டிருப்பவர்களுக்கும் லைசென்ஸ் கொடுக்கவேண்டும் என்று திட்டம் வகுத்தார்கள். அதையும் மாற்றி 15 அல்லது 10 பஸ்களை வைத்துக்கொண்டிருப்பவர்களுக்குத்தான் லைசென்ஸ்கள் கொடுக்கவேண்டும் என்றும் இப்பொழுது மாற்றி அமைத்திருக்கிறார்கள். இந்த முறையில் சர்க்கார் மோட்டார் பஸ்கள் விஷயத்தில் அடிக்கடி விதிகளை மாற்றிக்கொண்டு வருகிறார்கள். அதனால் முதலாளிகள் எவ்வளவோ கஷ்டமடைகிறார்கள். அதைப்போலவே இருக்கிறது சினிமா கொட்பைக்காரர்களையும் பார்ப்பது. ஆனால் இந்த இரண்டையும் ஒன்றாகப் பார்ப்பதில் வித்தியாசம் இருக்கிறது. மோட்டார் லைசென்ஸ் கொடுப்பது என்றால் அது பொது மக்களுடைய உயிர் சம்பந்தமானது. அதில் பொது மக்களுக்கு ஆபத்து ஏற்படுவதற்கு இடம் இருக்கிறது. அதிலும் பல கட்டுப்பாடுகள் இருக்கின்றன. அவைகளை ஆட்சேபித்து மோட்டார் பஸ் சொந்தக்காரர்களும் ஹைக்கோர்ட்டுக்குப் போய்க்கொண்டிருக்கிறார்கள். சர்க்காருடைய பல உத்தரவுகள் ஹைக்கோர்ட்டில் செல்லாது என்றும் தீர்ப்புக் கொடுத்திருக்கிறார்கள். அதற்காக சட்ட சபையில் திருத்தங்கள் கூட கொண்டு வந்திருக்கிறார்கள். அதே முறையில் தான் சினிமா சம்பந்தப்பட்ட மட்டிலும் லைசென்ஸ் முறை கொண்டுவரப்பட்டிருக்கிறது என்று சொல்லுகிறார்கள். அது சரியல்ல.

“சினிமாவுக்கு லைசென்ஸ் issue பண்ணும் விஷயத்திலும் அப் படிப்பட்ட கட்டுப்பாடுகள் இருக்கின்றன. இந்த மசோதாவின் மூலமாக கலெக்டர்களுக்கு அதிகப்படியான அதிகாரம் கொடுக்கப்படுகிறது. லைசென்ஸ் கொடுக்கப்படுவதில் பலவித கட்டுப்பாடுகளை விதிக்கிறார்கள். ‘The int rest of the public generally’ என்று ஒரு விதமான கட்டுப்பாடு இருக்கிறது. அதில் எந்தவிதமான நிர்ணயமும் இல்லாமல் இருக்கிறது. பொது மக்களுடைய நன்மை எது என்று எந்த விதமாக வேண்டுமானாலும் அர்த்தம் செய்துகொள்ளலாம். பொதுவாக பொது மக்களுக்கு நன்மை விளைவிக்குமோ விளைவிக்காதோ என்று அர்த்தம் செய்துகொண்டு லைசென்ஸ் கொடுக்க மறுத்துவிடலாம். அடுத்தபடியாக ‘the status and previous experience’ என்று இருக்கிறது. குறிப்பிட்டவர் லைசென்ஸ் வேண்டும் என்று கேட்டால் அவருக்கு status சொத்து மதிப்பு என்ன, சுமார் பத்தாயிரம் ரூபாய்க்கு இருக்கிறதா என்று பார்க்கும்படியாக இருக்கும். அவர் சொத்து மதிப்பு இல்லாமல் எழையாக இருக்கலாம். இங்கு status ஐப் பற்றி நிர்ணயிக்க வேண்டிய அவசியம் இல்லை. கொட்பைக்காரன் தன்னுடைய தொழிலை நடத்தும்போது அதிலுள்ள லாப நஷ்டத்தை அவனே அனுபவிக்கிறான். மனுதாரருடைய முன் பழக்க வழக்கங்களைப் பற்றி பார்த்து நிர்ணயம் செய்யவேண்டும் என்றும் இருக்கிறது. இதைப்பற்றி கலெக்டர் எந்த விதமாகவும் அர்த்தம் செய்து கொள்ளலாம். ‘And the previous experience of the applicants should be considered’ என்று இருக்கிறது. மற்றொன்று ‘the possession by the applicant of other places, if any, licensed under this Act’ என்று இருக்கிறது. ஒரு பக்கத்தில் ‘previous experience’ என்றும் மற்றொரு பக்கத்தில் பழக்க வழக்கம் இல்லாத இடங்களில் அவர்களுக்கு லைசென்ஸ் கொடுக்கவேண்டும் என்றும் இருக்கிறது. இந்த இரண்டு விதிகளுக்குள்ளேயே வித்தியாசம் இருக்கிறது. இப்படி இரண்டு வித அர்த்தம் இருப்பதால் கலெக்டர் பல விதமாக நடவடிக்கை எடுத்துக்கொள்ளலாம். தனக்குத் தோன்றிய பிரகாரம் கலெக்டர் அர்த்தம் செய்துகொண்டு அதன்படி இந்த விதியை அமுலுக்குக் கொண்டுவருவார்கள். தஞ்சை ஜில்லா கலெக்டர் ஒரு மாதிரி அர்த்தம் செய்துகொள்ளலாம். திருநெல்வேலி ஜில்லா கலெக்டர் வேறு விதமாக அர்த்தம் செய்துகொள்ளலாம். ஒருவர்

1st April 1955] [Sri S. Ramalingam]

பழக்கம் இல்லாதவர்களுக்கு லைசென்ஸ் கொடுக்கலாம் என்றும் மற்றவர் பழக்கம் இல்லாதவர்களுக்கு லைசென்ஸ் கொடுக்கக்கூடாது என்று அர்த்தம் செய்துகொள்ளலாம். முன் பழக்கம் இருந்தால் அவர் சினிமாத் தொழிலை நன்றாக நடத்து முடியும் அதனால் அவருக்கு லைசென்ஸ் கொடுக்கலாம் என்று அர்த்தம் செய்துகொண்டு அவருக்கு லைசென்ஸ் கொடுக்கலாம். ஆகவே சப் க்ளாஸ் 'பி'க்கும் சப் க்ளாஸ் "எப்"க்கும் வித்தியாசம் இருக்கிறது. ஒரே விதியில் இரண்டு வித அர்த்தம் இருக்கிறது. இதனால் பல தொந்தரவுகள் ஏற்படலாம். ஏற்கனவே சினிமா கொட்டகைக்காரர்கள் கமிட்டியின் முன்பாக வந்து தங்களுடைய கஷ்டத்தை எடுத்துச் சொன்னார்கள். அப்படி அவர்கள் சொன்னதற்கு அதற்குத் தகுந்த பரிசாரம் தேடிக்கொடுக்கிறோம் என்று வாக்குறுதி கொடுத்தார்கள். ஆனால் இப்பொழுது விதிகளைப் பார்த்தால் அவர்களுக்கு இக்கட்டு ஏற்படுமோ என்று அஞ்ச வேண்டியதாக இருக்கிறது.

"அடித்தபடியாக, அப்ரூவட். பிலிம்ஸ் என்று சொல்லி இருக்கிறார்கள். இதைப்பற்றி இரண்டொரு வார்த்தைகள் சொல்லவேண்டியதாக இருக்கிறது. இப்பொழுது சர்க்கார் எவ்வளவுவோ பங்ஷனை 'அப்ரூவட் பிலிம்ஸ்' என்று சொல்லுகிறார்கள். அவைன் 'டாகுமென்டரி பிலிம்ஸ், எடுகேஷனல் வாலியூ பிலிம்ஸ், சைன்டிபிக் பிலிம்ஸ்.' இம்மாதிரி பங்ஷன்கள் இருக்கின்றன. அப்படிப்பட்ட பங்ஷன்கள் அப்ரூவட் செய்யப்படால் அவைகளை கட்டாயமாகக் காட்சிச் சொல்லுகிறார்கள். 2,000 அடி படமோ அல்லது மொத்த நேரத்தில் ஐந்தில் ஒரு பகுதியோ அந்தப் பங்ஷனைக் காண்பிக்கவேண்டும் என்று சொல்லுகிறார்கள். அப்படிப்பட்ட அதிகாரம் கொடுக்கப்படுகிறது. லைசென்ஸ் கண்டிஷனில் இப்படிப்பட்ட ஒரு அதிகாரம் இருக்கிறது. ஆரம்பத்தில் இந்த மசோதா விவாதத்திற்கு வந்தபொழுதே இதைப்பற்றி நாங்கள் ஆட்சேபித்தோம். கட்டாயப் படுத்தி பங்ஷனை காட்சிச் சொல்லக்கூடாது என்று. சினிமா கொட்டகைக் காரர்களை நாம் கட்டாயப்படுத்தக்கூடாது என்றும் இப்படிப்பட்ட பங்ஷனை அவர்களாகவே முன் வந்து காட்டவேண்டும் என்றும் சொன்னோம். கண்டிப்பாக காட்டவேண்டும் என்று சினிமா கொட்டகைக்காரர்களை நாம் வற்புறுத்தக்கூடாது. அவர்களாகவே முன்வந்து காண்பிப்பதற்கு அந்தப் பங்ஷன்கள் கவர்ச்சிகரமாக இருக்கவேண்டும். அப்பொழுதுதான் கொட்டகைக்காரர்கள் தாங்களாகவே முன் வந்து பங்ஷனை வாங்கி ஓட்ட முற்படுவார்கள். பல இடங்களில் நல்ல பங்ஷன்களை கிடைக்காமல் கொட்டகைக்காரர்கள் கஷ்டப்படுகிறார்கள். நல்ல பங்ஷன்கள் அவர்களுக்குக் கிடைக்காமல் இருப்பதால் அவர்கள் அநேகம் இடங்களில் நஷ்டம் அடைவதாக இருக்கிறது. அதனால் சினிமா கொட்டகைக்காரர்களுக்குப் பங்ஷன்கள் கொடுக்கவேண்டும் என்றால் சர்க்கார் லாபத்தை உத்தேசித்து அவர்களுக்குப் பங்ஷனைக் கொடுக்கக்கூடாது. பொது மக்கள் விரும்பும் பங்ஷன்களைத் தான் அவர்களுக்குக் கொடுக்கவேண்டும். நல்ல பங்ஷன்களை இருந்தால் கொட்டகைக்காரர்கள் தங்களுடைய சொந்த நலனை உத்தேசித்து லாபம் சம்பாதிக்க அவர்கள் தாங்களே வாங்கி ஓட்ட முன் வருவார்கள். சட்டத்தை கட்டாயமாக்காமல் கொட்டகைக்காரர்களை சமாதானப்படுத்தி அவர்களுக்கு நியாயமாகச் சொல்லி அவர்களைப் பங்ஷனை எடுத்துக்கொள்ளச் சொல்லி தாங்களாகவே பங்ஷனை வாங்கி ஓட்டச் சொல்லவேண்டும். ஆனால் அதற்கு வேண்டிய சக்தி சர்க்காருக்கு இல்லை. ஏனென்றால் பங்ஷன்களில் ஏதோ கோளாறுகள் இருக்கின்றன. அவைகளை மக்கள் விரும்பவில்லை. அதனால் தான் சர்க்கார் கொட்டகைக்காரர்களின்மேல் பங்ஷனைத் திணிக்கப் பார்க்கிறார்கள். அதைத் தவிர சினிமாத் கொட்டகைக்காரர்கள் வந்து சொன்னபோது பங்ஷன்களுக்கு அதிகப்படியான கூலி வாங்குகிறார்கள் என்று சொன்னார்கள். இதை சர்க்காருடைய கவனத்திற்குக் கொண்டு வந்தும் அதை எவ்வளவு குறைவாகக் கொடுக்க முடியுமோ அவ்வளவு குறைவான ரேட்டில் கொடுக்கும்படியான ஏற்பாட்டைச் செய்யவேண்டும். ஆனால் அந்த அதிகாரம் இந்த சர்க்காருடைய கையில் இல்லை. அந்த அதிகாரம் யார் கையில் இருக்கிறது என்றால் அது மத்திய அரசாங்கத்தின் கையில் இருக்கிறது. அவர்கள் என்ன ரேட் விதிக்கிறார்களோ அந்த ரேட்டையே முதலாளிகள் கொடுக்கவேண்டியதாக இருக்கிறது. இந்த நிலைமையில்

[1st April 1955

11-53
a.m.

SRI T. C. NARAYANAN NAMBIAR — “മാനവനായ സദാചാര്യൻ അർദ്ധ കളെ, സിനിമപടങ്ങൾക്ക് വിദ്യാഭ്യാസപരമായി വമ്പിച്ച പ്രാധാന്യമുണ്ടെന്നുള്ളത് തർക്കരഹിതമാണ്. നമ്മുടെ നാട്ടിൽ നിരക്ഷരരായ ആളുകൾ ഗണ്യമായ തോതിലുള്ളതുകൊണ്ട്, അങ്ങനെയെ അന്ധവിശ്വാസികളുമായ ജനങ്ങൾ വലിയ തോതിലുള്ള തുകകൊണ്ട്, ആരോഗ്യസംബന്ധമായ കാര്യങ്ങൾക്കുവേണ്ടിയും പലിടം കൂട്ടിച്ചെലവിടുന്നതിനെക്കുറിച്ചും പരിഷ്കാരം സിദ്ധിക്കാൻ സിദ്ധിക്കാൻ ഭാര്യയും സൗകര്യവും ഇല്ലാത്ത ആളുകൾ വളരെയുള്ളതുകൊണ്ട് അത്തരം ജനങ്ങൾക്ക് വിജ്ഞാനത്തിന്റെയും പരിഷ്കാരത്തിന്റെയും വെളിച്ചം കിട്ടുന്നതിന് ഉപകരിക്കുന്ന ചിത്രങ്ങൾ പ്രദർശിപ്പിക്കുന്ന കാര്യത്തിൽ നമ്മുടെ ഗവണ്മെന്റും സിനിമാശാലകളും രാജ്യം കാണിക്കുന്നില്ലെന്നുള്ളത് വളരെ ദോഷമെന്നും മാത്രമല്ല പ്രതിഷേധാർഹമാകുകയാണ്. ഈ രാജ്യത്ത് അങ്ങനെയും അന്ധവിശ്വാസവും ഭയങ്കരമായതോതിൽ നിലവിലുണ്ട്. ഞാൻ ഒരു ഉദാഹരണം പറയാം. വസ്ത്രം വെട്ടുന്നതുകൊണ്ട് വസ്ത്രം വെട്ടുന്നതിന് രക്ഷ കിട്ടുകയില്ലെന്ന് വിശ്വസിക്കുന്ന ആളുകളുണ്ട്. മാത്രമല്ല, മാർഗ്ഗങ്ങൾ മൂലമായ ചില ചെങ്കുന്നിന്റേക്ക് വഴിപാട് കൊടുത്താൽ വസ്ത്രം വെട്ടുന്നതിന് രക്ഷപ്രാപിക്കാൻ കഴിയുമെന്ന് വിശ്വസിക്കുന്ന അന്ധവിശ്വാസികളും നമ്മുടെ നാട്ടിൽപ്പോലും കാണപ്പെടുന്നുണ്ട്. ഈ അന്ധവിശ്വാസത്തിനിന്നു മോചനം സിദ്ധിക്കാത്ത കാലത്തോളം ആരോഗ്യപരമായ പരിഷ്കരണം ശാസ്ത്രീയവുമായ നടപടികൾ എടുക്കാനോ ഉൾക്കൊള്ളാനോ നമ്മുടെ ഗ്രാമീണജനതയ്ക്കു സാധ്യമല്ല. ശരിയായി ആരോഗ്യപരിപാലനം ചെയ്യേണ്ട മാർഗ്ഗങ്ങൾക്കുവേണ്ടിയും, ആ മാർഗ്ഗങ്ങൾ സ്വീകരിക്കുന്നതുകൊണ്ട് ഭയങ്കരമായ വ്യാധികളിൽനിന്ന് എങ്ങനെ രക്ഷ പ്രാപിക്കാൻ സാധിക്കുമെന്നുള്ളതിനെക്കുറിച്ചും ജനങ്ങൾ ശരിയായ ബോധ്യമുണ്ടാക്കിക്കൊടുക്കാനെക്കുന്ന ചിത്രങ്ങൾ നിർമ്മിച്ചു പ്രദർശിപ്പിക്കുന്നത് വളരെ നല്ല ഒരു കാര്യമാണ്. ജനങ്ങളെ മരണഭാവത്തിൽനിന്നു ഏറ്റവും അഭിമുഖീകരിക്കുന്നതായ, ആരോഗ്യകരമായ ഒരു പരിവർത്തനം വരുത്താൻ സിനിമ പടങ്ങൾക്കു കഴിവുണ്ട്. പല കാര്യങ്ങളെക്കുറിച്ചും നെററായ ധാരണകളും അർദ്ധങ്ങളും വെച്ചുപുറത്തു ആളുകളുണ്ട്. ഉദാഹരണത്തിന്, കാസംബിയയ്ക്കു എന്ന് ബാലനെപ്പറ്റി ഇംഗ്ലീഷിൽ ഒരു പട്ടമുണ്ട്. അന്ധനായൊരു മാതൃകയായിട്ടാണ് ഈ കഥ കൈക്കൊണ്ടെടുത്തത്. അയ്യോനായ കപ്പിത്താൻ ബാലനോട് കപ്പലിൽ ഒരു പ്രത്യേക സ്ഥാനത്തു നില്ക്കാൻ ആജ്ഞാപിച്ചിട്ട് പോകുന്നു. കപ്പലിന് തീവിട്ടിപ്പിട്ടും കുട്ടി സ്ഥാനത്തുനിന്നു നീങ്ങാൻ കൂട്ടാക്കുന്നില്ല. ചുറ്റും തീജാല വന്ന വ്യൂവിപ്പിട്ടും കാസംബിയയ്ക്കു സ്ഥാനത്തുനിന്നിറങ്ങാൻ കഴിവില്ലെന്ന് വെറു മരിക്കുന്നു. അവിടെത്തന്നെ നിൽക്കണമെന്നാണ് അച്ഛൻ കല്പിച്ചിട്ട് പോയത്, അതുകൊണ്ട് എന്തു വന്നാലും അവിടെനിന്നു മാറാൻ പാടില്ല, അതു അന്ധനായൊരാളാണ് എന്ന് ഒരു തെറ്റായ, അപകടകരമായ ധാരണ ആ ബാലന് അന്ധനായൊരാളായിത്തീർന്നു തുടങ്ങി. ആ അത്യാഹിതം സംഭവിച്ചത്. ഇത് നമ്മുടെ വിദ്യാലയങ്ങളിൽ പഠിപ്പിച്ചുവരുന്ന ഒരു പട്ടമാണ്. സിനിമയിലും വന്നിട്ടുണ്ട്. ഇതാണോ ശരിയായ അന്ധനായൊരാളിന്റെ മാതൃക ? നേരെമറിച്ചു കാസംബിയയ്ക്കുയോടൊപ്പം മറ്റൊരാൾ കല്പിച്ചിട്ട് ഉണ്ടായിരുന്നെങ്കിലും അവിടെ അന്ധനായൊരാളായിത്തീർന്നു കിട്ടുന്നതായ ഒരു ധാരണയുണ്ടായിരുന്നെങ്കിൽ അച്ഛൻ കല്പിച്ചിട്ടുണ്ടെങ്കിലും ആവട്ടെ

1st April 1955] [Sri T. C. Narayanan Nambiar]

വരുമ്പോൾ അതിന്റെ വായിൽ ചാടിപ്പൊട്ടിക്കൊണ്ടിരുന്ന അതിന് അമ്മമിടുന്ന് മനസ്സിലാക്കി തീ വന്നപ്പോൾ ലൈഫ് ബോയിയും എടുത്തുകൊണ്ട് അവൻ കടലിൽ ചാടി രക്ഷപ്പെടുവെന്ന് കൂടി പറഞ്ഞിരുന്നുവെങ്കിൽ അദ്ദേഹത്തെ സംബന്ധിച്ചിടത്തോളം ശരിയായ ഒരു ധാരണ നമ്മുടെ കട്ടികൾക്ക് ഉണ്ടാകാൻ ഉപകരിക്കുമായിരുന്നു. പക്ഷെ നിർഭാഗ്യവശം പറയട്ടെ ഇന്ന് അതല്ല കട്ടികളെ പഠിപ്പിക്കുന്നത്. അകാശ്വത്തിൽ ഗവർണ്ണമെന്റ് വലിയ താല്പര്യം (അക്കൗണ്ട്) ഉള്ളതായി കാണുന്നില്ല. സിനിമ നിർമ്മാതാക്കൾക്ക് പണമുണ്ടാകണമെന്ന വിചിത്രത്തിലൂടെയോ മറ്റു യാതൊന്നിലും ശ്രദ്ധയില്ല. അത് ദൈവദാസ്യകരണമെന്നെ പറഞ്ഞുകൊള്ളട്ടെ.

“ബഹുമാനപ്പെട്ട സഭാനാഥൻ അവർക്കെട്ടെ, സിനിമാപ്രദർശനങ്ങളിൽ ചിലതെല്ലാം ഞാനും കാണാറുണ്ട്. ഈ ഡാക്യുമെന്ററികളിൽ അധികവും ഒരു പ്രത്യേക രാഷ്ട്രീയ കക്ഷിയുടെ പരിപാടികൾ പ്രചരിപ്പിക്കുന്നതിനുവേണ്ടി വിനിയോഗിക്കപ്പെടുന്ന രീതിയാണ് എനിക്ക് കാണാൻ കഴിഞ്ഞിട്ടുള്ളത്. നല്ല കാഴ്ചങ്ങൾ കേന്ദ്ര ഗ്രസ്സ് പാർട്ടി ചെയ്യാലും എനിക്ക് സന്തോഷമേയുള്ളൂ. നല്ല കാഴ്ചങ്ങൾ കേന്ദ്ര ഗ്രസ്സ് പാർട്ടി ചെയ്യാലും ശരി, ദാവിഡകുഴം ചെയ്യാലും ശരി, കമ്മ്യൂണിസ്റ്റ് പാർട്ടി ചെയ്യാലും ശരി, പി. എസ്. വി. ചെയ്യാലും ശരി കർമ്മഭാരത്തിലൂടെ നാട്ടുകാർക്ക് അതിൽ സന്തോഷമേയുള്ളൂ. അവർ അതിനെ സ്വാഗതം ചെയ്യും. കോൺഗ്രസ്സും നല്ല കാഴ്ചങ്ങൾ പലതും ചെയ്യുന്നുണ്ടെന്നു ഞാൻ നമ്മുടെ പക്ഷം കോൺഗ്രസ്സ് മാത്രമല്ല ഇവിടെയുള്ളത്. കഴിഞ്ഞകൊല്ലം കമ്മ്യൂണിസ്റ്റ് പാർട്ടിയുടെ ആഭിമുഖ്യത്തിൽ അവിഭേദത്താ കിസാൻ സഭകളുടെ ഒരു സംയുക്തസമ്മേളനം കണ്ണൂരിൽവെച്ച് ചേർന്നു. ആ സമ്മേളനത്തിന്റെ പടം എടുക്കുന്നതിന് ഇന്ത്യാ ഗവണ്മെന്റിന്റെ ഫിലിം നിർമ്മാണവകുപ്പ് ഏല്പാഴ് ചെയ്തിരുന്നു. പലം എടുക്കുകയുണ്ടായി. പക്ഷെ ആ പടം ഇതുവരെ എങ്ങും പ്രദർശിപ്പിച്ചിട്ടില്ല. ആ നയത്തെയാണ് പ്രധാനമായും ഞങ്ങൾ ആക്ഷേപിക്കുന്നത്. അവിഭേദതാ കിസാൻ സമ്മേളനത്തിന്റെ ചിത്രം ഈ നാട്ടിൽ പ്രദർശിപ്പിച്ചിരുന്നെങ്കിൽ ഈ നാട്ടിലെ അധ്വാനിക്കുന്ന വിഭാഗത്തിന്റെ, കൃഷിക്കാരുടെ, കൃഷിത്തൊഴിലാളിയുടെ കഴിവുകളെപ്പറ്റി ജനങ്ങൾക്കു മനസ്സിലാക്കാൻ കഴിയുമായിരുന്നു, ഈ രാജ്യത്ത് നടന്ന കൺഷേരികുന്ന പരിവർത്തനങ്ങളെപ്പറ്റി യുദ്ധത്തെ ഗന്ധവുമില്ലാത്ത ഗുരുമുഖ്യങ്ങളിൽ ചിത്രീകരിക്കുന്ന അധ്വാനിക്കുന്ന ജനവിഭാഗത്തിന്, നമുക്കു മുളർക്കോടൻ രാമൻമാർക്ക് വിജ്ഞാനത്തിന്റെയും പരിഷ്കാരത്തിന്റേയും വെളിച്ചം കാണുന്നതിനും അവരുടെ അധ്വാനശക്തിയുടെ മഹാരത്നം മനസ്സിലാക്കുന്നതിനും, സമുദായഘടനയിൽ അവർക്കുള്ള സ്ഥാനം ബോധ്യമാക്കുന്നതിനും ഉപകരിക്കുന്ന അത്തരം ചിത്രങ്ങൾ പ്രദർശിപ്പിച്ചിരുന്നെങ്കിൽ, മുതലാളിമാരുടെ ഭേദനോട്ടത്തിൽ നിൽക്കുന്ന കോൺഗ്രസ്സിനു മാത്രമല്ല, പാവപ്പെട്ടവരുടെ, അധ്വാനിക്കുന്നവരുടെ സൗഹൃദകളായ മറ്റു പാർട്ടികൾക്കും മെത്തായ സമ്മേളനങ്ങൾ നടത്താനും പേർ കാഴ്ചങ്ങൾ നോക്കാനും സാധ്യമാണെന്ന് ജനങ്ങളുടെ മുമ്പിൽ തെളിയിച്ചുകൊടുക്കാൻ സാധിക്കുമായിരുന്നു.

“ വിദേശരാജ്യങ്ങളിലേയും ഈ രാജ്യത്തിലേയും വന്നിട്ടു വ്യവസായശാലകൾ, അണക്കെട്ടുകൾ മുതലായവയെല്ലാം ഇന്ന് സിനിമകളിൽ പ്രദർശിപ്പിച്ചുകൊണ്ടുണ്ട്. അത് നല്ലതുതന്നെ. അതിനേയും ഞാൻ സ്വാഗതം ചെയ്യുന്നു. പക്ഷെ ഇംഗ്ലണ്ടും അമേരിക്കയുമൊക്കെയും നമ്മുടെ രാജ്യം, നമ്മുടെ നാട്ടിലെ ജനങ്ങളുടെ സഹായത്തോടുകൂടി സാഹകരണത്തോടുകൂടി എന്റെയും ചെറുപ്പന്റെയും കഴിവുമെന്ന് കാണിക്കുന്ന ചിത്രങ്ങൾ കാണാൻ പ്രയാസം കൊടുക്കേണ്ടത്. അതുകൊണ്ടേ നമ്മുടെ നാട്ടുകാർക്കു പ്രയോജനമുണ്ടാകൂ. എന്റെ സ്വന്തം നാടായ ഇന്ത്യയിൽനിന്നു സിനിമ എന്താണെന്നു നോക്കും. പാവപ്പെട്ട ഹരിജനങ്ങളും കാട്ടുജാതിക്കാരും ധാരാളമുള്ള ഒരു നാടാണത്. അധ്വാനിക്കാൻ തയ്യാറുള്ള കൂട്ടാരാണ്. അവരക്കിലും പരിഷ്കൃതമായ പരിപാടികളൊന്നിടലും തന്ത്രമൊന്നും അവരുടെ അദ്ധ്വാനപരക്കിന്മേലും കേന്ദ്രീകൃതമായ കഴിവുകൾക്കുമേലും പ്രിമാനമകമായ പ്രവണതയേയും ശരിക്കും ഉപയോഗിക്കാൻ തവമേന്മയ്ക്ക് മുന്നോട്ടു വരാത്തതുകൊണ്ടു് അവിടെ അവിടെ വളരെ കഷ്ടതയും അധഃപരിഷ്കൃതമായ ഒരു ജീവിതമാണ് നയിച്ചുകൊണ്ടിരിക്കുന്ന എന്ന് എടുത്തുകാണിക്കുന്ന ഒരു ചിത്രമുണ്ടാക്കിയാൽ എത്ര നന്നായിരിക്കും! ഒന്നാളു് ജനങ്ങളുടെ കഷ്ടതകളേയും ബുദ്ധിമുട്ടുകളേയും എടുത്തു കാണിക്കണം, എന്നിട്ട് ജനങ്ങളുടെ തന്നെ സംഘടിതശ്രമംകൊണ്ടു് അവയെ എങ്ങനെ പരിഹരിക്കാൻ സാധിക്കുമെന്ന് കാണിച്ചുകൊടുക്കണം. ജനങ്ങളെ

[Sri T. C. Narayanan Nambiar] [1st April 1955]

குதூதல் ஸபாஸ்ரவஸீயகாரம் க்ரீடோடிவம் புரோமமேக்யக்ஷமகாசுனரிநஸுக்ஷ
 மிதஸூர் நிமிஷ ப்ரகர்ஸிபிகுணம். அபேஜம் மிதஸூர் ப்ரகர்ஸிபிகுணமிந்
 நிர்வ்ஸம் மெயுதேஸை ஸுயஸ்யம் உஸோபுகயிஷ்டுமாஸம் ஹைநர் விஸயஸம்.
 அமவா ஸுதரம் பகஸூர் ப்ரகர்ஸிபிகுண காக்யுதமில் அபேஜம் நிர்வ்ஸம் வேஸி
 வுமாபு அஹ் ப்ரயோகிகுணமிந் ஸூந் ஹிநிஷ்டு. ஹ் ஸகக்ஷமில் ஹுமாதாஹே
 ஹிகிஷ பர்யுபாஸஜு.”

MR. SPEAKER :—“ The House will now adjourn for lunch and meet again at 3 p.m.”

The House then rose for lunch.

(After lunch—3 p.m.)

SRI M. KALYANASUNDARAM :—“ கனம் சபாநாயகர் அவர்களே, இந்த மசோதா செலக் கமிட்டிக்குப் போய் திரும்பிவந்தும் கூட பலவிதத்தில் திருப்தி அளிக்கக்கூடியதாக இல்லை. ஒரு விஷயம் முக்கியமானது இதிலே, அதாவது, செய்திப் படங்களைக் கட்டும் விஷயம். மக்களுடைய கலை வளர்ச்சிக்காக, அறிவு வளர்ச்சிக்காக அவசியமான செய்திப் படங்களை எப்படி கட்டாயம் கட்டணம்கட்டி சினிமா காட்டுபவர்கள் காட்டுவேண்டுமென்ற விஷயம் முக்கியமானது. இதில் சுதந்திர சர்க்காருக்குள்ள கவலையை நாம் பாராட்டாமல் இருப்பதற்கில்லை. அப்பேர்ப்பட்ட செய்திப்படங்கள் மக்களுக்கு அவசியம்தான் என்பதை நான் ஒப்புக் கொள்ளுகிறேன். படம்காட்டும் முதலாளிகள், இதில் தங்களுக்கு ஏற்படக்கூடிய அசௌகரியங்களைமட்டும் கவனித்து எடுத்துச் சொல்லுகிறார்கள் என்பதும் வாஸ்தவம்தான். இதை உத்தேசித்து சர்க்கார் கொண்டுவந்திருக்கும் திருத்த மசோதா ஓரளவுக்கு முன்பு இருந்ததைவிட திருப்திகரமானது என்பதையும் ஒத்துக்கொள்ளுகிறேன். ஆனால், அத்திருத்தப் பட்ட மசோதாவில் படம்காட்டும் முதலாளிகள் கட்டாயமாக கட்டணம் செலுத்தி அவர்கள் அச்செய்திப்படங்களைக் காட்டுவேண்டுமென்ற திருத்தப் பட்ட நிபந்தனை இருக்கிறது. ஒரு படக்காட்சி நடக்கும்போது, அக்காட்சி நேரத்தில் ஐந்தில் ஒரு பங்கு நேரம் வரையில் சர்க்கார் கூறப்பட்டு கொடுக்கக்கூடிய செய்திப்படங்களை காட்டி ஆகவேண்டுமென்ற நிபந்தனம் அதிலே இருக்கிறது. இதுபற்றி கோர்ட்டுக்குப்போய் நம் அரசியல் சட்டத்தின் அடிப்படை உரிமைகளின்கீழ் இது செல்லுமா செல்லாதா என்பது பற்றி விவாதிப்போம். அது வேறு விஷயம். அதைப்பற்றி பிறகு பார்த்துக்கொள்ளலாம். நான் கவனஞ்செலுத்தியவரையில், பல சட்டம் தெரிந்தவர்களை கலந்து யோசித்தவரையில், இந்த நிபந்தனையை அரசியல் சட்டத்தின்படி படம் ஒட்டும் முதலாளிகளுக்கு ஏற்படுத்தமுடியாது. அதிலே தகராறு இருப்பதாக அறிந்தேன். இருந்தாலும், சர்க்காருக்கும் பல சட்ட நிபுணர்கள் இதைப்பற்றிய ஆலோசனைகள் சொல்லி இருப்பார்கள் என்றே நினைக்கிறேன். இது ஒருபுறமிருக்க, இந்தக் கட்டாய நிபந்தனம் நியாயமானதா என்று பாரக்கவேண்டும். அப்படி சர்க்கார் விரும்பக்கூடிய செய்திப் படங்கள் நாட்டிலுள்ள ஜனங்கள் அதிகமாக பார்க்கவேண்டுமென்ற எண்ணம் சர்க்காருக்கு இருந்தால், அந்தப் படங்கள் பார்ப்பதற்கு கவர்ச்சிகரமாக இருக்கவேண்டுமே தவிர, அந்தப் படங்களை பட முதலாளிகள் காட்டத் தயக்கம் இருக்கக்கூடாது.

“ கல்வி வளர்ச்சி, அறிவு வளர்ச்சி, நாட்டில் முன்னேற்றம் அடைய வேண்டுமென்றால், அதற்காகச் செய்யப்படும் செலவு அவசியமானதும் நியாயமானதுமாகும். ஆகவே, இச்செய்திப் படங்களுக்குச் செலவாகும் தொகையைப்பற்றிக் கவலைப்படாமல் சர்க்கார் அந்தப்படங்களை காட்ட, இலவசமாக கொடுக்க முன்வரவேண்டும். அதுதான் நியாயமும் ஆகும். ஆனால் கொட்டகை முதலாளி சர்க்கார் செய்திப்படங்களை காட்டுவேண்டும், அதற்காக கட்டணமும் கொடுக்கவேண்டுமென்ற நிபந்தனையை கட்டாயம் ஏற்படுத்தித்தான் ஆகவேண்டுமென்று சர்க்கார் சொன்னால், அதற்கு ஒரு ஏற்பாடு செய்யலாம். அதாவது மாதத்தில் 15 நாளைக்கு மேற்படாமல், அப்படங்களை கொட்டகையில் காட்டுவேண்டுமென்று கொட்டகை முதலாளிக்குக் கொடுக்கும் லைசென்சிலேயே குறிப்பிட்டு விடலாம்.

1st April 1955]

[Sri M. Kalyanasundaram]

கொட்டகை முதலாளி மாதத்தில் 15 நாளைக்கு வேண்டுமானால் அவைகளை காட்டும். அந்த முறையில் திருத்தம் வேண்டுமென்பது என்னுடைய நோக்கம். அந்தத் திருத்தத்தை சர்க்கார் ஏற்றுக்கொள்ளாவிட்டால், அரசியல் சட்டம் 19வது Article படி, சப்ரீம் கோர்ட்டு முன்பு இம்மசோதாவைப் பற்றிய கேள்வியை எழுப்பினால், அப்போது இம்மசோதாவை நிலைநாட்டுமுடியாது என்று சந்தேகப்படுகிறேன். ஆனால் அதைப்பற்றி பிறகு பார்த்துக்கொள்ளலாம்.

“சர்க்கார் இந்த மசோதாவை செலக்ட் கமிட்டிக்கு பரிசீலனைக்கு எடுத்துசென்று பரிசீலனைக்கு பிறகு, எப்படி அது வந்திருக்கிறதென்று பார்த்தால், பெருமாள்போய் பெத்தபெருமானாகத்தான் வந்திருக்கிறதென்று சொல்லவேண்டும். நிர்பந்தங்கள் சம்பந்தப்பட்டவரையில், மிகக் கடுமையான அதிகாரங்களை சர்க்கார் எடுத்துக்கொண்டிருக்கிறது. லைசன்ஸ் கொடுப்பதற்கான அதிகாரங்கள் சிலவற்றை கவனிக்கலாம். லைசன்ஸ் கொடுப்பதற்கு முன்பு சர்க்கார் in the interest of the public generally the status and previous experience of the applicant, என்பதைப் பற்றியெல்லாம் பார்த்துத்தான் லைசன்ஸ் கொடுக்கும் அதிகாரி லைசன்ஸ் கொடுப்பார்கள். பொதுமக்கள் நலனைப்பற்றி யோசித்து, அந்த மக்கள் நலனை பாதிக்கக்கூடியதாக இருந்தால் லைசன்ஸ் கொடுக்காமலிருக்கலாம். எனென்றால், இக்காட்சிகள் பொதுமக்களின் பொழுது போக்குக்குத்தான் நடத்தப்படுகிறது. ஆனால், மற்ற நிபந்தனைகள் சினிமாப் படம் காட்டுவதற்கும் லைசன்ஸ் கொடுப்பதற்கும் எந்தவிதத்தில் சம்பந்தம் என்பதை புரிந்துகொள்ளமுடியவில்லை.

“மோட்டார் Vehicles Act-லுள்ள சில அம்சங்களை இதிலே போட்டிருப்பதாக சர்க்கார் சொல்லுகிறது. அந்தத் தொழிலின் நிலை, முறையெல்லாம் வேறு. அந்தத் தொழிலுடன் இந்த சினிமா தொழிலை ஒப்பிடுவது சரியல்ல. உதாரணமாக the suitability of the place where the cinematograph exhibitions are proposed to be given என்று சினிமா காட்டப்படும் இடத்தைப்பற்றி, அதன் லாயக்கைப்பற்றியும் யோசித்து லைசன்ஸ் கொடுக்கப்படவேண்டுமென்று இதில் சொல்லப்பட்டிருக்கிறது. லைசன்ஸ் வாங்கி, ஒரு தொழில் நடத்துவதானது, நம் முடைய பிரஜா உரிமைகளின் ஒரு அம்சம் ஆகும். இந்த ஷரத்தானது பொதுவாக கொடுக்கப்பட்டிருக்கிறது. அதனால் லைசன்ஸ் கொடுப்பதற்கு முன்னால், அதிகாரி பொதுவாக தன் இஷ்டம்போல் கொட்டகை இடத்தின் லாயக்கைப்பற்றி வரையறுத்து தனக்கு இஷ்டப்பட்டால் லைசன்ஸ் கொடுக்கும்படியான பெரிய அதிகாரத்தை அந்த அதிகாரிக்குக் கொடுக்கப்பட்டிருக்கிறது. இவ்வளவு பொதுவாக அதிகாரம் கொடுக்கப்பட்டிருப்பதால் லைசன்ஸ் கொடுப்பதில் பாகுபாடு படுத்தவும், அதிகாரத்தை துஷ்பிரயோகப்படுத்தவும் இடமளிக்கும். இதை சர்க்கார் முக்கியமாக கவனிக்கவேண்டும். இப்படி ஒவ்வொரு அம்சத்தையும் எடுத்துக்கொண்டு பார்த்தால், எல்லாம் பொதுவாகவே சொல்லப்பட்டிருக்கிறது. அளவுக்குமீறின அதிகாரங்களை லைசன்ஸ் கொடுக்கும் அதிகாரிகளுக்குக் கொடுக்கப்பட்டிருக்கிறது. கொட்டகை முதலாளிக்கு லைசன்ஸ் கொடுக்கும்போது லைசன்ஸ் கோருபவர்கள் ஏற்கனவே எத்தனை சொட்டை வைத்திருக்கிறார்கள், லைசன்ஸ்கோரும் சமயத்தில் எத்தனை கொட்டகை வைத்திருக்கிறார்கள் என்பது ஆலோசிக்கப்படவேண்டுமென்று ஒரு அம்சத்தில் சொல்லப்பட்டிருக்கிறது. இந்த அம்சத்திற்கும், இப்போது கேட்கப்படும் லைசன்ஸுக்கும் என்ன சம்பந்தம் என்பதை நான் புரிந்துகொள்ள முடியவில்லை. அதேபோல், the adequacy of the existing place இதனுடைய நோக்கம் என்னவென்று எங்களால் புரிந்துகொள்ள முடியவில்லை. இதனுடைய நோக்கம் ஒன்றுதான் இருக்கவேண்டும். பொதுவாக முன்பு யார் யார் சினிமா கொட்டகை நடத்த லைசன்ஸ் வைத்துக் கொண்டிருக்கிறார்களோ அவர்களுக்கே ஏகபோக உரிமையாக அந்தத் துறையில் புதிய போட்டியினி் செய்வதற்கே இந்த ஷரத்தின் மூலம் சர்க்கார் விரும்புகிறது என்று எண்ணவேண்டியிருக்கிறது. போட்டி ஏற்பட்டு அதனால் கட்டணம் குறைவதால் சர்க்காருக்கு எப்படி நஷ்டம்

[Sri M. Kalyanasundaram]

[1st April 1955]

ஏற்படும்? இதனால் பொதுமக்கள் எப்படி பாதிக்கப்படுவார்கள் என்பது தான் எனக்குத் தெரியவில்லை. முதலாளிகளுக்குள் போட்டி ஏற்படலாம். அந்தப் போட்டியில் சாமர்த்தியம் உள்ளவன் சமாளித்துக் கொள்வான். நிறைய போட்டி ஏற்படுவதால் சர்க்காருக்குத்தானே அதிக பணம் கிடைக்கும். எதற்காக இந்த ஷரத்து மூன்றைப்போட்டு லைசென்ஸ் கொடுப்பதைக் கட்டுப்படுத்த வேண்டுமென்று நான் கேட்கிறேன்.

“இன்னும் சர்க்கார் எடுத்துக்கொள்ளக்கூடிய அதிகாரத்தைப் பார்க்கலாம்.

‘The Government may issue such orders and directions of a general character as they may consider necessary, in respect of any matter relating to licences for the exhibition of cinematograph films, to licensing authorities; and every licensing authority shall give effect to such orders and directions.’

ஏற்கெனவே சட்டம் இருக்கிறது. அந்தச் சட்டத்தின்கீழ் விதிசெய்யப் போகிறார்கள். அந்த விதிகளின்படி இன்னென்ன படங்களுக்கு லைசென்ஸ் வழங்கப்படும் என்கின்ற உத்தரவைப் போடவும் அதிகாரம் எடுத்துக் கொள்ளுகிறார்கள். இதற்கு என்ன காரணம் என்பதுதான் எனக்குப் புரியவில்லை. சமயோசிதம்போல இடத்திற்குத் தகுந்தார்ப்போல சர்க்கார் தங்கள் கொள்கையை மாற்றிக்கொண்டு உத்தரவைப் பிறப்பிக்கலாம் என்பது அவர்களுடைய எண்ணமோ என்னமோ? சர்க்காருக்கு வேண்டிய நியாயமான அதிகாரங்கள் எல்லாம் இவற்றில் கொடுக்கப்பட்டிருக்கிறது. ஆனால் இந்த செக்ஷன் மூன்றில்தான் அளவுக்கு மீறிய அதிகாரம் எடுத்துக்கொள்ளப்பட்டிருக்கிறது. சினிமா காட்டுவதைத் தொழிலாகக் காட்டுகிறவர்கள் லைசென்ஸ் வாங்கவேண்டுமென்று சொன்னால் அதை நான் ஒப்புக்கொள்கிறேன். ஆனால் இந்த செக்ஷன்படி ஒருவர் இலவசமாகக்கூட எந்தப் படத்தையும் காட்டமுடியாததொரு நிர்ப்பந்தம் ஏற்பட்டுவிடும். தொழிற்சாலையிலோ, பள்ளிக்கூடத்திலேயே பொது அறிவை அதிகப்படுத்தக்கூடிய படங்கள் எதையும் இலவசமாகக் காட்டவேண்டுமென்று வுங்கூட இதனால் லைசென்ஸ் வாங்கவேண்டிய நிர்ப்பந்தம் வரும். படம் காட்டக்கூடிய இடத்திற்கும் லைசென்ஸ் வாங்கவேண்டியவரும். உண்மையிலேயே கலை வளர்ச்சிக்கு இது பெரும் தடையாகவே இருக்கும். அரசியல் அமைப்பு 19-வது செக்ஷன் பிரகாரம் பேச்சு சுதந்திரம் கொடுக்கப்பட்டிருக்கிறது. குறிப்பாக கல்வி சம்பந்தமான படங்கள் இலவசமாகக் காட்டுவதும் இந்த அரசியல் அமைப்பின்கீழ் வரும். அதற்கு லைசென்ஸ் வாங்காமல் காட்டமுடியாது என்று தடை செய்வது அரசியல் சட்டத்திற்கு முரணான இல்லையா என்பது பின்னால் பார்க்கவேண்டிய விஷயம்.

“மேலும் குறிப்பாக ஒரு ட்யூரிங் சினிமாக் கொட்டகையை எடுத்துக் கொள்ளுங்கள். அவர்கள் இடத்திற்கு எப்படி லைசென்ஸ் வாங்கமுடியும். அவர்கள் தங்களுடைய சொந்தப் பெயரில் சினிமாப்படம் காண்பிப்பதற்கு லைசென்ஸ் வாங்கியிருப்பார்கள். ஆனால் இடத்திற்கு லைசென்ஸ் வாங்கவில்லையென்று இந்தச் சட்டத்தினால் தடைசெய்ய முடியும்.

“இதுமாதிரியாக இந்தச் சட்டத்தில் பல ஆட்சேபகரமான ஷரத்துக்கள் இருக்கின்றன. அவற்றையெல்லாம் மாற்றவேண்டியது ரொம்பவும் முக்கியமாகும். இவற்றை எல்லாம் சர்க்கார் ஆலோசனை பண்ணவேண்டும். மேலும் இந்த மசோதாவை ஷரத்துவாரியாகப் பரிசீலனைக்கு எடுத்துக் கொள்ளும்போது இன்னும் சில விஷயங்களை விவரமாக எடுத்துச் சொல்லுகிறேன். இத்துடன் என்பேச்சை முடித்துக்கொள்ளுகிறேன்.”

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM :—“ Mr. Speaker, Sir, in considering this Bill, we have to bear in mind one important matter. The cinema has become a very powerful organ of educational propaganda and also a medium of propagation of ideals and

1st April 1955]

[Sri C. Subramaniam]

having regard to the possibilities of its being misused, it is necessary in the interests of the community to control it. That is why, on the one side, the Central Government have taken over the power to licence films for the purpose of exhibition and no film which is not certified by the prescribed authority can be exhibited at any place. On the other side, with reference to places of exhibition and allied matters with which we are concerned, we have to make a law. While doing so, we have to consider, whether we should have any restriction at all. First of all, this is a place of public resort where in every person is invited for the purpose of recreation and large number of people gather there. Therefore, the safety factors will have to be taken into consideration. Sanitary conditions will have to be taken into consideration and also the nuisance which is likely to be caused in the neighbouring area will have to be taken into consideration. So, all these things will have to be taken into consideration in authorising a person to carry on this cinema show trade in any particular place. For that we have to make a law. And another thing which we will have to take into consideration is, shall we give unrestricted licences to as many people as may apply for them or shall we impose restriction. Considering the implications involved in the matter, viz., the large capital invested not only in buildings but also in the import of foreign machinery and the likelihood of our national resources being wasted, it was pressed upon us in the Select Committee by persons who were interested in this trade that there should be some sort of restriction also in the number of theatres to be licensed in any particular area or in any particular place. That factor also will have to be taken into consideration. If all these things are taken into consideration, the scope of the Bill can very well be understood and the hon. Deputy Leader of the Opposition will find that his objections have no substance behind them.

“ First of all, if there is to be a restriction in the number of licences, we should have some basis on which to select a licensee. In the original draft Bill, hon. Members will find the only condition laid down is that the licensing authority shall not grant a licence and that is all. Suppose there are two applicants for a particular licence and as between the two, how the selection has got to be made. For this no provision was made in that Bill, so much so it was the absolute discretion of the licensing authority either to grant a licence or not to grant it. Even if all the conditions were satisfied it was open to him to grant or not to grant it. We thought and the courts also considered that excessive power has been vested in the licensing authority and it would not be proper to vest such a power in him. When there is a likelihood of a competition in respect of a licence, what is the criterion which should guide the licensing authority in coming to a decision on the grant of a licence. One thing is the public interest in general and as between two good persons, their status. ‘Status’ does not particularly mean the social status or the financial status or the educational status or any other status. It means whether a particular person is a proper person to run the business and whether he has got

[Sri C. Subramaniam]

[1st April 1955]

3-20
p.m.

experience in the field. All these things will have to be taken into consideration because the public are vitally interested in it. It is not as if it is a private trade where it does not matter whether he does it well or ill. Here, a large number of people will go there and we will have to see whether he will be in a position to keep the place in a fit condition without infringing sanitary conditions and take proper safety measures and also keep his employees contented. All these things will have to be taken into consideration in granting a licence. So, the previous experience as between competing applicants has to be taken into account. If there is only one person and there is no competition, then there will be no difficulty. The other condition with regard to the suitability of the place, benefit to any particular locality and all these things will be taken into consideration when there is competition as between one person and another. That is why we have given certain indications in the Act itself for the purpose of deciding the matter. Here broad indications have been given and the various details will have to be filled in by way of Rules. That has been explained during the Select Committee proceedings. In that connection, it was brought to the notice of the Committee and even on a previous occasion to the notice of the Government that various authorities are concerned in the matter of issuing a licence. It was stated that a person seeking for a licence had to approach so many authorities and that sometimes orders were passed, one contradicting the other. Therefore, it was suggested that there should be a unified authority who may consult other experts or persons concerned in the matter. But ultimately it should be one authority who must be responsible for the issue of a licence after satisfying all the conditions. All those things will be taken into consideration and I have given the assurance that before the Rules are finalised and detailed procedure is laid down, the trade will be consulted. We shall ask the Department to take up the question of framing the Rules immediately as soon as this Bill is passed with a view to simplifying the procedure and removing the obstacles and difficulties in the way of a person seeking to get a licence. If we look into the matter from that aspect, hon. Members would agree that we have made considerable improvement in respect of clause 5 and it should satisfy most of the Members here. If necessary, further details will have to be filled in by way of Rules and this could be considered at the time of the framing of the Rules. It will not be necessary to go into minute details in the Act itself, making it very difficult for changes being made later on in the Act. That is why all the other details will have to be filled in when issuing the Rules. That is the justification for giving only particular details here. I do agree that we have not gone into minute details.

“ One hon. Member was referring to the power of the Government to issue general directions and to the fact that formerly the appellate authority was the Government itself. We thought that Government should not have that power but that they should appoint an appellate authority which will go into all these things and come

1st April 1955]

[Sri C. Subramaniam]

to decisions. But for the purpose of carrying out the general policy of the Government with reference to cinemas, as in the case of the Motor Vehicles Act, we thought of issuing directions—not with reference to individual cases—and those directions will not contravene any of the provisions of the Act or any of the other principles laid down in any of the Rules. Subject to the conditions laid down in the Act and further clarification in the Rules for the removal of difficulties in the matter of getting licence, there may be a uniform policy and necessary changes can be made according to the changed circumstances. Therefore, we have taken power to issue general directions, not directions in respect of any individual case. There is vast improvement over the existing state of affairs where the Government itself is the appellate authority and can go into the merits of each individual claim. I do not think any one can take objection to that.

“ The Hon. the Deputy Leader of the Opposition was referring to the fact that under Clause 3, exhibition of any film can be done only after taking a licence, and that it is likely to create difficulties in respect of ordinary films shown for the purpose of educative value or documentary films. That is why we have taken power under Clause 11 to exempt any cinematograph exhibition. What are the particular cases that should be exempted will be looked into at the time of framing the Rules and details will be laid down. But in view of the importance of the cinema by itself, it is necessary to regulate it and that regulation is coming in now. But in what cases exemption should be given—and those cases will vary according to changed circumstances—will have to be considered and broader details will be laid down in the Rules. Subject to those Rules exemption could be granted by the Government. That is also what is in vogue now. Therefore, I do not think that a Government, which is responsible to a House like this where they are subjected not only to questions but also to a good deal of criticism, can get away with anything done, which is not justified on the facts of the case. I therefore request this House to have faith in the Government which is responsible to the Legislature. When I say that the Government have got the power to exempt certain cases, I may assure the House that it will not be arbitrarily exercised and any case of arbitrary exercise of power can be discussed here. Even without being discussed here, it can be brought to the notice of the Government and I may assure the hon. Members that it is not the intention of the Government to exempt any individual case and make discrimination here and there. Only general orders will be passed saying that such and such categories will be exempted and if the exhibitions come under those categories, then it is not necessary to take a licence.

“ Finally I come to the controversial clause, Clause 6. As far as I am concerned, I am definitely of the opinion that the standard of the films, which are now being exhibited, needs improvement, to put it mildly. I do not think that they in any way educate the public as such. It may be recreation for some

[Sri C. Subramaniam]

[1st April 1955]

people. But even if they do not educate the people, they should not spoil or corrupt the mind of the people. I am not quite sure that the films will merely serve the purpose of recreation and will not corrupt the mind of the people. There may be films here and there which may come up to the standard of being purely recreational in nature, without corrupting or spoiling the mind of the people. Therefore, the question is whether it should be left to the people to see only those films and whether only those films should be exhibited, or, as it was pointed out that next to food the cinema has become so important and that everybody wants to see at least one show, whether we should take advantage of that. In a country where illiteracy is widespread, we have to educate the public to a greater and greater extent for the purpose of building up their character, for the purpose of regulating their life and for the purpose of national development. Shall we take the opportunity to educate the public? I am sure every individual who is interested in the welfare of the country will agree that this powerful organ of cinematograph should be utilised for the purpose of educating the public also. That is the attempt we are making. Therefore, in addition to the exhibition of ordinary films—what are called feature films or story films—documentaries and films of educative value should also be exhibited. Unfortunately, there is only very little production of documentary films and films of educative value and that is being done by the Government of India as a Governmental concern. As this is confined to the public sector and the private sector has not stepped into it, I think hon. Members belonging to the Communist Party would welcome that we should be more and more interested in the development of the public sector. That should be a welcome feature. So, if such films are to be exhibited, then they will have to be produced and production means cost. If the Government of India, or for that matter the State Government, take up the production of these films, it means cost. Therefore, it must be collected from the persons who exhibit them or from those who witness them or the general community as such should be taxed and the cost of production should be met from such taxation. These are the only courses open and there is no other course available. After a good deal of consideration, the Government of India came to the conclusion that instead of taxing the general community for this purpose, it should be possible to collect the cost from the film-goer who goes to witness the feature films. Hon. Members and certain persons who are engaged in this trade have been arguing that it is not the film-goer who pays but that it is only the exhibitor who pays for it. Any trade is carried on only for the purpose of profit. If there is no profit, the person engaged in the trade drops out of the picture and he stops that trade altogether.

3-30 p.m. " Therefore, by charging a certain fee, he is able to make a profit out of it by showing feature films and also by showing documentary and educative films. That means that the film-goer pays for it; even though the exhibitor pays in the first instance out of his pocket, as a matter of fact it is collected from the film-goer and ultimately it is the film-goer, who goes to the film, who sees the

1st April 1955]

[Sri C. Subramaniam]

film, who finally pays the money. So ultimately it is the general community which pays and there is not much difficulty as a large number of people are attending the cinemas; that being so, it is also a general tax in a sense, for in this respect the exhibitor may by increase of the fare cover this expenditure also.

“ Supposing we impose certain other restrictions which also means money. Certainly they won't do it for charity after having incurred an expenditure for the film-goer. Therefore it is not a question of asking the exhibitor himself to meet the expenditure. That being so, if others also come into the picture and produce educative pictures, they should also be given protection, they should also be given facilities to exhibit those films. But as it is, the Government of India alone are producing all these films now. We have also made changes in clause 6. I am hoping that many more concerns, even private concerns would take it up and that the private sector would come into the picture as against the public sector for regional purposes. Also it is necessary that there should be a certain emphasis with reference to regional topics, because the Government of India Films Section is an All-India Body and they are unable to lay as much emphasis to the various regions, as it would be possible for a regional body. I would, therefore, like other enterprises also to come forward and produce films of topical interest to the region and in the regional language also—that should be welcome. We have assumed powers under clause 6 to approve those films. Therefore, I do not think we can object to this provision in clause 6 also. When discussion clause-by-clause is taken up, I shall certainly consider the merits of each amendment and if there is any possibility of accepting any amendment, I would gladly do so for the purpose of improving the Bill.

“ I hope the House will give permission to consider the Bill.”

MR. SPEAKER :—“ The question is—

‘ That the Madras Cinemas (Regulation) Bill, 1954 (L.A. Bill No. 52 of 1954), as amended by the Select Committee be taken into consideration.’ ”

The motion was put and carried.

Clause 2.

MR. SPEAKER :—“ The motion is—

‘ That clause 2 stands part of the Bill.’ ”

SRI M. PALANIYANDI :—“ I move—

‘ In item (1) add at the end ‘ made on nitrocellulose base ’.”

SRI K. T. RAJU :—“ I second the amendment, Sir.”

SRI P. S. KRISHNASWAMY AYYANGAR :—“ I move—

‘ Add at the end of item (5) “ and includes also an underground area ”.’ ”

SRI M. JAGANNATHAN :—“ I second the amendment, Sir.”

[1st April 1955]

MR. SPEAKER :—“ The motion and the amendments are before the House for discussion.”

SRI M. PALANIYANDI :—“ நான் என்னுடைய திருத்தத்தைப் பிசேரித்திருப்பதற்கு முக்கியமான காரணம் இதுதான். முன்பு தயாரிக்கப் பட்ட படங்கள் எல்லாம் வெகு சுலபத்தில் தீ பிடித்துக்கொள்ள வசதியுண்டு. அவை எரியும்தன்மை வாய்ந்தன. ஆனால் இப்பொழுது விஞ்ஞான வளர்ச்சி அதிகம் ஏற்பட்டிருப்பதன் காரணமாக தீயினால் எரிக்கப்படாத வகையில் படங்கள் தயாராகின்றன. பல நல்ல படங்கள் இப்பொழுது அதிகம் தயாரிக்கப்படுகின்றன. ஆகவேதான் நான் கொடுத்திருக்கக்கூடிய திருத்தத்தால் இதைச் சேர்க்கவேண்டுமென்று விரும்புகிறேன்.”

* SRI P. S. KRISHNASWAMY AYYANGAR :—“ Sir, item (b) of the clause defines ‘ place ’ as including ‘ a house, building, tent and any description of transport, whether by water, land or air ’. There are mines and there are underground cellars in mines; they will not come under any of these categories of places defined in item (5). Mines are under the ground and as such, those places also should be brought within the definition of the word ‘ place ’. Therefore, I suggest that ‘ place ’ should include also an underground area.”

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM :—“ Sir, with reference to the amendment of the hon. Member, Sri Palaniyandi, no doubt that to-day films are not made on nitro-cellulose base. But I do not think we can restrict the definition to any particular make, because it has got to be a general definition. For, this base may be adopted to-morrow and it is a fast changing thing and there is no guarantee that what is left behind will not again be taken up. I do not see any difficulty.

“ With regard to Mr. Krishnaswamy Ayyangar’s amendment, item (5) defines only ‘ place ’. There may be so many other things than what the hon. Member says. We need not say all those things specifically and the definition as it is will include even underground areas. It could be a building, a house or some such thing; if we specify underground areas, then some overground area should also be specified. (Laughter.) We need not go into all those things. I am sorry I cannot accept either Sri Palaniyandi’s amendment or Sri Krishnaswamy Ayyangar’s amendment.”

* SRI P. S. KRISHNASWAMY AYYANGAR :—“ Sir, house, building, etc., refer to some structure above the surface. It usually does not include anything under the surface. Anyhow, since the amendment is opposed, I wish to withdraw it.”

With the permission of the House, the amendment was withdrawn.

MR. SPEAKER :—“ The question is—

‘ In item (1), *add* at the end “ made in nitro-cellulose base ”.’ ”

The amendment was lost.

1st April 1955]

MR. SPEAKER :—" The question is—

' That clause 2 stands part of the Bill.' "

The motion was carried.

Clause 3.

MR. SPEAKER :—" The motion is—

' That clause 3 stands part of the Bill.' "

SRI N. K. PALANISAMY :—" I move—

' In page 6, line 26, for " shall give an ", substitute " shall carry on the business of ".' "

SRI S. RAMALINGAM :—" I second the amendment, Sir."

SRI P. S. KRISHNASWAMY AYYANGAR :—" I move—

' For " by such licence ", substitute " by a licence issued therefor under this Act ".

' For " by such licence ", substitute " by a licence issued under this Act ".' "

SRI M. JAGANNATHAN :—" I second the amendments, Sir."

SRI M. KALYANASUNDARAM :—" I move—

' For the words " no person shall give an . . . under this Act ", substitute the words " no person shall carry on the business of exhibition of cinematograph except with a licence under this Act ".' "

SRI S. RAMALINGAM :—" I second the amendment, Sir."

MR. SPEAKER :—" The motion and the amendments are before the House for discussion."

* SRI N. K. PALANISAMY :—" இந்த ஷரத்தின்படி லைசென்ஸ் கொடுப்பதைத் தடை செய்வதானது அரசியல் அமைப்பு 19 (2) ஷரத் திற்கே முற்றிலும் விரோதமானது இது சரியானது அல்ல என்பது என்னுடைய அபிப்பிராயம். அதில் கொடுக்கப்பட்டிருக்கக்கூடிய ஜீவாதார உரிமைக்கு இது பாதகமாக இருக்கிறது. சினிமாத் காட்டுவதை வியாபாரமாக, லாபகரமான தொழிலாகக் கொண்டிருக்கக்கூடியவர்கள் லைசென்ஸ் வாங்கவேண்டுமென்று சொல்வதை நான் ஒப்புக்கொள்ளுகிறேன். இருந்தாலும் மக்களுக்கு நன்மை செய்யக்கூடிய முறையில் பிரசாரம் செய்யக்கூடிய முறையில் படங்கள் சில பொதுஜன ஸ்தாபனங்களால் தயாரிக்கப்படும் படங்களை இலவசமாகக் கூடக் காட்டுவதற்கு இந்த ஷரத்து முரணாக இருப்பதினால்தான் இது அரசியல் சட்டத்திற்கு விரோதமானது என்று நான் தெரிவித்துக்கொள்ள விரும்புகிறேன். அதுமட்டுமல்ல.

" பள்ளிக்கூடங்களில் மாணவர்களுடைய நலனுக்காக கல்வி சம்பந்தமான படங்கள் தயாரிக்கப்பட்டு காட்டப்பட்டாலும் இந்த ஷரத்தினால் லைசென்ஸ் வாங்கிய பிறகே அந்தப் படம் காட்டப்படவேண்டுமென்று சொல்வது சரியல்ல. இந்த ஷரத்தினால் காலேஜிகளில் கூட படம் காட்டுவதற்குத் தடை ஏற்படும். ஆகவேதான் இதை நான் எதிர்க்கிறேன்."

3-40
p.m.

[1st April 1955]

3-42
p.m. * SRI P. S. KRISHNASWAMY AYYANGAR :—“ Sir,
Clause 3 runs thus—

‘ . . . No person shall give an exhibition by means of a cinematograph elsewhere than in a place licensed under this Act, or otherwise than in compliance with any conditions and restrictions imposed by such licence.’

The words ‘ such licence ’ will be appropriate only when the word ‘ licence ’ has already been used. If the word ‘ licence ’ has not been used on a previous occasion, the use of the words ‘ such licence ’ on a subsequent occasion will not be appropriate. Simply because the word ‘ licensed ’ is used previously in the expression in a place licensed under the Act, the words ‘ such licence ’ are used subsequently. But that is not appropriate. That only shows loose thinking. There should be the word ‘ licence ’ used previously and then alone the expression ‘ such licence ’ will be appropriate. That is why I have suggested to substitute the words ‘ by a licence issued under this Act.’

“ Both my amendments are to the same effect. One additional word ‘ therefor ’ is used in the first amendment and that is omitted in the second one. Whichever amendment is preferred may be retained and the other may be rejected. One of these amendments alone will have to be accepted because both are to the same effect.”

3-44
p.m. SRI M. KALYANASUNDARAM :—“ நான் முதலில் பேசும் போது இந்த பிரிவில் இருக்கக்கூடிய ஒரு ஆபத்தை எடுத்துச் சொன்னேன். அதற்கு மந்திரி அவர்கள் பதில் சொல்லக்கூடிய காலத்தில், இது சம்பந்தமாக விதிகள் செய்யக்கூடிய காலத்தில் எந்தெந்தப் படங்களுக்கு விலக்கு அளிக்கலாம் என்பதை ஒரு விதியாகச் செய்வதாகச் சொன்னார்கள். அது போதாதென்பது என்னுடைய அபிப்பிராயம். முதலில் இருக்கக்கூடிய உரிமையை எடுத்துவிட்டு பின்னர் அந்த உரிமையை நான் கொடுக்கிறேன் என்று சொல்வது அவ்வளவு பொறுத்தமல்ல. அரசியல் அமைப்பு 19-வது ஷரத்துப் பிரகாரம் இந்த உரிமையை எடுத்துக்கொள்வதே சரியானது அல்ல. சர்க்காருக்கு ஏற்கெனவே இருக்கக்கூடிய அதிகாரத்தின்படி சர்க்காருக்கே ஆபத்து வரக்கூடிய வகையில் ஏதாவது ஆபத்தான பிரச்சாரம் செய்கின்ற இலவசமாகக் காட்டக் கூடிய படங்களைத் தடை செய்ய முடியும். அதற்காக இந்த ஷரத்தே போட வேண்டிய அவசியம் இல்லை. இந்த ஷரத்தினால் பொது ஜன ஸ்தாபனங்களால் மக்களுடைய நலனுக்காகப் பிரச்சாரம் செய்யும் படங்களும் கூடத் தடை செய்யப்பட்டுவிடும் என்பது தான் என் அபிப்பிராயம். அம் மாதிரி தடை விதிக்கப்படமாட்டாது என மந்திரி அவர்கள் சொல்லுகிறார்கள். இந்தச் சட்டம் பாலானவுடன் நான் ஒரு பரிட்சை செய்து பார்க்கப் போகிறேன். லெஜிஸ்லேட்டர்ஸ் ஹாஸ்டலிலேயே ஒரு ப்ராஜெக்டரைக் கொண்டு வந்து சுவற்றிலேயே ஒரு படம் காட்டப் போகிறேன். அப்போது சர்க்கார் இந்தச் சட்டத்தின் மூலம் என்ன நடவடிக்கை எடுக்கப்போகிறார்கள் என்பதையும் பார்க்கப் போகிறேன்.

“ குறிப்பாக இந்தச் சட்டத்திலுள்ள ஷரத்து அதற்குத் தடையாகவே இருக்கும். மக்களுடைய நன்மைக்காக யார் வேண்டுமானாலும் ஒரு ப்ராஜெக்டர் இருந்துவிட்டால் போதும், இப்பொழுது பிரச்சாரப் படங்களைப் போட்டுக் காட்ட முடியும். அந்த ஜீவாதாரமான உரிமை அரசியல் சட்டப் பிரகாரமே கொடுக்கப்பட்டிருக்கிறது. ஆனால் இந்த ஷரத்தின்படி அது பறிக்கப்படுகிறது. அரசியல் சட்டமே எங்களால் தானே கொடுக்கப் பட்டது என்று கனம் மந்திரி அவர்கள் சொல்லலாம். அதற்காக அரசியல்

1st April 1955] [Sri M. Kalyanasundaram]

சட்டத்தில் கொடுக்கப்பட்ட உரிமைகளை அவரால் இந்த மாதிரியாகப் பறிக்க முடியாது. வேண்டுமானால் அரசியல் சட்டத்தையே தான் அவர்கள் திருத்த வேண்டும். அதைத் திருத்தாத வரையில் இந்த மாதிரியாக ஒரு சட்டத்தின்மூலம் அதில் கொடுக்கப்பட்டுள்ள உரிமைகளைப் பறிக்க முடியாது. அதனால் தான் இந்த ஐந்தாவது ஷரத்து முதல் பிரிவிலுள்ள (c), (d), (f), பிரிவுகளையே எடுத்துவிடவேண்டுமென்று நான் திருத்தம் கொடுத்திருக்கிறேன். இன்னும் வேறு பல திருத்தங்களும் கொடுத்திருக்கிறேன். அவற்றை சர்க்கார் ஏற்றுக்கொள்ள வேண்டுமென்றும் நான் கேட்டுக்கொள்ளுகிறேன்.”

* SRI M. NARAYANA KURUP :—“ Sir, the phraseology does not seem to be quite happy. The phrase used is ‘ elsewhere than in a place licensed ’. It refers to the place. Does it mean if the cinema is exhibited in a place licensed, no other condition need be fulfilled? It seems to be like that.

“ Another thing is this. The word *or* and not *and* is used in line 4 of Clause 3 which runs ‘ *or* otherwise than in compliance with any conditions . . . ’ If the word used were ‘ *and* ’, it will mean that it must be a licensed place and it must also fulfill other conditions. Here because the word ‘ *or* ’ is used, if the latter clause applies, the former condition need not be there.

“ As has been stated, the words ‘ such licence ’ are used because ‘ licensed place ’ is taken to mean that it has a licence. That is where the language is not very happy.”

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM :—“ Sir, I do not think there is any difficulty in understanding the clause as it is. It states that ‘ no person shall give an exhibition by means of a cinematograph elsewhere than in a place licensed under this Act ’. I can understand the difficulty if the language is ‘ A person shall give an exhibition only in a licensed place ’. When the words used are ‘ no person shall give an exhibition ’, I do not think there is any difficulty.

“ With regard to the hon. Member, Sri Krishnaswami Ayyangar’s amendment, because we have stated ‘ in a place licensed under this Act ’, we need not say ‘ licensed by a licence ’. It is quite unnecessary and it is implied there. I do not think there is any need for improving the language now. The clause can stand as it is.

“ The hon. Members, Sri Palaniswamy and Sri Kalayanasundaram, want to have restriction placed only in respect of the showing of this film as a business. It will lead to all sorts of difficulties to decide when it is in the form of business and when not. After all, not only if it is in the form of business but even otherwise, if it is being shown, it will have to be regulated in view of the importance of it, in the interests of the public. That is the opinion of the Government. That is why we are taking powers. If the Supreme Court were told that we have no power to intervene at all, then there would be time enough to consider whether in the interests of the community the Constitution should be amended or not. As it is, we are advised by our Law Officers that it is quite

3-50
p.m.

[Sri C. Subramaniam]

[1st April 1955]

within our powers. Therefore, there is no question of infringement of any fundamental rights. After all, we have to be guided by our officers rather than by the opinion given either by Sri Palaniswamy or Sri Kalyanasundaram even though they may be advised by their own lawyers. Therefore, I am unable to accept the amendments of Sri Kalyanasundaram and Sri Palaniswamy. The amendment of the hon. Member, Sri Krishnaswamy Ayyangar, is unnecessary. I hope he will withdraw it."

MR. SPEAKER :—" The question is—

' In page 6, line 26, for " shall give an ", substitute " shall carry on the business of ".' "

The amendment was put and lost.

MR. SPEAKER :—" The question is—

' For the words " no person shall give an . . . under this Act ", substitute the words " no person shall carry on the business of exhibition of cinematograph except with a licence under this Act ".' "

The amendment was put and lost.

The amendments of Sri Krishnaswami Ayyangar were by leave withdrawn.

Clause 3 was put and carried.

Clause 4 was put and carried.

Clause 5.

MR. SPEAKER :—" The motion is—

' That clause 5 do stand part of the Bill.' "

SRI M. KALYANASUNDARAM :—" Sir, I move the following amendments :—

' (11) In page 7, omit lines 15 to 18.

' (11) In page 7, omit lines 15 to 18.'

' (12) In page 7, after line 24, insert the following—

" Provided that the applicant is given a further opportunity to explain either orally or in writing and to answer the adverse points contained in such representation." "

' (13) In page 8, for lines 8 to 13, substitute the following :—

" (7) Any person aggrieved by any of the decisions of the licensing authority under this section, may appeal against such decision to the District Judge of the same district (in the case of Madras City to the City Civil Court) within sixty days from the date of receipt of the order." "

' (34) In sub-clause (1), omit items (c), (d) and (f).'

1st April 1955]

' (35) In line 21, omit the words " or police authority ".'

' (36) In sub-clause (1), lines 23-24, for " interested in , , . exhibitions ", substitute " of the inhabitants of the locality or of persons interested in cinematograph exhibitions ".'

The amendments were duly seconded.

SRI S. S. KOLKEBAIL :—" I move the following amendment :—

' (37) In sub-clause (1), omit item (b). ' "

The amendment was duly seconded.

SRI M. PALANIYANDI :—" I move the following amendments :—

' (18) In sub-clause (1), omit items (a) and (b). '

' (19) In sub-clause (1), item (d), omit " the price charged for such . . . applicants ".'

' (20) Omit item (f) of sub-clause (1). '

' (21) Add at the end of sub-clause 1E1, the following proviso :—

" Provided that in respect of such representation an opportunity is given to the person affected thereby to answer the representation. " "

' (22) Omit sub-clause (6). ' "

The amendments were duly seconded.

SRI M. NARAYANA KURUP :—" I move the following amendment :—

' (2) In item (e), add the following at the end :—

" and the nuisance it may cause to surrounding areas ".'

The amendment was duly seconded.

SRI M. JAGANNATHAN :—" I move the following amendment :—

' (30) In sub-clause (2), item (b), for " the safety of the persons ", substitute " the safety, convenience and comfort of the persons ".'

The amendment was duly seconded.

SRI N. K. PALANISAMY :—" I move the following amendments :—

' (1) Add the following as new item (g) after item (f) :—

" (g) the need for preventing monopoly. "

' (6) Omit sub-clause (1).

' (7) Omit sub-clauses (3) to (7). ' "

The amendments were duly seconded.

[1st April 1955]

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM :—“ Before we proceed with the discussion, I want to say that I propose to accept amendments Nos. 30 and 19. The first amendment is—

‘ In sub-clause (2), item (b) for “ the safety of the persons ”, substitute “ the safety, convenience and comfort of the persons ”.’

“ The second amendment is—

‘ In sub-clause (1), item (d), omit “ The prices charged for such . . . applicant ”.’ ”

3-55 SRI M PALANIYANDI :—“ கனம் சபாநாயகர் அவர்களே,
p.m. பொறுக்குக் கமிட்டி கூடியிருந்த சமயத்தில் சாட்சியம் சொல்ல வந்திருந்தவர்களெல்லோரும் சினிமாக் கொட்டகைக்கு லைசன்ஸ் வாங்குவதிலுள்ள சிரமங்களையும் கஷ்டங்களையும் எடுத்துச் சொன்னார்கள். ஆனாலுங்கூட இப்பொழுது வந்திருக்கக்கூடிய மசோதாவில் 5-வது ஷரத்தைப் பார்த்தால் இன்னும் அதிகமான தெர்ந்தரவுகள் வருமென்று கருதப்படுகிறது. ‘The interest of the public generally’ என்று போடப்பட்டிருக்கிறது. லைசன்ஸ் வழங்குவதற்கு வேண்டிய அதிகாரம் ஏற்கெனவே கலெக்டருக்கு இருக்கிறது. பொது மக்களின் நலனைக் கருத்திற்கொண்டு தான் கலெக்டர் வேலைகளைச் செய்து வருகிறார்கள். அதே முறையில் தான் லைசன்ஸ் வழங்குகிறார்கள். பொது மக்களின் நலனைக் கவனிக்காமல் கலெக்டர் காரியங்களைச் செய்கிறார் என்று சொல்லமுடியாது. Interest of the public generally என்று போடப்பட்டிருப்பதை எப்படி அர்த்தம் பண்ணப்போகிறார்கள் என்றே தெரியவில்லை. அதிக அதிகாரங்கள் கொடுக்கப்பட்டிருப்பது லைசன்ஸ் வழங்குவதற்கு உபயோகப்படுத்தப்படுமா லைசன்ஸ் மறுக்கப்படுவதற்கு உபயோகப்படுத்தப்படுமா என்று தெரியவில்லை.

“ அடுத்தபடியாக, ‘ status and previous experience ’ என்று, போடப்பட்டிருக்கிறது. தகுதியும் முன் அனுபவமும் இருந்தால் ஒருவருக்கு லைசன்ஸ் கொடுக்கப்போகிறார்களா மறுக்கப்போகிறார்களா என்பது தெரியவில்லை. முன் அனுபவமும் தகுதியும் இருப்பது லைசன்ஸ் வழங்கப்படுவதற்கு அனுசரணையாக இருக்குமா பாதகமாக இருக்குமா என்று தெரியவில்லை.

“ ஐந்தாவது ஷரத்து (f) இல் சொல்லப்பட்டிருப்பதாவது—

‘(f) the possession by the applicant, of other places, if any licensed under this Act, whether in the same locality or elsewhere, and whether at the time of applying for the licence or at any previous time! . . .

முன்பு லைசன்ஸ் வைத்துக்கொண்டிருக்கிறார்களா இல்லையா என்று பார்க்கச் சொல்லுவதாக இருக்கிறது. முன்பு லைசன்ஸ் வைத்துக்கொண்டிருந்தவராக இருந்தால் லைசன்ஸ் கொடுக்கப்படுமா மறுக்கப்படுமா என்று தெரியவில்லை. கலெக்டர்கள் எப்படிகும் செய்யலாம். ஒருவர் லைசன்ஸ் வேண்டுமென்று மனுச் செய்துகொண்டால் அவருக்கு status இல்லை, previous experience இல்லை என்று சொல்லி மனு நிராகரிக்கப்படலாம். அதிகாரிக்கு இந்த ஷரத்தின்படி எல்லா அதிகாரங்களும் கொடுக்கப்பட்டிருக்கின்றன. அதற்கு மேல் அதிகாரம் அரசாங்கத்திற்கு இருக்கிறது என்று சொல்லுகிறார்கள். மோட்டார் வண்டிகள் சட்டத்திலுள்ளதைப்போல்தான் இந்த மசோதாவையும் செய்திருக்கிறோம் என்று சொல்லுகிறார்கள். அந்தச் சட்டத்தில் கொஞ்சம் மாறுதல் உண்டு. கல்வியறிவும் விஞ்ஞான அறிவும் மக்களிடையே பரவவேண்டியிருக்கிறது. தொந்தரவான விஷயம். இது அப்படியல்ல. லைசன்ஸ் வாங்கிவிட்டால் அவ்வளவுதான். “ஸ்டேஸ்,” முன் அனுபவம் இருக்கவேண்டுமென்பது அவசியமில்லை. பணத்தைப் போட்டு கட்டிடங்களையும் சினிமா நடத்துவதற்கு வேண்டிய சாமான்களையும் வாங்கமுடியும். சினிமா நடத்துவதற்கு லைசன்ஸ் இருக்கிறது. கட்

1st April 1955]

[Sri M. Palaniyandi]

டிடம் கட்டுவதற்கும் முதல் போடுவதற்கும் சம்பந்தம் இல்லை. சினிமாப் படங்களை மிஷினில் போட்டு ஓட்டுவதற்கும், சினிமாப் படங்களை பாதுகாப்பதற்கும் சினிமா ஆபரேடர் பரிசுஷ எழுதி சர்டிபிகேட்டுகள் வாங்கினவர்கள் இருக்கிறார்கள். மற்றவர்கள் படத்தை ஓட்ட முடியாது. அப்படியிருக்கும் ஸ்டேஸ், முன் அனுபவம் என்று போடப்பட்டிருப்பது எதற்காக? பணம் இருந்தால் கொட்டகையைக் கட்டிவிட்டு இயந்திரத்தை வாங்கிப் போட்டு சினிமா நடத்தமுடியும். ஸ்டேஸ், முன் அனுபவம் என்று வேண்டியதில்லை. அப்படிப் போட்டிருப்பது தவறு என்று நான் எடுத்துச் சொல்ல விரும்புகிறேன்.

“பழைய லைசன்ஸ்தாரர்களுக்கு, ஏற்கெனவே சினிமாக் கொட்டகை வைத்திருந்தவர்களுக்குப் புதியதாக லைசன்ஸ் கொடுக்கப்படுமா மறுக்கப்படுமா என்று தெரியவில்லை. அதிகாரிகளுக்கு மேலும் மேலும் அதிகாரங்கள் கொடுக்கப்பட்டிருக்கின்றன. ஒருவர் இத்தனை தியேட்டர்கள்தான் வைத்துக்கொள்ளலாம் என்று அரசாங்கம் சட்டம் செய்யட்டும். அப்படிச் செய்வதால் லைசன்ஸ் வாங்குவதில் கஷ்டம் இருக்காது. அப்படிச் செய்யாமல் 5-வது ஷரத்தானது மேலும் குழப்பத்தை விளைவிக்கக்கூடியதாகத்தான் இருக்கிறது.

“ரீங் சினிமாக்களுக்கு லைசன்ஸ் வழங்கும்போது அதைச் சுற்றி 120 அடி சுற்றளவில் வீடுகள் இருக்கக்கூடாது என்று இருந்தது. அதனால் பலவிதமான தொந்தரவுகள் இருந்தன. அதில் சில மாற்றங்கள் செய்யப்பட்டிருக்கின்றன. இந்த ஷரத்து பூராவும் அதிகாரிகளுக்கு அதிகமான அதிகாரங்களை வழங்குகின்றன. அதனால் லைசன்ஸ் வழங்குவதில் காலதாமதம் ஏற்படும். மேலும் மேலும் கஷ்டங்கள்தான் உண்டாகும் என்று நான் சொல்லுகிறேன்.

“லைசன்ஸ் வழங்கும்போது கட்டளை விஷயத்தைப்பற்றி கவனிக்க முடியாது. கட்டணம் அதிகமாகப் போட்டால் ஜனங்கள் வரமாட்டார்கள். லைசன்ஸ் கொடுப்பதினால் குறைகள் தெரியமுடியாது. அதை எடுத்து விட்டதைப்பற்றி சந்தோஷப்படுகிறேன்.

“5-வது ஷரத்து (f) என்பதின் கடைசியில் சொல்லியிருப்பதாவது—

‘... and shall also take into consideration any representations made by persons already giving cinematograph exhibitions in and near the proposed locality or by any local authority or police authority within whose jurisdiction the place proposed to be licensed is situated or by any association interested in the giving of cinematograph exhibitions.’

அங்கிருக்கும் சினிமா கொட்டகை முதலாளிகளோ, பொதுமக்களோ, லைசன்ஸ் கொடுக்கும் அதிகாரிகளோ, போலீஸ் அதிகாரிகளோ ஏதாவது ஆட்சேபனை தெரிவித்தால் லைசன்ஸ் வழங்குவது தடைப்பட்டுவிடலாமா என்ற கருத்து இருக்கிறது. அது தவறு. பொது மக்களோ, போலீஸ் அதிகாரியோ யார் ஒருவர் லைசன்ஸ் வழங்கும் அதிகாரிக்கு மனு எழுதியனுப்பினாலும், அந்த மனுவின் நகலை லைசன்சு வேண்டும் என்று மனுச் செய்துக் கொண்டவருக்கு அனுப்பி, அவருடைய அபிப்பிராயத்தையோ சமா தானத்தையோ தெரிந்துகொண்ட பிறகுதான் லைசன்ஸ் வழங்கப்படவேண்டும். லைசன்ஸ் கோரியவர்களுக்கு ஒரு சந்தர்ப்பம் அளித்து, அவருக்கு எதிராக எழுதப்பட்டிருக்கும் விஷயங்கள் சரியானதா, சரியில்லையா என்பதைச் சொல்வதற்கு வாய்ப்பு அளிக்கவேண்டும். பின்னால் வரக்கூடிய ஷரத்துக்களில் அதிகாரம் கொடுத்திருக்கிறோம். இந்த ஷரத்தில் அதிகாரம் கிடையாது. பொது மக்களிடமிருந்து மனுக்கள் வந்தாலும் சரி, அதிகாரிகளிடமிருந்து மனுக்கள் வந்தாலும் சரி அந்த மனுக்களின் விஷயத்தை லைசன்ஸ் கேட்கும் நபரிடம் தெரிவித்து சரியா தவறு என்று சொல்வதற்கு வசதி செய்து கொடுக்கவேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன். பொதுவாக ஐந்தாவது ஷரத்து மிகவும் தொந்தரவு கொடுக்கும் படியானதாகும். ‘vague’ ஆக இருக்கிறது. மேலும் அதிகமான அதிகாரங்களை லைசன்ஸ் வழங்கும் அதிகாரிக்குக் கொடுத்திருக்கிறார்கள். முன் அனுபவமும், தகுதியும் இருந்தால் லைசன்ஸ் வழங்கப்படுமா,

[Sri M. Palaniyandi]

[1st April 1955]

வழங்கப்படாதா, அவைகள் இருக்கவேண்டுமா, இருக்கக்கூடாதா என்பது தெளிவுபடுத்தப்படவேண்டும். இவைகளெல்லாம் தெளிவாக சொல்லப்படா விட்டால் குழப்பமான நிலைதான் ஏற்படும். அதிகமான லைசன்ஸ் வைத்திருப்பவர்களுக்கு லைசன்ஸ் கொடுக்கப்படுமா இல்லையா என்பது தெளிவுபடுத்தப்படவேண்டும். லைசன்ஸ் சம்பந்தமான விதிகள் வகுக்கும்போது இவைகளெல்லாம் விவரமாக போடப்படும் என்று இப்பொழுது சும்மா இருந்துவிடுவதற்கில்லை. சட்டத்திலேயே தெளிவாக இருந்துவிடுவது நல்லது. இரண்டு ரீதிச் சினிமா வைத்திருக்கலாமா, அதற்குமேல் வைத்திருக்கக்கூடாதா என்பதெல்லாம் வரையறுக்கப்பட்டுவிடவேண்டும். இவைகளை மல்லலாம் எனம் மந்திரி அவர்கள் பரிசீலனை செய்து நல்ல முறையில் மாற்றியமைக்கவேண்டுமென்று கேட்டுக் கொள்ளுகிறேன்.”

4-03
p.m.

* SRI N. K. PALANISAMY :—“கனம் சபாநாயகர் அவர்களே, லைசன்ஸ் வழங்கும் முறையில் என்னென்ன நிபந்தனைகளை அனுசரிக்க வேண்டும் என்று ஐந்தாவது ஷரத்து நிர்ணயிக்கிறது. அதில் பல சிக்கலான விஷயங்கள் இருக்கின்றன. ‘The interest of the public generally’ ‘அதாவது ஜனங்களின் பொதுவான நலன்’ என்று போட்டிருப்பதன் அர்த்தம் என்னவென்பது புலப்படவில்லை. அடுத்தபடியாக ‘status and previous experience’ என்று இருக்கிறது. முன் அனுபவம் இல்லாது போனால் கஷ்டமாகும். ஜனங்களைய நன்மைகள் பாதகம் அடையுமீ. சினிமா முதலாளிகளுக்கு முன் அனுபவம் இருக்கவேண்டும். முன் அனுபவம் தேவையில்லை என்று சொல்வதற்கு அர்த்தம் கிடையாது. அவசியம் கிடையாது. சினிமா முதலாளிகளுக்கு அனுபவம் இல்லையென்றால் நஷ்டம் வருகிறது. அனுபவம் இருந்தால் லாபம் வரும். ஆனால், சினிமா முதலாளிகளுக்கு லாபம் வந்தாலும் சரி, நஷ்டம் வந்தாலும் சரி அதைப்பற்றி அவர்கள் கவனித்துக் கொள்ளுவார்கள். ஒரு ஊரில் இத்தனை கொட்டகைகள்தான் இருக்க வேண்டுமென்ற நிர்ணயம் கிடையாது. பத்தாயிரம் ஜனத்தொகை உள்ள இடத்தில் ஒரு சினிமாக் கொட்டகை, 15 ஆயிரம் ஜனத்தொகை இருந்தால் இரண்டு கொட்டகைகள் என்ற ஒரு நிர்ணயம் இருக்கவேண்டுமே தவிர, அப்படியில்லாவிட்டால் மூன்று அல்லது நான்கு சினிமாக் கொட்டகைகள் இருப்பவர்களுக்கு மேலும் ‘மொனாபலி’ கிடைத்துவிடும். மூன்று நான்கு கொட்டகைகள் வைத்திருப்பவர்களுக்கே மேலும் ஒரு கொட்டகைக்கு ‘லைசன்ஸ் கொடுப்பதற்கு அதிகாரம் இருக்கக்கூடாது. இது பூராவையும் எடுத்துவிடவேண்டுமென்று நான் மந்திரி அவர்களைக் கேட்டுக்கொள்கிறேன்.”

4-05
p.m.

SRI M. JAGANNATHAN :—“Sir, I do not speak on my amendment because it has been accepted by the Hon. the Minister.”

* SRI S. S. KOLKEBAIL :—“Mr. Speaker, my amendment is that sub-clause (1) (b) be omitted. The clause says—

‘The licensing authority shall, in deciding whether to grant or refuse a licence, have regard to the following matters, namely:—

(a) the interest of the public generally;

(b) the status and previous experience of the applicant.”

There are other conditions also. I am not concerned with (a). But (b) is replete with all mischief and it is under this provision that the Government have arrogated to themselves all powers. If this is allowed to remain on the Statute Book, I am sure the Government can do and undo things. They can refuse permission to anybody and everybody. About the word ‘status’, the hon. Member, Mr. Parthasarathi sitting on the other side of the House said this morning that it might offend the Constitution itself. According to the dictionary meaning, man of status means man with some money or property or education. But the Constitution says

1st April 1955] [Sri S. S. Kolkebail]

that no distinction should be made between man and man and man and woman. As such, this word has no meaning at all here. If it is allowed to remain, I am sure the Collector or whoever the licensing authority may be, can conveniently say 'this man has no status and I refuse him a licence'. The same thing with regard to phrase 'previous experience' also. What does this provision mean? Does it mean that old persons, persons with experience in the cinema line alone should be granted licences and no newcomers? This point has to be considered. For running a cinema house, no experience is necessary. After all, we have to invest some money and purchase a projector and order for good films. The advertisement is done by the producers themselves. To become a cinema proprietor does not need any experience. To-morrow, I myself may start a cinema house. I do not think I need any experience at all to run it. I need not undergo any training for running a cinema house and there is no special study necessary for it. Under these circumstances I submit that this item (b) may be safely omitted. Nothing will be lost and nobody will be harmed thereby."

SRI M. KALYANASUNDARAM :—“கனம் சபாநாயகர் அவர்களே, இந்த மசோதாவைத் தயாரித்தவர்கள் கொஞ்சம் தந்திரசாலிகள் என்றே நினைக்கிறேன். சாதாரணமாகத் தலைப்புக் கொடுத்திருப்பதைப் பார்த்தால் சினிமாக்களை **Regulate** பண்ணுவதற்காக என்று இருக்கிறது. லைசென்ஸ் அதிகாரிக்கு அனுவசியமான அதிகாரம் கொடுக்கப்பட்டு பெயரளவில்தான் அந்தத் தலைப்பைக் கொடுத்திருக்கிறார்கள் என்று நான் முதலிலேயே எடுத்துக் காட்டியிருக்கிறேன்.

4-10
p.m.

“என்னுடைய திருத்தத்தில் கிளாஸ் 5-ன் (b) பிரிவை எடுத்து விடவேண்டும் என்று கொடுத்திருக்கிறேன். முதலில் சினிமா நடத்தினார்களா இல்லையா என்று அவர்களுடைய அனுபவத்தைப் பார்க்க வேண்டிய அவசியமே இல்லை. இதிலிருக்கும் அனுவசியமான சில வார்த்தைகளை அகற்றவேண்டும். எத்தனை சினிமா கொட்டைகள் இருக்கவேண்டுமென்பதை நிர்ணயிக்கவும் கூட லைசென்ஸ் கொடுக்கும் அதிகாரிகளுக்கு அதிகாரம் கொடுக்கப்பட்டிருக்கிறது. **Road Transport Authorities** எந்த முறையில்தான் வசூலிக்கும் என்பதும் அவர்களுக்கு அபரிமிதமான அதிகாரம் கொடுக்கப்பட்டிருப்பதும் எல்லோரும் அறிந்ததே. இம்மாதிரி அதிகாரம் கொடுக்கப்பட்டிருப்பது சிலருக்கு **monopoly** முறையை அதிகரிப்பதாக இருக்கும். இதனால் சில குறிப்பிடவர்களுக்கு மாதிரம் லைசென்ஸ் வழங்குவதற்கு ஏதுவாக இருக்குமே தவிர மற்றபடி எல்லோரும் நன்மை அடையக்கூடியதாக இல்லை. நான் கொடுத்திருக்கும் திருத்தங்களை கனம் நிதி மந்திரி அவர்கள் ஏற்றுக்கொள்ளாவிட்டாலும் இம்மசோதாவிலுள்ள குறைபாடுகளை சர்க்காருக்கு எடுத்துக்காட்டவேண்டியது எதிர்க்கட்சியினராகிய எங்களுடைய கடமையாகவும் பொறுப்பாகவும் இருக்கிறது.”

* **SRI M. NARAYANA KURUP** :—“Mr. Speaker, item (e) states, 'the benefit to any particular locality or localities to be afforded by the opening of a new place of cinematograph exhibition.' The Hon. Minister himself stated that to some people cinemas may be a nuisance. I wish to add the words, 'and the nuisance it may cause to surrounding areas,' to this item at the end. Sub-clause (7) provides for appeals by an aggrieved person by the decision of the licensing authority refusing to grant a licence. Sir, the very first item of clause 5 is 'the interest of the public generally.' Take for instance a case where a person applies for the grant of a licence,

[Sri M. Narayana Kurup] [1st April 1955]

there is no rival and the licence is also granted. Now, nobody will have a right of appeal. In view of the restriction contained in item (a) of clause 5, the public who are also aggrieved by the grant of the licence must have the right of appeal. The authority concerned may have granted the licence to run the theatre in a most inconvenient place and this may cause nuisance to the public in the surrounding areas. In such cases, the public also must have the right of appeal especially in view of the fact that we have put the interest of the public as the first item under 'restrictions'. Sub-clause (7) presupposes that there will be only two parties, viz., the person who refuses the licence and the person to whom the licence is refused. The public are equally interested in the matter and if they have a grievance, they must also have the right of appeal."

* THE HON. SRI M. A. MANICKAVELU :—" Mr. Speaker, the hon. Deputy Leader of the Opposition commented on the title of this clause. I do not know why he takes exception to the title. (Interruption.) Instead of giving wide powers, the powers to grant licences are restricted. Sub-clause (1) of clause 5 prescribes certain conditions which ought to be taken into account when the question of issue of licence is considered. Sub-clause (2) states that in certain cases, licence should not be issued. These clauses clarify the whole position and the hon. Members should welcome them as the position has been well-defined. We have clearly stated that under what circumstances the licence should not be issued. This should be welcomed by the hon. Members and I do not know why they are opposing it.

" It was asked, ' why should the Government restrict the number of cinemas in a particular place? Why not the Government allow as many people as possible and thus allow competition? ' In order to avoid cut-throat competition, this clause has been incorporated in the Bill. If there is no such restriction, there will be unhealthy competition. We have seen such unhealthy competition in the case of bus transport when too many bus operators were allowed to run buses in the same route. This is not allowed now. Formerly, permits were granted to too many people to run buses in the same route. There was a race so to say among them and this resulted in a lot of trouble. Similarly, if we allowed too many persons to run theatres in the same place, there will be unrestricted competition and it will result in a lot of trouble. Therefore it is good if there is some restriction so that there may be an orderly exhibition of cinematographs. Otherwise, there will be all sorts of trouble and unhealthy situation created. Sir, it was also asked why the Government should take into account the interest of the cinema proprietors. I may tell the hon. Members that the Government are interested in the general well-being of the community as a whole. We want the cinema proprietors also to thrive. They should not get ruined. If they are to run too many theatres beyond their capacity, it will also be against their own interests. Our restricting the number of theatres will be in the interest of the profession. Sir, the proprietors also have to discharge certain functions to the State

1st April 1955]

[Sri M. A. Manickavelu]

in the sense that they must exhibit some good shows for the benefit of the people. Leave alone the bad ones. But there are many good shows which can be exhibited to the people. Take for instance, the shows which have an educative value. Such films must be exhibited. So, it is necessary that the number of cinema theatres in a place should be restricted in the interest of the profession and the health of the locality.

“As regards appeals, it was asked, ‘why should the Government make a provision that the appeals should be taken only to Presidency towns? Why not make a provision for appeals in the district itself?’ In the matter of appeals regarding bus transport cases, there is a similar provision for taking appeals to the Presidency towns, and it is working well. Except the two amendments which the Government have accepted, I oppose all other amendments.”

The amendments of the hon. Member Sri M. Kalyanasundaram (Nos. 34, 35, 36 and 10) were put and lost.

The amendment of the hon. Member Sri S. S. Kolkebail (No. 37) was put and lost.

The amendment of the hon. Member Sri N. K. Palaniswami (No. 6) was put and lost.

The amendments moved by the hon. Members Palaniyandi (Nos. 18, 20, 21 and 22), Narayana Kurup (No. 2), Palaniswami (Nos. 1 and 7) and Kalyanasundaram (Nos. 11, 12 and 13) were put and lost. 4-20
P.m.

MR. SPEAKER :—“The question is—

‘(19) In sub-clause (1), item (d), omit “the prices charged for such . . . applicant”.’

The amendment was put and carried.

MR. SPEAKER :—“The question is—

‘(30) In sub-clause (2), item (b), for “the safety of the persons”, substitute “the safety, convenience and comfort of the persons”.’

The amendment was put and carried.

Clause 5 as amended was put and carried.

Clause 6.

MR. SPEAKER :—“Motion moved—

‘That clause § do stand part of the Bill.’”

SRI M. PALANIYANDI :—“Mr. Speaker, Sir, I move the amendments standing in my name, namely :—

‘(23) (1) In page 8, line 18, after “dealing with”, insert “current”.

‘(24) (2) In page 8, line 27, for “two thousand feet”, substitute “one thousand feet”.

‘(25) (3) In page 8, lines 27-28, omit “or for more than . . . any one show”.’”

[1st April 1955]

SRI M. KALYANASUNDARAM :—“ I second the amendments, Sir.”

SRI N. K. PALANISAMY :—“ I move, Mr. Speaker, Sir, the amendment standing in my name, namely :—

‘ (8) After the existing proviso, insert the following further proviso :—

“ Provided further that no licensee shall be compelled to pay any fee for the exhibition of such films ”.’ ”

SRI S. S. KOLKEBAIL :—“ I second the amendment, Sir.”

SRI M. KALYANASUNDARAM :—“ Mr. Speaker, Sir, I move the amendment standing in my name, namely :—

‘ (14) After line 28, insert the following further proviso :—

“ Provided further that such a direction shall not require a licensee to exhibit such film or films for more than seven days in any calendar month ”.’ ”

SRI M. PALANIYANDI :—“ I second the amendment, Sir.”

SRI S. S. KOLKEBAIL :—“ I move the amendment standing in my name, namely :—

‘ (38) After clause 6, insert the following new clause :—

“ 6-A. The Government shall direct every licensee or licensees requiring them to play record of National Anthem at the end of every show.” ’ ”

The amendment was duly seconded.

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM :—“ Mr. Speaker, Sir, I like to move one Government amendment to this clause, namely :—

‘ In lines 13-19, after the words “ documentary films ”, add the words “ indigenous films ”.’ ”

MR. SPEAKER :—“ The clause as well as the amendments are before the House for discussion.”

4-23
p.m.

SRI M. PALANIYANDI :—“ கனம் சபாநாயகர் அவர்களே, இந்த மசோதாவில் 6-வது செக்ஷன் மிகவும் முக்கியமானது. இந்தச் சட்டத்திலேயே ஒரு முக்கியமான அம்சமாக இருக்கிறது. படமுதலாளிகள் அதிகப் பணம் போட்டு இந்தத் தொழிலை நடத்துகிறார்கள். அவர்களுக்கு அரசாங்கத்தாரால் அதிசக் கஷ்டம் ஏற்படுகிறதே தவிர நன்மை அதிகமாக இல்லை என்று தான் சொல்லவேண்டும். இதை எல்லாம் யோசித்து அரசாங்கம் இந்த லைசென்ஸ் சொடுக்கும் விஷயத்தில் மிகவும் கவனம் செலுத்தவேண்டும். அவர்கள் 10 நிமிஷம் படம் காட்டுவதற்கு சர்க்காருடன் ஒத்துழைக்கக் காத்துக்கொண்டிருக்கிறார்கள். ஆனால் அவர்கள் அந்தப் படங்களை காண்பிப்பதற்கான நிலைமை மோசமாக இருப்பதால் எதிர்க்கிறார்கள். இதை மனதிலே வைத்துக்கொள்ளவேண்டும்.

“ அடுத்தபடியாக ஒரு ரேட் நியமிக்கிறார்கள். இந்த விஷயத்தில் அரசாங்கத்திற்குப் பொறுப்பு கிடையாது. நிச்சயமாக இந்த விஷயத்தில் சர்க்கார் பொறுப்பு எடுத்துக்கொள்வார்களேயானால், முதலாளிகளெல்லாம் இம்மாதிரியாக கஷ்டப்படாமல் நிம்மதியாகத் தொழிலை நடத்த முடியும். கனம் நிதி அமைச்சர் அவர்கள் இந்த சினிமா தொழில் மிகவும்

1st April 1955]

[Sri M. Palaniyandi]

லாபகரமான பிசினஸ் என்று சொன்னார்கள். ஆனால் இப்பொழுது முதலாளிகளெல்லாம் மிகவும் கஷ்டப்பட்டுக்கொண்டிருக்கிறார்கள். இந்த லைசென்ஸ் தொந்திரவும் மற்றத் தொந்திரவுகளும் அவர்களுக்கு மிகவும் அதிகமாக இருக்கிறது. இந்த மாதிரியான கஷ்ட நிலைமையிலே அவர்கள் அதிகப் பணம் கொடுத்து வாங்கிப் போடவேண்டிய நிலைமை ஏற்படுகிறது.

“என்னுடைய திருத்தத்திலே 18-வது லேனில் கரண்ட் நீயூஸ் என்று கொடுத்திருக்கிறேன். இரண்டு ஆண்டுக்கு முன் நடந்த ஒரு நிகழ்ச்சியை இப்பொழுது கொண்டுவந்து காண்பிக்கிறார்கள். இந்த விஷயத்தை அரசாங்கம் முக்கியமாக கவனித்து, அப்போதைக்கப்போது நடக்கிற அன்றாட நிகழ்ச்சிகளை (கரண்ட் நீயூஸ்) கொண்ட படத்தை கொடுத்துத் தவ வேண்டும்.

“அடுத்தபடியாக இன்னொரு விஷயம் இரண்டாயிரம் அடி என்பதாகும். என்னுடைய திருத்தத்தில் ஐந்தில் ஒரு பங்கு என்றிருப்பதை எட்டில் ஒரு பங்கு என்று மாற்றும்படியாக கொடுத்திருக்கிறேன். இப்பொழுது அரசாங்கம் கொடுத்திருக்கக்கூடிய அளவு மிகவும் அதிகமாக இருக்கிறது. அதனால் கொட்டைக்காரர்களுக்கு தொந்திரவுதான் ஏற்படும். லைசென்ஸ் அதிகாரிகள் கரண்ட் நீயூஸ் உள்ள படமாக கொடுத்துத்வி பழைய படங்களைப்போட்டுப் போர் அடிக்காதவாறு செய்யவேண்டுமென்று கேட்டுக்கொண்டு என் வார்த்தைகளை முடித்துக்கொள்ளுகிறேன்.”

* SRI N. K. PALANISAMY :—“கனம் சபாநாயகர் அவர்களே, 4-27 சமீபத்தில் சிடியில் ஒன்றிரண்டு தியேட்டர்களைத் தவிர பாக்கி சினிமாத் தியேட்டர்களில் எல்லாம் இந்த மாதிரியான படங்கள் காண்பிக்கப்படுவதில்லை. காரணம் என்ன? நல்லப் படங்களாக இருந்தால், முதலாளிகள் எவ்வளவு பணம் வேண்டுமானாலும் கொடுத்து, படத்தை வாங்கி ஜனங்களுக்குக் காண்பிப்பார்கள். அது மட்டுமல்ல; இந்தப் படங்கள் ஒரே பிரசாரப் படங்களாக இருப்பதால் ஜனங்கள் எல்லோருக்கும் பிடிப்பதில்லை. பெரும்பாலான ஜனங்கள் இவைகளை அறுவறுக்கிறார்கள். இந்த முறையை ஜனங்கள் விரும்பவில்லை. எப்பொழுதும் ஜனங்களையே மனப்பான்மையை அனுசரித்துத்தான் படங்கள் காண்பிக்கப்படவேண்டும். இல்லாவிட்டால் இப்படித்தான் தயங்குவார்கள். நல்லவிதமான படங்கள் இருந்தால் அவர்களே வாங்கிக்கொண்டு காண்பிப்பார்கள். அப்பொழுது இந்த மாதிரியான சட்டம் போடவேண்டியதில்லை. ஆனால் இங்கே என்ன செய்யப்படுகிறது. இஷ்டமான படத்தைப் போட்டாகவேண்டுமென்று அவர்கள் வற்புறுத்துவதோடு மட்டுமல்ல; அதற்குப் பணமும் கொடுத்தாகவேண்டுமென்று சொல்லப்படுகிறது. சர்க்கார் இப்படிச் சொல்வது அவ்வளவு நியாயமாகாது. எந்த அடிப்படையில்தான் இப்படிச் சொல்லுகிறார்கள் என்பதும் எனக்குத் தெரியவில்லை.”

SRI S. S. KOLKEBAIL :—“My amendment reads as follows . . .”

MR. SPEAKER :—“The hon. Member should first address the Chair and then speak.”

SRI S. S. KOLKEBAIL :—“I am sorry. Mr. Speaker, Sir, my amendment reads as follows :—

‘After clause 6, insert the following new clause :—

“6-A. The Government shall direct every licensee or licensees requiring them to play record of National Anthem at the end of every show.”

“The very purpose of the Bill is to give wide publicity and to carry on certain propaganda work on behalf of the nation. This Bill has come before the House on account of certain decisions given by a certain High Court. Now we find that in all walks of life

[Sri S. S. Kolkebail]

[1st April 1955]

this propaganda is very necessary. All people, men, women and children go to these cinema houses. It is therefore necessary that this singing of the National Anthem should be introduced in such places. In other countries, it is the practice to sing the National Anthem at the end of every show. It was not uncommon in India also. During pre-Independence days, in almost all the cinema houses, I have seen in the Bombay Presidency, they sung 'God Save the King' at the end of every show. People stood to attention when the song was sung. After India attained independence our cinema owners have dropped that, namely, the singing of 'God Save the King'. But they have not in its place introduced our National Anthem. So I appeal to the Hon. the Leader of the House, who is also the Minister-in-charge of Education, the Minister-in-charge of Law and so many other departments, to accept my amendment and see that this particular thing is introduced into the Act so that the National song might be sung in all theatres at the close of every show."

4-30 P.M. * DR. K. B. MENON :—" Mr. Speaker, Sir, I wish to support the amendment moved by my hon. Friend, Sri Kolkebail. Cinema is a very powerful medium of imparting education among the masses and particularly so in a country where the standard of literacy and the percentage of literacy are low. I accept the fact that mere singing of the National Anthem will not create any sense of loyalty but it has a certain disciplinary and psychological value. It is also necessary that we should popularize the tune among the people. There are very many people who do not know how to sing it and there are many other people who have not even heard it sung. Therefore, it is our duty to popularize it both among the coming generation and the people in the rural areas. I know that as far as children are concerned, they take the salute when the National Anthem is sung before the work begins. It is observed in all schools. I suggest that it should be observed in the cinema theatres also. I remember that during the British rule their National Anthem used to be sung and in order to avoid standing during the time it was sung, some of us used to scramble out from the theatre when the film-show was about to close. I am sure that will not happen now since we are now a free people. Sir, when we are doing a thing, we should see that it is done in the proper way. We should insist that everybody should stand up and should not leave the theatre before the National Anthem is over. If such a thing is observed, it may help to create a sense of loyalty among the people. Therefore, the amendment may be accepted by the Government provided proper discipline can be enforced."

4-32 P.M. SRI M. KALYANASUNDARAM.—“ கனம் சபாநாயகர் அவர்களே, நான் என்னுடைய திருத்தத்தைப்பற்றி சில வார்த்தைகள் குறிப்பிட விரும்புகிறேன். என்னுடைய திருத்தத்தினுடைய நோக்கம் என்ன வென்றால், இதில் இருக்கக்கூடிய நிர்ப்பந்தம் அதாவது கட்டாயப்படுத்தக் கூடியதை ஓரளவு குறைத்து சர்க்காருடைய விருப்பத்திற்கும், பட முதலாளிகளுடைய விருப்பத்திற்கும் இடையே ஒரு நடுநிலையான சமரசத்தை ஏற்படுத்தக்கூடிய முறையில் என்னுடைய திருத்தத்தைக் கொண்டுவந்திருக்கிறேன். அதை ஏற்றுக்கொள்வதினால் சர்க்காரினுடைய நோக்கம்

1st April 1955] [Sri M. Kalyanasundaram]

நிறைவேறுவதில் ஒருவித குந்தகமும் ஏற்படாது என்பது என்னுடைய அபிப்பிராயம். கல்வி சம்பந்தமான படங்கள், பொது அறிவு வளர்ச்சிக் கான உதவி செய்கூடிய படங்கள் காட்டப்படவேண்டும். அவைகளை நாங்கள் வரவேற்போம். அதிலே எங்களுக்கு எந்தவிதமான மாறுபட்ட கருத்தும் கிடையாது. இன்னும் ஏதோ படங்கள் சர்க்காரே தயா ரிக்கப் போகிறார்கள் என்று சொன்னார்கள். அதிலேயும் எங்களுக்கு எவ்வித மாறுபட்ட கருத்தும் கிடையாது. மந்திரி அவர்கள் கம்யூனிஸ்ட் கட்சியார் இதை எதிர்த்து, சர்க்கார் படங்கள் பிடிப்பது தவறு என்று நினைப்பார்கள் என்று சொன்னார்கள். ஆனால் அந்த மாதிரியான எண்ணம் எனக்குக் கிடையாது. சர்க்கார் முழுநேரப் படத்தையே தயாரிக்க முன்வந்தாலும், அதற்கு நாங்கள் ஆதரவு கொடுப்போமே ஒழிய எதிர்ப்பு கிடையாது. ஆனால் இன்றைக்குச் சர்க்கார் இதை நடைமுறையில் நடத்து வது என்றால் அவ்வளவு சுலபமல்ல. அதிலே இரண்டிற்கும் இடமிருக்க வேண்டும். அதாவது தனிப்பட்ட முதலாளிகளுக்கும், சர்க்காருக்கும் அதிலே இடமிருக்கவேண்டும். இப்போது இருப்பது மாதிரி தனிப்பட்ட முதலாளிகளே படங்கள் தயாரித்துக் கொண்டிருக்க விட்டுவிட்டு, சர்க்கார் ஒதுங்கியிருப்பதும் சரியல்ல. படங்கள் தயாரிப்பதிலே கூட தனிப்பட்ட முதலாளிகளிடமே விட்டு விடாமல், சர்க்காரும் முழுநேரப் படங்கள் எடுப்பதிலே இறங்கினால் அந்தப் போட்டியின்மூலம் உற்பத்தி செய்யப்படும் படங்கள் நல்ல படங்களாக இருக்கமுடியும் என்பது என்னுடைய அபிப்பிராயம். ஆனால் இன் னைக்கு சென்னை பஸ்ஸை சர்க்கார் எடுத்துக்கொண்டு, கெட்ட பெயர் வாங்குவதுபோல் பெயர் வாங்கினாலும் வாங்கலாம். சர்க்காரே நடத்தப் போய், இனி தனிப்பட்ட முதலாளிகள் நடத்தினாலே பரவாயில்லை என்று ஜனங்களுக்கு ஏற்பட்டிருக்கக்கூடிய நிலைமையை ஏற்படுத்தினாலும் ஏற்படும். இதற்குக் காரணம் சர்க்கார் அல்ல; நிர்வாகத்திறமையின் குறைவாகும். அதற்காக சர்க்கார் இத்தொழிலை மேற்கொள்ளவேண்டா மென்று சொல்லவில்லை. பேஷாக நடத்தலாம். அதே சமயத்தில் தனிப் பட்ட முதலாளிகள் தயாரிக்கும் படங்கள் சில ஆபாசங்களோடு வெளி வருகின்றன என்பதும் வாஸ்தவம். ஆனால் இதையெல்லாம் பொது மக்கள் இன்று ஆராயக்கூடிய நிலைமையில் இருக்கிறார்கள். அவர் களுக்கு இந்தப் படங்களைப் பார்க்கலாம், இவைகளைப் பார்க்கக்கூடாது என்ற அனுபவம் இன்றைக்கு வந்திருக்கிறது. படுமோசமான மக்களுக்குப் பிடிக்காத படங்களைத் தயாரிப்பதால் அவ்வளவு அதிகப்பண வசூல் இருப்ப தில்லை. சில நாளைக்குத்தான் ஓடுகின்றன. பின்னர் தானாகவே வசூல் இல்லாமல் நிறுத்தப்படுகின்றன. காட்டப்படும் படங்கள், கதை எழுது வோர்கள் எல்லாமே இன்றைக்கு மக்களுடைய கருத்துக்குத் தகுந்தமாதிரி தான் மாற்றி அமைக்கப்படுகின்றன. அப்பொழுதுதான் மக்கள் அதை விரும்பும் பார்க்கிறார்கள். கொஞ்ச காலத்திற்கு முன்பு சொந்த விரும்பு வெறுப்புப்படி கதைகளும், அதற்கு ஏற்றவாறு படங்களும் தயாரிக்கப் பட்டுவந்தன. ஆனால் சமீபத்தில் வரக்கூடிய கதைகளைப் பார்த்தால் கதை எழுதவோர்கள் தங்களையே சொந்தக் கருத்து ஒரு மாதிரியாக இருந்தாலும்கூட ஜனங்கள் ஒப்புக்கொள்ளக்கூடிய, அவர்கள் விரும்பத் திருக் ஏற்ற விதத்தில் தங்களுடைய கொள்கைகளை மாற்றிக்கொள்ள வேண்டிய நிலைமை ஏற்பட்டிருக்கிறது. நடிகர்களும் அந்த மாதிரியாகத் தான் இன்று தங்களுடைய கொள்கை எதுவாக இருந்தாலும், மக்களு டைய விரும்பத்திற்குத் தகுந்தவாறு தாங்களும் மாற்றிக்கொள்ளவேண்டிய நிலைமை ஏற்பட்டிருக்கிறது. ஆகவே தான், 'The man in the street is nearer to truth' என்று சொல்லப்பட்டிருக்கிறது. இதைச் சுமமா சொல்லிவிடவில்லை. மக்களுக்கு அந்தச் சக்தி இருக் கிறது; தீமைகளைத் திருத்தக்கூடிய சக்தியுள்ளவர்கள். ஆகையால் சர்க் கார் அதிலே நம்பிக்கை வைத்து, படத்தொழிலில் இறங்குவார்களானால் மிகச் சிறந்த படங்களை தயாரித்துக் காட்டமுடியும். அப்போர்ப்பட்ட படங்களை ஒரு வாரம் அல்லது இரண்டு வாரம் காட்டவேண்டியதுதான். அதிலே எவ்வித ஆட்சேபணையும் இல்லை. அவைகள் மக்களுக்கு உப யோகப்படும். இவ்வித முறையில் சர்க்கார் முழுநேரப் படத்தையே தயா ரிக்க விரும்பினாலும் அதற்கும் ஆதரவு கொடுக்கத் தயாராக இருக்கிறோம். ஆனால் இப்பொழுது சர்க்காரிடத்திலே கைவசமுள்ள படங்களைத் தொடர்ந்து காட்டப்படுவண்டுமென்று சொல்வதைத்தான் சரியல்ல என்று கூறுகின்றோம்.

[Sri M. Kalyanasundaram] [1st April 1955]

இப்போது சர்க்காரிடத்திலே உள்ள படங்கள் பூராவும் அநேகமாகச் செய்திப் படங்களாகத்தான் இருக்கின்றன. அந்த செய்திப் படங்களைத் தொடர்ந்து காட்டுவேண்டுமென்று சொன்னால் மக்களுக்கு உற்சாக மிருக்காது. மேலும் அவைகள் பெரும்பாலும் பிரசாரப் படங்களாக இருக்கின்றன. காலக்கிரமத்தில் இனிமேல் தனிப்பட்ட நபர்கள் இம்மாதிரியான படங்களை உற்பத்தி செய்வதற்கு முன் வருவார்களா என்பதையும் பார்க்கவேண்டும். இப்போது சர்க்கார் கூறியுள்ளபடி இரண்டாயிரம் அடிக்கு படங்கள் எடுப்பதால் தங்களுக்கு லாபம் கிடைக்கும் நஷ்டம் ஏற்படுமா என்பதைத் தனிப்பட்ட முதலாளிகள் யோசித்து, பின்னர் இம்மாதிரியானப் படங்கள் எடுக்க உடனடியாக முன்வருவார்களா என்பது சந்தேகமாக இருக்கிறது. ஆகவே இம்மாதிரியான படங்களை எடுப்பதில் முதலில் சர்க்கார் பொறுப்பாக இருந்துவரவேண்டும். ஆகவே இன்னும் கொஞ்ச காலத்திற்கு இதைக் கட்டாயப்படுத்தக்கூடாது என்பது என்னுடைய அபிப்பிராயம். அப்படி கட்டாயப்படுத்தவேண்டாமென்று கேட்டுக்கொள்ளுகிறேன். அப்படி கட்டாயப்படுத்தவேண்டும் என்ற அவசியம் கனம் நிதி மந்திரி அவர்களுக்கு இருந்தாலும்கூட, ஒரு மாதத்திலே மிகச் சிறந்த படமாக இருந்தால் 15 நாளைக்கு என்று வைத்துக்கொள்ளுங்கள். அதிலே எவ்வித ஆட்சேபணையும் இல்லை. அந்த முறையில்தான் நான் 7 நாட்களுக்குமேல் கூடாது என்று என்னுடைய திருத்தத்தைக் கொடுத்திருக்கிறேன். இன்னும் நண்பர் ராமலிங்கம் 15 நாட்கள் என்று வேண்டுமானாலும் வைத்துக் கொள்ளலாம் என்று அவர் ஒரு திருத்தம் கொடுத்திருக்கிறார். இதை யெல்லாம் சற்று ஒப்பு நோக்கிப்பார்த்து எப்படிச் செய்யலாம் என்பதை ஆலோசித்து ஏதாவது ஒரு திருத்தத்தை ஒப்புக்கொள்ளும்படியாகக் கேட்டுக்கொள்ளுகிறேன்.”

4-37
p.m.

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM :—“ Sir, I am sorry I am unable to accept any of the amendments except my own. (Laughter.) With reference to the argument advanced against the compulsion, one hon. Member even went to the extent of saying that these films were not liked by the people. I am not quite sure about it. A major section of the people do welcome them and they do like them.

“ Then, the hon. Deputy Leader of the Opposition, Sri Kalyanasundaram suggested a compromise formula by which these films would be shown for at least 15 days in a month as there would be good and bad films also. If it is a good film, why it should be restricted to fifteen days. Let us give greater scope for good films to run for some more days and they should not be restricted to 15 days. I do agree that we cannot maintain a uniform standard in the production of such films and some films are interesting and some of them are not interesting. Even in respect of story films, some productions are good, but some films produced by the same film company become a complete failure. So, in these films we cannot expect a uniform standard. We cannot condemn any film by that standard. As far as the present tendency is concerned, I am told—I have not seen any film in recent times—that the standard of both the story films and documentary films is improving. I am glad about it and I hope that they will be improved in such a way that even persons who refrain from going to films would be induced to see them.”

4-40
p.m.

MR. SPEAKER :—“ Has the Hon. Minister got anything to say with reference to the amendment of Sri Kolkebal? ”

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM :—“ Sir, with reference to the hon. Member Sri Kolkebal's amendment, I do not deny the

1st April 1955]

[Sri C. Subramaniam]

laudability of the object behind it, but I am afraid it may not be practicable to enforce discipline. As pointed out by Dr. Menon, it would be a good thing if everybody stands up when the National Anthem is sung. But after a long film, the tendency on the part of the public would be to run away and I do not think we will be able to impose any kind of restriction. It should come as a voluntary act and there should be no sort of compulsion. I would rather leave it at that.

“ As for the other thing, news means ‘ current news ’. If it is any other thing, it becomes history. We have stated ‘ films dealing with news and current events ’. I think that is enough.”

MR. SPEAKER :—“ Is the hon. Member Sri M. Palaniyandi withdrawing his amendments? ”

SRI M. PALANIYANDI :—“ Sir, I am pressing my amendments.”

The amendments of the hon. Member Sri M. Palaniyandi (Nos. 23, 24 and 25) were put and lost.

The amendment of the hon. Member Sri N. K. Palanisamy (No. 8) was put and lost.

The amendment of the hon. Member Sri M. Kalyanasundaram (No. 14) was put and lost.

SRI S. S. KOLKEBAIL :—“ Sir, I am withdrawing my amendment.”

The amendment of the hon. Member Sri S. S. Kolkebal was, by leave of the House, withdrawn.

MR. SPEAKER :—“ Now, we shall take up the Government amendment. The question is—

‘ In lines 18-19, after the words “ documentary films ”, add the words “ indigenous films ”.’ ”

The amendment was put and carried.

Clause 6, as amended, was put and carried.

Clause 7.

MR. SPEAKER :—“ The motion is—

‘ That clause 7 do stand part of the Bill.’ ”

SRI M. NARAYANA KURUP :—“ Sir, I move the amendments standing in my name (Nos. 3 and 4)—

‘ In sub-clause (1), in line 6, after the word “ exhibited ”, add the words “ and which would be an objectionable performance under the Madras Dramatic Performance Act of 1954 if it were a drama ”.’

[Sri M. Narayana Kurup]

[1st April 1955]

‘ Add the following proviso to sub-clause (3) :—

“ Provided that the Government or the District Collector may review their own order passed under sub-clause (1) ”. ”

The amendments were duly seconded.

SRI M. KALYANASUNDARAM :—“ Sir, I move amendments Nos. 15 and 16 standing in my name—

‘ In page 9, after sub-clause (5), insert the following :—

“ (6) Any licensee aggrieved by an order issued under sub-section (3) may appeal to the High Court in respect of orders issued by the Government, or to the corresponding District Judge if the order is issued by the District Collector.”

‘ In sub-clause (1), line 33, after “ breach of the peace ”, insert “ and if the film to be exhibited is an objectionable performance as defined in the Madras Dramatic Performances Act ”. ”

SRI M. PALANIYANDI :—“ Sir, I second the above amendments.”

* SRI M. NARAYANA KURUP :—“ Sir, really I am unable to appreciate the meaning of this clause, though it very closely follows the clause in the Dramatic Performances Act, but with this important distinction that there the performance should be of an objectionable nature which is likely to lead to a breach of the peace. There it is stated ‘ like performance ’. Therefore, under that Act, in order that an authority may be empowered to prohibit the exhibition of a performance it must entail in a breach of peace and it must be a performance, of a like nature, that is, it must be an objectionable performance. Item 60 of list I of the Seventh Schedule says ‘ sanctioning of cinematograph films for exhibition ’. Now, all these films are exhibited after the sanction of the Central Government or by the Censorship Board. I do not see why the films which are passed by the Board should be prohibited by any authority and I do not know whether they have got the power to prohibit at all. A cinema is a public place and when there is likely to be a breach of the peace or when there is a breach of the peace, the police have got ample powers to prevent it and regulate it. Therefore, I fail to see how a film sanctioned by the Board and the Central Government for exhibition will entail in a breach of peace. Therefore it is I have given my amendment.

“ As regards my other amendment, there is provision for *ex parte* orders and as it is, the order can be in force for 15 days. It may be that a similar amendment was accepted in the case of the other Act also. I do not say that it should be acceptable here also. It may be that after hearing the party, there may be no necessity for the order. It may not be necessary to continue it for 15 days at all. Even after the lapse of one or two days the necessity for the prohibition may cease. My amendment seeks to empower the authority to withdraw it or review that order because it is passed *ex parte*. Clause 7 (1) says “ The Government in

1st April 1955]

[Sri M. Narayana Kurup]

respect of the whole of the State or any part thereof, and the District Collector within his jurisdiction, may if they or he are or is of opinion that any film which is being or is about to be publicly exhibited is likely to cause a breach of the peace, by order, suspend the exhibition of the film'. First of all, I do not understand how it will lead to a breach of the peace and I require enlightenment in the matter by the Hon. the Minister."

* **SRI M. PALANIYANDI.**—“இந்த 7-வது section வேண்டியதில்லை என்றே கருதுகிறேன். காரணம், இந்தப் படங்களையெல்லாம் தணிக்கை செய்வதற்கு என்று ஒரு **Censor Board** வைத்திருக்கிறார்கள். அங்கு எல்லாவற்றையும் பரிசீலனை செய்து, சரிபார்த்து, வெட்டி, திருத்தித்தான் படங்களை வெளியே அனுப்புகிறார்கள். ஆகவே, அந்த படங்கள் வெளி வந்த பிறகு ‘breach of peace’ ஏற்படும் என்று எதிர்பார்ப்பது தவறானது. சாதாரணமாக எடுத்துக்கொண்டால், இப்போதெல்லாம் அரசியல் நோக்கங்களைக் கொண்ட படங்களும், சில சமூகங்களை எதிர்க்கும் படங்களும் வந்துகொண்டிருக்கின்றன என்று கருதப்படுகிறது. இவற்றைப் பரிசீலிக்க **Censor Board** இருப்பதால், அதிகப்படியான அதிகாரத்தை கலெக்டருக்குக் கொடுக்கவேண்டியதவசியமில்லை. இதன் விளைவாக வேண்டுமென்றே சிலர் இந்தப்படுத்தில் தவறான கருத்துக்கள் இருக்கின்றன. அதைக்காட்டுவது தவறு என்று சொல்லி, ஒரு கலவரம் ஆரம்பித்து அந்தப் படத்தைத் தடை செய்யும்படி செய்துவிடலாம். நாடகச் சட்டம் வந்ததற்கு காரணமும் இதுதான். யாரோ ஒருவர் ‘கீமாயணம்’ நாடகம் நடத்தியதில், அதில் தவறான கருத்துக்கள் இருக்கின்றன என்று சொல்லி குழப்பம் ஏற்பட்டதன் பலனாக, அந்த நாடகத்தை நடைக்கூடாது என்று சட்டம் வந்தது. இதைப்போலவே, ஒரு சிலர் ஒரு படத்தில் ஏதாவது ஒரு பாகத்தைப் பார்த்துவிட்டு, அல்லது ஒரு பாட்டைக் கேட்டுவிட்டு, அது எங்களுக்குப் பிடிக்கவில்லை, நாங்கள் குழப்பம் செய்கிறோம் என்று ஆரம்பித்தால் ‘breach of peace’ ஏற்பட்டு படத்தை நிறுத்திவிடலாம். ஆகவேதான், வேண்டுமென்றே தகராறுகள் ஏற்படுத்த விரும்புவவர்களுக்கு இந்த section வசதியளிக்கிற காரணத்தினால் இந்த section ஏ வேண்டாம் என்று கருதுகிறேன்.

4-46
p.m.

“அடுத்தபடியாக sub-clause (5)-ல் ‘shall remain’ என்றிருக்கிறது. அதாவது இந்த தடையுத்தரவு 15 நாள் இருக்கவேண்டும் என்று சொல்லப்பட்டிருக்கிறது. ஜில்லா கலெக்டர் அவர்கள் உடனடியாக தியேட்டர்காரர்களுக்கு எழுத்துமூலமாக என்ன தவறு இருக்கிறது அந்தப் படத்தில் என்பதை தெரிவித்து, அதைத் திருத்தியோ அல்லது அந்தப்பகுதியை மாற்றிவிட்டோ படத்தை காண்பிப்பதற்கு ஏன் அனுமதிக்க கூடாது என்பது புரியவில்லை. தடையுத்தரவு 15 நாள் நீடிக்கவேண்டும் என்ற அவசியமில்லை. திருத்தப்பட்ட அல்லது மாற்றப்பட்ட படத்தைப் போடுவதற்கு ஏன் தடையிருக்கவேண்டும்? ஆகவே ‘shall remain’ என்பதை ‘may remain’ என்று போடால் சரியாக இருக்கும். ‘Shall’ என்று போடவேண்டாம் என்று எடுத்துக்காட்ட விரும்புகிறேன்.

“மேலும் ஜில்லா கலெக்டர் அவர்கள் அவருடைய உத்திரவை மாற்ற மறுத்துவிட்டாலும்கூட, ஜில்லா கலெக்டருக்கு மேல் authority இந்த விஷயத்தில் ஜில்லா ஜட்ஜாக வைத்து விடலாம். ஜில்லா ஜட்ஜாளுக்கு அதிகாரம் அளித்து அவர்களிடம் அப்பீல் செய்துகொண்டு, நடவடிக்கை எடுக்க வழி செய்யலாம். அதேபோல் தடை யுத்திரவை அரசாங்கமே பிறப்பித்தால், அது சம்பந்தமாக High Court-க்கு அப்பீல் செய்து கொள்ள அதிகாரம் இருக்கவேண்டும்.

“ஆகவே, இந்த முழு section-ம் தகராறு செய்பவர்களுக்கு இடம் கொடுக்கிறது என்பதை மறுபடியும் வலியுறுத்த விரும்புகிறேன். தவறான கருத்துக்களையோ, அல்லது பிறருடைய எண்ணங்களைப் புண்படுத்தும்படியான கருத்துக்களையோ கொண்ட படங்களை தணிக்கை செய்ய ஏற்கனவே ஒரு **Censor Board** இருக்கிறது. ஆகையால் இந்த section-ஐ வேண்டாம் என்று சொல்லிக்கொண்டு, அப்படியிருந்தாலும்கூட, sub-clause (5)-ல்

[Sri M. Palaniyandi]

[1st April 1955]

‘shall remain’ என்றிருப்பதை ‘may remain in force for a period of two weeks’ என்று போட்டு, அதற்குள் கலெக்டர் தியேட்டர்காரர்களுக்கு எழுதி, தவறான பகுதியை மாற்றியோ அல்லது எடுத்துவிட்டோ படத்தைப் போடுவதற்கு வசதி செய்யவேண்டும் என்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.”

4-48
p.m.

SRI M. KALYANASUNDARAM :—“கனம் சபாநாயகர்

அவர்களே, அமைதிக்குப் பங்கம் விளைவிப்பதாக காரணங்களை காண்பித்து, சினிமாப்படங்களை ஜில்லா கலெக்டர் இரண்டு வாரங்கள் தடை செய்யலாம், சர்க்காரை பொறுத்தவரை, காலவரையறையின்றி, தொடர்ச்சியாக தடை விதித்துக்கொண்டே போகலாம் என்ற அதிகாரம் இருப்பதற்கு அவசியமென்ன என்று புரிந்துகொள்ள முடியவில்லை. நண்பர் பழனியாண்டி சொன்னது மாதிரி, இந்தப் படங்களின் கருத்துக்களை பரிசீலனை செய்து, ஒழுங்கு படுத்துவதற்கென்றே ஒரு Censor Board இருக்கிறது. அப்படியே சில படங்களில் தவறான கருத்துக்கள் உள்ளடங்கியிருந்து, அவை யாருடைய மனத்தையாவது புண்படுத்துவதாக இருந்தாலும், அந்த படத்தை திரும்ப Censor Board-க்கு அனுப்பி, மாறுதல்களுடன் வெளியிடுவதற்கு வேண்டிய வசதி யிருக்கிறது. ஆகவே, இரண்டு வாரம் அல்லது கால வரையறையின்றி தடை உத்திரவு போடவேண்டிய அவசியம் என்னவென்று புரிந்துகொள்ள முடியவில்லை. இந்த மாதிரி அமைதிக்கு பங்கம் ஏற்படக்கூடிய சந்தர்ப்பங்கள் ஏற்படாது என்று நான் சொல்ல விரும்பவில்லை. நேர்மையான கருத்துக்கள் உள்ள படங்களை ஒரு சிலர் தவறாக புரிந்துகொண்டு, தகராறுகள் உண்டாக்கலாம் அல்லது வேண்டுமென்றே சிலர் குழப்பத்தை விளைவிக்கலாம். ஆனால் இவற்றிற்கு எல்லாம் பரிசீலனை சர்க்கார் கையிலேயே இருக்கிறது என்பதையும் சொல்ல விரும்புகிறேன். அப்படியே அந்தத் தவறான கருத்துள்ள படங்கள் ஒரு நாள், இரண்டு நாள் காட்ப்படுவதாக இருந்தாலும்கூட, அதற்கு—அதாவது அந்த படத்தை காட்டுவதற்கு—சர்க்கார் பாதுகாப்பு கொடுக்கவேண்டிய அவசியமிருக்கிறது. ஏனென்றால், அந்தப் படம் முன்னதாகவே பரிசீலனை செய்யப்பட்டு, பிறகுதான் வெளிவரக்கூடிய காரணத்தினால், அதை காட்டுவதற்கு சர்க்கார் பாதுகாப்பு கொடுக்கவேண்டும். ஆகவே, அமைதிக்குப் பங்கம் விளைவிக்கக்கூடும் என்ற காரணத்தைக்கொண்டு படத்தை தடை செய்வது, நியாயமில்லை என்று கருதுகிறேன்.

“அடுத்தபடியாக, இந்த அதிகாரத்தை வைத்துக்கொண்டு அக்கிரமமான உத்திரவுகள் பிறப்பிக்காமல் இருக்க வேண்டுமென்பதற்காகத்தான், நாள் திருத்தங்கள் கொடுத்திருக்கிறேன். அதாவது, ஜில்லா கலெக்டர்கள் போடும் உத்திரவிற்கு எதிராக டிஸ்ட்ரிக்ட் ஜட்ஜுகளிடம் appeal செய்து கொள்ளும் உரிமையும், சர்க்கார் போடக்கூடிய உத்திரவிற்கு எதிராக High Court-ல் அப்பீல் செய்துகொள்ள உரிமையும் இருக்கவேண்டுமென்று திருத்தம் கொடுத்திருக்கிறேன். ஆனால் கனம் நிதி மந்திரி அவர்கள் அதை ஒப்புக்கொள்வார்கள் என்று எதிர்பார்க்காமலே, என்னுடைய பேச்சை முடித்துக்கொள்ளுகிறேன்.”

4-50
p.m.

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM :—“Sir, I do not want to disappoint my hon. Friend Mr. Kalyanasundaram by accepting his amendment.” (Laughter.)

“Sir, the point is this: No doubt there is a Censor Board for the purpose of censoring the films. In spite of that, because of certain features in the films they may be objectionable in a particular locality because of the peculiar conditions prevailing there and peculiar customs prevailing there. In such cases authorities should have power to stop it and the authority concerned should have sufficient status so that this power will not be misused. That is why we are giving power to no less an officer than the District Collector and not to any subordinate authority as such. Over and above that, the Government have power to review such an order. I am, therefore, accepting Sri Kurup's amendment (No. 4), but not in the

1st April 1955] [Sri C. Subramaniam]

place where he suggests, that is, not to sub-clause (3), but to sub-clause (5). I accept Mr. Kurup's amendment as proviso to sub-clause (5).

"I may assure that it is not likely to be misused and I am hoping that many occasions will not arise for the use of this power. But if occasions do arise, there should be a provision in the enactment."

* SRI M. NARAYANA KURUP :—" Sir, for argument's sake at least, there should be cases with reference to particular circumstances. But there is no indication at all in the section or any adjective qualifying such film or performance."

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM :—" Unfortunately, we cannot use an adjective here. We cannot say that it is certainly objectionable and if objectionable, to whom it is objectionable and all that. It should be left to the good sense of the Collector. If there is nothing objectionable and if it is a bona fide thing, that will be protected. But if there is anything objectionable, the Collector will consider. But this power will be exercised not on ordinary occasions, but only on extraordinary occasions."

The amendment of Sri Narayana Kurup (No. 3) was, by leave of the House, withdrawn.

MR. SPEAKER :—" The question is—

' (15) In page 9, *after* sub-clause (5), *insert* the following :—

" (6) Any licensee aggrieved by an order issued under sub-section (3) may appeal to the High Court in respect of orders issued by the Government, or to the corresponding District Judge if the order is issued by the District Collector ". "

The amendment was lost.

MR. SPEAKER :—" The question is—

' (16) In sub-clause (1), line 33, *after* "breach of the peace", *insert* "and if the film to be exhibited is an objectionable performance as defined in the Madras Dramatic Performances Act ". "

The amendment was lost.

The amendment No. (3) of Sri M. Narayana Kurup was, by leave of the House, withdrawn.

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM :—" I move an amendment to Sri Narayana Kurup's amendment, Sir. I move—

' *In the amendment of Sri M. Narayana Kurup—*

" In the first line, for ' sub-clause (3) ', substitute ' sub-clause (5) '. "

MR. SPEAKER :—" The question is—

' *In the amendment of Sri M. Narayana Kurup—*

" In the first line, for ' sub-clause (3) ' substitute ' sub-clause (5) '. "

The motion was carried.

[1st April 1955]

MR. SPEAKER :—" The question is—

' Add the following proviso to sub-clause (5) :—

" * Provided that the Government or the District Collector may review their own order passed under sub-clause (1)." ' ' "

The motion was carried.

MR. SPEAKER :—" The question is—

' That clause 7 as amended stands part of the Bill.' ' "

The motion was carried.

Clause 8.

MR. SPEAKER :—" There is no amendment to this clause. The question is—

' That clause 8 stands part of the Bill.' ' "

The motion was carried.

Clause 9.

MR. SPEAKER :—" The motion is—

' That clause 9 stands part of the Bill.' ' "

Clause 7 (reopened).

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM :—" Sir, before we pass on, I have an amendment to clause 7. In the amendment which I have accepted, I wish to omit some words. I seek the permission of the House to reopen the clause."

MR. SPEAKER :—" I wish to know whether the House gives permission to reopen clause 7 which it has passed."

With the permission of the House, the clause was reopened.

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM :—" I move—

' In the proviso to sub-clause (5), omit the words *passed* under sub-clause (1)' ' ' "

MR. SPEAKER :—" The question is—

" In the proviso to sub-clause (5), omit the words " *passed* under sub-clause (1)" ' ' "

The motion was carried.

That clause as amended was put and carried.

Clause 9.

MR. SPEAKER :—" We are now in clause 9."

SRI M. JAGANNATHAN :—" I move—

' Add at the end of the clause " by an order in writing ".' ' "

SRI P. S. KRISHNASWAMY AYYANGAR :—" I second the amendment, Sir."

1st April 1955]

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM :—“ I shall accept the amendment; there is no difficulty.”

MR. SPEAKER :—“ The question is—

‘ Add at the end of the clause “ by an order in writing”. ’ ”

The motion was carried.

MR. SPEAKER :—“ The question is—

‘ That clause 9 as amended stands part of the Bill. ’ ”

The motion was carried.

Clause 10.

MR. SPEAKER :—“ The motion is—

‘ That clause 9 as amended stands part of the Bill. ’ ”

SRI P. S. KRISHNASWAMY AYYANGAR :—“ I move—

‘ In sub-clause (2), item (a), omit the words “ if any ”. ’ ”

SRI M. JAGANNATHAN :—“ I second the amendment, Sir.”

SRI N. K. PALANISAMY :—“ I move—

‘ In sub-clause (2), item (d) after “ approval of films ”, insert “ by a Board consisting of representatives of non-official associations or bodies connected with cinema industry and dramatic art ”. ’ ”

SRI K. V. RAMASWAMY :—“ I second the amendment, Sir.”

* SRI P. S. KRISHNASWAMY AYYANGAR :—“ Sir, generally the expression ‘ if any is used with reference to things present and existing. With reference to things that we have got to have hereafter, ‘ if any ’ will not be proper . . . ”

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM :—“ I am accepting the amendment.”

* SRI N. K. PALANISAMY :—“ கனம் சபாநாயகர் அவர்களே, ஏற்கனவே போலீஸ் அதிகாரிகளுக்கு கடைசி வரையில் அதிகாரம் கொடுத்திருப்பதால், மறுபடியும் ஒரு போர்டு ஏற்படுத்தி ஒரு படத்தை ஒரு தடவைக்கு மூன்று தடவை தணிக்கை செய்ய வேண்டியிருக்கிறது. கனம் நிதி மந்திரி அவர்கள் பேசும்போது கூட, இந்த மாதிரி குறிப்பிட்ட இடங்களில் அமைதிக்குப் பங்கம் ஏற்படும் என்ற நிலைமை ஏற்படும்போது, கலெக்டருக்கு அதிகாரம் வேண்டியிருக்கிறது என்று கூறினார். ஆனால் குறிப்பிட்ட இடத்தில் ஏன் அம்மாதிரி அமைதிக்கு பங்கம் ஏற்படவேண்டும் என்பது specific-ஆக சொல்லப்படவில்லை. அம்மாதிரி சந்தர்ப்பங்களில் specific-ஆக விஷயங்களைச் சொல்லி, Board of Censor-இடம் படத்தை தணிக்கை செய்யும்படி விட்டு விடலாம். அதற்குப் பதிலாக ஒரு சமர் சாரத்திற்கு மூன்று இடங்களில் போர்டு வைக்க வேண்டியிருக்கிறது. போலீஸ்காரர்களுக்குத் தடை செய்யும் அதிகாரம் கொடுத்திருப்பதால்தான் இந்த மாதிரி Board ஏற்படுத்துவதற்கு சர்க்கார் ஒத்துக்கொண்டிருக்கிறார்கள். ஆகவே இந்த மாதிரி Board ஏற்படுத்தும்போது சம்பந்தமில்லாதது

4-56
P.m.

[Sri N. K. Palanisamy]

[1st April 1955]

ஆட்களை வைத்து கமிட்டி அமைப்பதை பார்க்கின்றோம். ஏற்கனவே இந்த மாதிரி நாடகக் கலைக்கே சம்பந்தப்படாதவர்களை கொண்ட கமிட்டி ஏற்படுத்தியிருப்பது அனைவரும் அறிந்ததே. ஆகவே அந்த மாதிரியில்லாமல், சினிமா, நாடகம் முதலியவற்றில் சம்பந்தப்பட்ட ஆட்களை கொண்ட Board அமைக்க வேண்டும். அப்படி அமைக்கப்பட்ட போர்டின் மூலம் இந்தப் படம் எந்த மாதிரியான படம் என்பதைத் தீர்மானிக்கவேண்டும் என்று கேட்டுக்கொள்ளுகிறேன்.”

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM :—“ I am accepting the amendment of Sri Krishnaswamy Ayyangar, but I am not accepting Sri Palaniswamy's. This clause relates to making of rules; even there laying down conditions and other restrictions is not desirable and so I am opposing it.”

MR. SPEAKER :—“ The question is—

‘ In sub-clause (2), item (d), after “ approval of films ”, insert “ by a board consisting of representatives of non-official associations or bodies connected with cinema industry and dramatic art ”.’ ”

The amendment was lost.

MR. SPEAKER :—“ The question is—

‘ In sub-clause (2), item (a), omit the words “ if any ”.’ ”

The motion was carried.

MR. SPEAKER :—“ The question is—

‘ That clause 10 as amended do stand part of the Bill.’ ”

The motion was carried.

Clauses 11 and 12.

MR. SPEAKER :—“ There are no amendments to these clauses. The question is—

‘ That clauses 11 and 12 do stand part of the Bill.’ ”

The motion was carried.

Preamble and clause 1.

MR. SPEAKER :—“ There are no amendments. The question is—

‘ That the Preamble and clause 1 do stand part of the Bill.’ ”

The motion was carried.

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM :—“ I move—

‘ That the Madras Cinemas (Regulation) Bill, 1954 (L.A. Bill No. 52 of 1954), be passed into law.’ ”

4-59
p.m.

SRI M. PALANIYANDI :—“ Sir இந்த மசோதா பொறுக்குக் கமிட்டிக்கு விடப்பட்டு, பிறகு சட்ட சபையில் கொண்டு வரப்பட்டு, இப்போது நிறைவேற்றப்பட்டுவிட்டது. 3-வது reading-ல் பேசும்போது, கொட்டகை முதலாளிகள் பொறுக்குக் கமிட்டியின் முன்பு கொண்டுவந்த விஷயங்கள் கனம் நிதி மந்திரி அவர்கள் ஞாபகத்தில் இருக்கவேண்டுமென்று நான் கேட்டுக் கொள்ளுகிறேன். கொட்டகை முதலாளிகள் லைசென்சு வாங்குவதில் உள்ள கஷ்டங்களை நிதி மந்திரி அவர்கள்

1st April 1955]

[Sri M. Palaniyandi]

பொறுக்குக் கமிட்டியின் Chairman-ஆக இருக்கும்போது எடுத்துச் சொன்னார்கள். அதே கஷ்டங்கள் இந்த புதிய மசோதா விலும் ஏற்படலாம் என்பதை எடுத்துக் காட்டி, திருத்தங்களை நான் கொண்டு வந்தபோது, இந்த சமயத்தில் நிதி மந்திரி அவர்கள் சபையில் இல்லாமல், ரெவின்யூ மந்திரி அவர்களிடம் விட்டு விட்டு சென்று விட்டார்கள். ரெவின்யூ மந்திரி அவர்கள் நான் கொண்டு வந்த திருத்தங்கள் ஒன்றையும் ஒத்துக் கொள்ளவில்லை. லேசென்ஸ்கள் வாங்குவதில் உள்ள கஷ்டங்களை போக்குவதாக கனம் நிதி மந்திரி அவர்கள் ஒத்துக் கொண்டிருக்கிறார்கள். அவர் பொறுக்கு கமிட்டியில், சினிமா தொழிலில் ஈடுபட்டிருப்பவர்களை வைத்துக் கொண்டு, எப்படியாவது அவர்கள் சலபமாக லேசென்சு வாங்குவதற்கு வழி செய்கிறேன் என்று சொல்லி இருக்கிறார்கள். ஆகவே, நிதி மந்திரி அவர்களை நான் கேட்டுக் கொள்ளுவது என்ன வென்றால், ஏற்கனவேயே லேசென்சுகள் வாங்குவதில் பல தொந்தரவுகள் இருக்கின்றன. இப்போதுள்ள 5-வது செக்ஷனும் இன்னும் பல தொந்தரவுகளுக்கு உள்ளாக்கும். ஆகவே இந்த சட்டத்தின் கீழ் rules frame செய்யும்போது அவற்றை நிவர்த்தி செய்ய வழி செய்ய வேண்டும். Electricity Certificate Precaution Certificate இதெல்லாம் வாங்க வேண்டியிருக்கிறது. இது சம்பந்தமான விதிகளை சலபமாக்க வேண்டுமென்று கேட்டுக் கொள்ளுகிறேன்.

“இன்னும் ஒன்று சொல்ல ஆசைப்படுகிறேன். இந்த Fire Precaution Certificate ரெயில்வேயில் கூட இல்லை. அதாவது ரெயிலில் இந்த படங்களை கொண்டு வர இந்த Certificate முறையில்தான். Insurance கம்பெனிகள் கூட Film-களுக்கு இன்று Fire Insurance Premium மிகவும் குறைவாகத்தான் வாங்குகிறார்கள். நெருப்பு பிடிப்பதற்கு இன்றைய நிலையில் கொஞ்சம்கூட சந்தர்ப்பம் இல்லை. நல்ல Film-கள் செய்யப்படுகின்றன. முன் மாதிரி நெருப்பு பிடிக்கக் கூடிய Film-கள் நமது நாட்டிற்கு இறக்குமதியாவதில்லை. ஆகவே இதை மனதில் வைத்துக் கொண்டு, Fire Precaution Certificate இந்த விதிகளை குறைக்க வேண்டுமென்று கேட்டுக் கொள்ளுகிறேன். மேலும் இந்த சர்க்காரால் சாட்டப்பட வேண்டும் என்று சொல்லப்படுகிற படங்களைக் காட்டுவதைக் கூட அந்தத் தொழிலில் உள்ளவர்கள் மறுக்க வில்லை. ஆனால் எங்களுக்கு அதன் பேரில் அதிகமான வரி போடப் பட்டிருக்கிறது என்றுதான் சொல்லுகிறார்கள். இந்த சந்தர்ப்பத்தில் நான் ஒரு விஷயத்தை ஞாபகப்படுத்த விரும்புகிறேன். நமது முன்னாள் முதல் மந்திரி கனம் ராஜகோபாலாச்சாரியார் வாஹினி ஸ்டூடியோ (Vauhini Studio) வில் பேசும்போது, இந்த சினிமா தொழிலிற்கு நான் ஒரு கமிட்டியை அமைக்கிறேன் என்று சொல்லியிருக்கிறார்கள். இந்த மாதிரி ஒரு கமிட்டியை அமைத்து, வரியை குறைப்பதற்கோ அல்லது வேறு வழியில் வசதி செய்வதற்கோ நாங்கள் முயற்சிக்கின்றோம் என்று உறுதிமொழி கொடுத்திருக்கிறார்கள். ஆகவே இதை ஞாபகத்தில் வைத்துக் கொண்டு, சினிமா தொழிலை பொறுத்த வரையில் இங்கு ஒரு கமிட்டியை நியமிக்க வேண்டுமென்று கேட்டுக் கொள்ளுகிறேன். இந்தியா பூராவுக்கும் ஒரு கமிட்டி அமைத்திருக்கிறார்கள். ஆனால் அது எல்லா இடங்களுக்கும், எல்லா விஷயங்களும் ஆராயவும் போடப்பட வில்லை. இந்த சினிமாத் தொழிலின் மூலமாக சர்க்காருக்கு அதிகமான வரி வசூலாக வாய்ப்பிருக்கிறது. ஆகவே இந்த புதிய சட்டத்தின் கீழ் விதிகள் இயற்றும் போது, அவைகளை சலபமாக்க முறையில் தொழிலை நடத்தக்கூடிய அளவிற்கு செய்ய வேண்டுமென்று கேட்டுக் கொள்ளுகிறேன்.”

* SRI M. NARAYANA KURUP:—“The immediate provocation for the Bill was the refusal of the cinema proprietors to exhibit documentary films, though incidentally that opportunity has been taken to incorporate some other provisions also. I am very sorry that in our country the Government is compelled to bring in such a legislation to make our own patriotic proprietors exhibit a documentary film at least for a time. Sir, that is a symptom and a lesson for the Government. We know that our Government have

[Sri M. Narayana Kurup] [1st April 1955]

been patronising capitalists but let the Government take care that at the crucial moment they will have the patronage of the Government only on their own terms."

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM :—" I am quite aware of the difficulties of the exhibitors and the licensees in getting licences and also in getting the licences renewed. I have already given an assurance that all these matters will be gone into and the procedure will be simplified and all these unnecessary difficulties will be removed. But may I also appeal to the cinema-house owners that they should co-operate with the Government in exhibiting these films and educating the public? Even though they may be taxed a little, they should not mind it in the national interest. I would appeal to them through this House and through you, Sir, to co-operate with the Government and not to take a non-co-operative attitude in this matter, and there is no question of any conflict between the Government and these exhibitors. The objective is the same and, therefore, I would appeal to all of them to co-operate with the Government and see that these documentary films and other educational films are exhibited. I am making this appeal particularly because of the existing conflict between the theatre owners and the films division of the Government of India. I do not think that any such conflict should exist. I will be very happy if the misunderstandings are removed and once again our theatres, particularly in our State, begin showing these documentary films which will serve a very useful purpose. With these words, I hope the House will unanimously adopt this motion."

MR. SPEAKER :—" The question is—

' That the Madras Cinemas (Regulation) Bill, 1955, be passed into law.' "

The motion was carried and the Bill was passed into law.

(2) THE PRESIDENCY SMALL CAUSE COURTS (MADRAS AMENDMENT) BILL, 1954.

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM :—" Sir, I beg to introduce the Presidency Small Cause Courts (Madras Amendment) Bill, 1954 and move—

' That the Bill be taken into consideration.'

" This is a very simple Bill, Sir. The Presidency Small Cause Courts Act was passed for the purpose of small cases, and that too, money suits, being disposed of in a summary manner under a special enactment. But this was enacted long ago and there are certain anomalies there which we want to rectify. In the Civil Procedure Code there is a provision for poor persons who are unable to pay the Court-fee to sue *in forma pauperis* and later on when a decree is passed there is provision to tax and collect the Court-fee payable. But here there is absolutely no provision. So, even if the plaintiff is successful in getting a decree, the Court-fee is not being collected. Therefore, a provision is being made by an amendment to that effect.